

**AJUNTAMENT DE
MUTXAMEL**

**SESSIÓ INFORMATIVA I TALLER
PARTICIPATIU DE L'ESTUDI DE
PAISATGE DE MUTXAMEL**

**Auditori del Centre Social Polivalent
11 de maig de 2022 a les 20:00 h**

1. MEMÒRIA INFORMATIVA.

1.1 Unitat Funcional de Paisatge

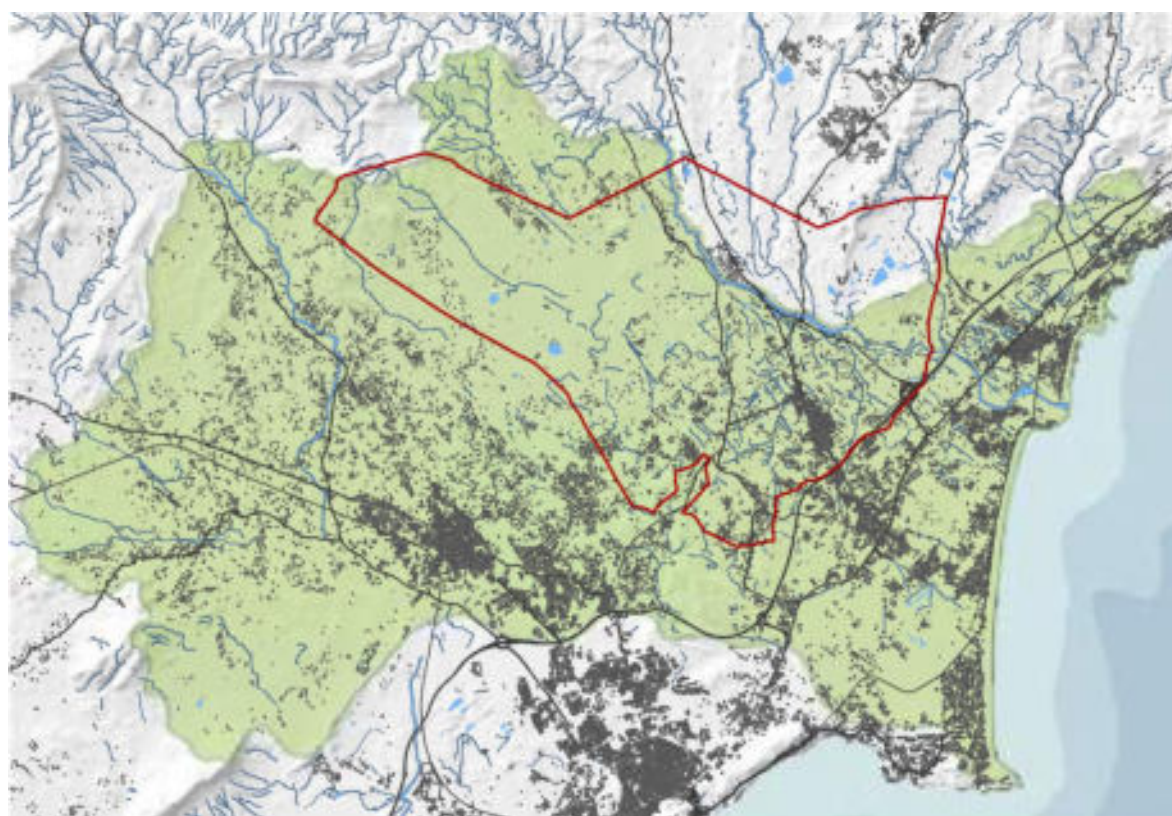
El municipi de Mutxamel està situat en la denominada depressió de Sant Joan- Mutxamel, plans litorals que són prolongació fisiogràfica de les depressions prelitorals murcianas. Es tracta d'una franja pròxima a la mar Mediterrània, per davall de la isohipsa de 200 metres, estesa al sud de la Vila Joiosa que conforma una plana al·luvial quaternària, de pendents molt baixes, tendides cap a la zona costanera i ocupada en la seua major part per materials detrítics. En aquesta zona es desenvolupa gran part de la zona que és coneguda com a Horta d'Alacant. Ocasionalment, aquesta plana es troba esguitada d'alguns promontoris mesozoics terciaris que, localment es constitueixen en fites del paisatge.

Segons l'Atles dels Paisatges d'Espanya, editat pel Ministeri de Medi Ambient (any 2004), la zona d'estudi es troba en l'àrea 64.15, corresponent als Plans i Glacis Litorals i Prelitorals. En aquestes zones es poden identificar dos trets geogràfics distintius clars. D'una banda, el predomini de formes planes quasi perfectes, suauament basculades cap a la costa. D'altra banda, el seu caràcter litoral o prelitoral mediterrani que influeix decisivament en aspectes climàtics de gran incidència paisatgística (suavitat tèrmica, dèficits hídrics importants, moltes hores de sol) i en l'amalgama d'elements costaners i interiors en la configuració dels paisatges.

Els plans del sud-est ibèric a Alacant integren un subtipus definit en els seus trets majors per l'aridesa extrema i per l'alternança d'estepes, secans llenyosos i nous regadius.

Aigua, reg i turisme, units al desenvolupament industrial en el sector alacantí, han propiciat en aquestes zones, el canvi paisatgístic més important per la seua intensitat i extensió dels que s'han donat a Espanya en els últims anys.

Estepes, erms i terres de conreu llenyoses i herbàcies han sigut substituïts per regadius innovadors a cel obert o de cycle manipulat. La costa està coneixent també processos accelerats d'urbanització turística, en uns casos ja madurs i de grans proporcions, encara que en expansió com en els fronts marítims del camp d'Alacant.

Font. - Atles de Paisatge

1.2 UNITATS DE PAISATGE.

La metodologia emprada per a una anàlisi paisatgística suposa la realització del mateix estudi a escales diferents: una, que abaste l'entorn que configura un paisatge i que té identitat pròpia per la seua història, capacitat d'usos i potencial desenvolupent (denominada indistintament Unitat Funcional del Paisatge o Unitat Estructural) i la segona, a escala local, en la qual es detecten els principals recursos que puguen condicionar les necessitats d'integració.

És necessari, a més, determinar l'enfocament a utilitzar en l'anàlisi paisatgística. Fins a la Llei d'Ordenació del Territori i Protecció del Paisatge (LOTP), l'absència d'un concepte clar de paisatge i les dificultats que comporta el seu tractament a l'hora d'aconseguir una informació manejable en els estudis ambientals, han condicionat aquest desenvolupament tardà de les metodologies per a la seua anàlisi. L'àmplia gamma d'aspectes que abasta el paisatge ha portat a una multiplicitat en els enfocaments d'estudi, molts d'aquests complementaris, estant encara pendent el problema d'aconseguir un cos de coneixement amb unes metodologies pràctiques sòlides.

El Text Refós de la Llei d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Paisatge (TRLOTUP), aprovat mitjançant Decret legislatiu 1/2021, estableix en el seu article 6 la definició de Paisatge:

Article 6. El paisatge: definició, objectius i instruments.

1. Paisatge és qualsevol part del territori, tal com és percebut per qui l'habita, el caràcter del qual resulta de la interacció de factors naturals i humans.

Hi ha dos grans enfocaments en l'estudi de paisatge: El primer l'analitza com a manifestació externa del territori i les diferents forces que sobre aquest actuen. La inclusió de l'home com a element clau del paisatge ha portat a diversos investigadors a interpretar el paisatge com un estat cultural: l'escenari de l'activitat humana. El segon és el paisatge visual, on el paisatge s'estudia com un rerefons estètic de l'activitat humana, lligat a la percepció humana.

El paisatge és analitzat com a expressió espacial i visual del medi, com un conjunt de caràcters físics del medi físic i biòtic, perceptibles amb la vista. El paisatge visual representa un espai definit per la percepció de l'observador, fonamentalment la seua visió. Per això el paisatge està delimitat per l'entorn visual del punt d'observació i caracteritzat pels elements que poden ser percebuts visualment.

Els components del paisatge, com a elements definitoris de les seues característiques intrínseques, són els aspectes del territori diferenciables a simple vista i que el configuren. Seguint aquest enfocament del paisatge, aquests components poden definir-se en termes de:

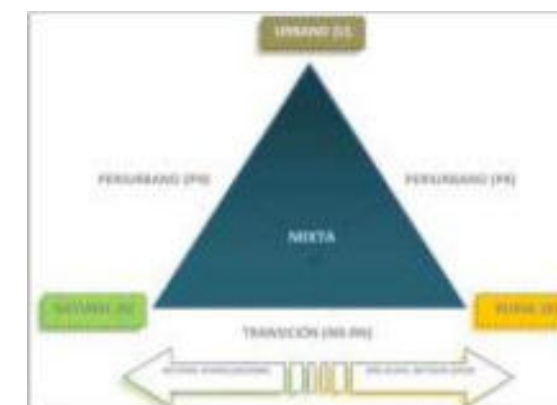
- Els components físics: Formes del terreny, afloraments rocosos, presència de masses i cursos d'aigua...
- Els components biòtics: Coberta vegetal, generalment apreciada, com formacions mono o pluriespecífiques d'una fisonomia particular i fauna, mentre siga apreciable a simple vista.
- Les activitats humanes, incloent les edificacions i infraestructures, ja siguen puntuals, extensives o lineals.
- Els factors estètics relacionats amb la reacció de la nostra ment davant el que veuen els ulls: formes, escales, colors,...

Aquests components del paisatge tenen importància individual per la seua especial singularitat o dominància, però en general, el paisatge ve donat per la composició de tots estos. Tant els components com el conjunt poden analitzar-se segons característiques visuals bàsiques.

Es recullen a continuació els continguts associats a les diferents unitats de paisatge delimitades en l'àmbit del terme municipal i que serviran per a concretar aspectes relacionats amb la gestió dels diferents espais definits.

Una vegada analitzat el territori, i considerant que tot l'àmbit està inclòs en dos grans unitats que configuren el paisatge de l'Alacantí, s'han diferenciat diferents tipus (subunitats) de paisatge en funció del seu caràcter urbà (residencial o industrial), periurbà (entorns urbans i urbanitzacions molt disseminades), rústic o natural. També es consideraran els espais de transició entre àrees rurals i naturals com a element diferenciador.

Triangle de classificació d'Unitats de Paisatge

A continuació es mostren els mapes de les unitats i subunitats de paisatge definides i que seran les usades en el taller.

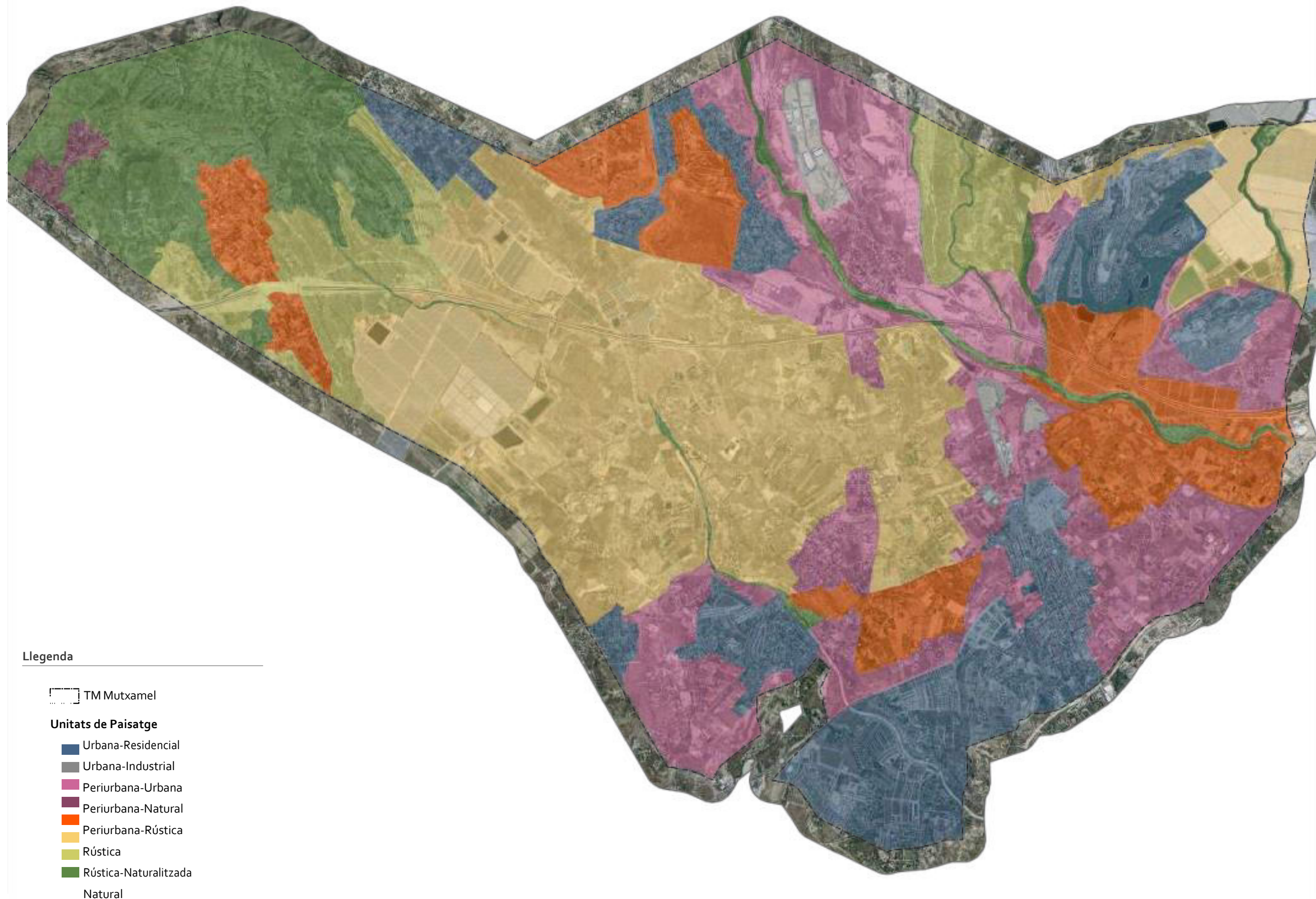
Cabeçó d'Or

Serra d'Aitana

Puig Campana

Serra Gelada

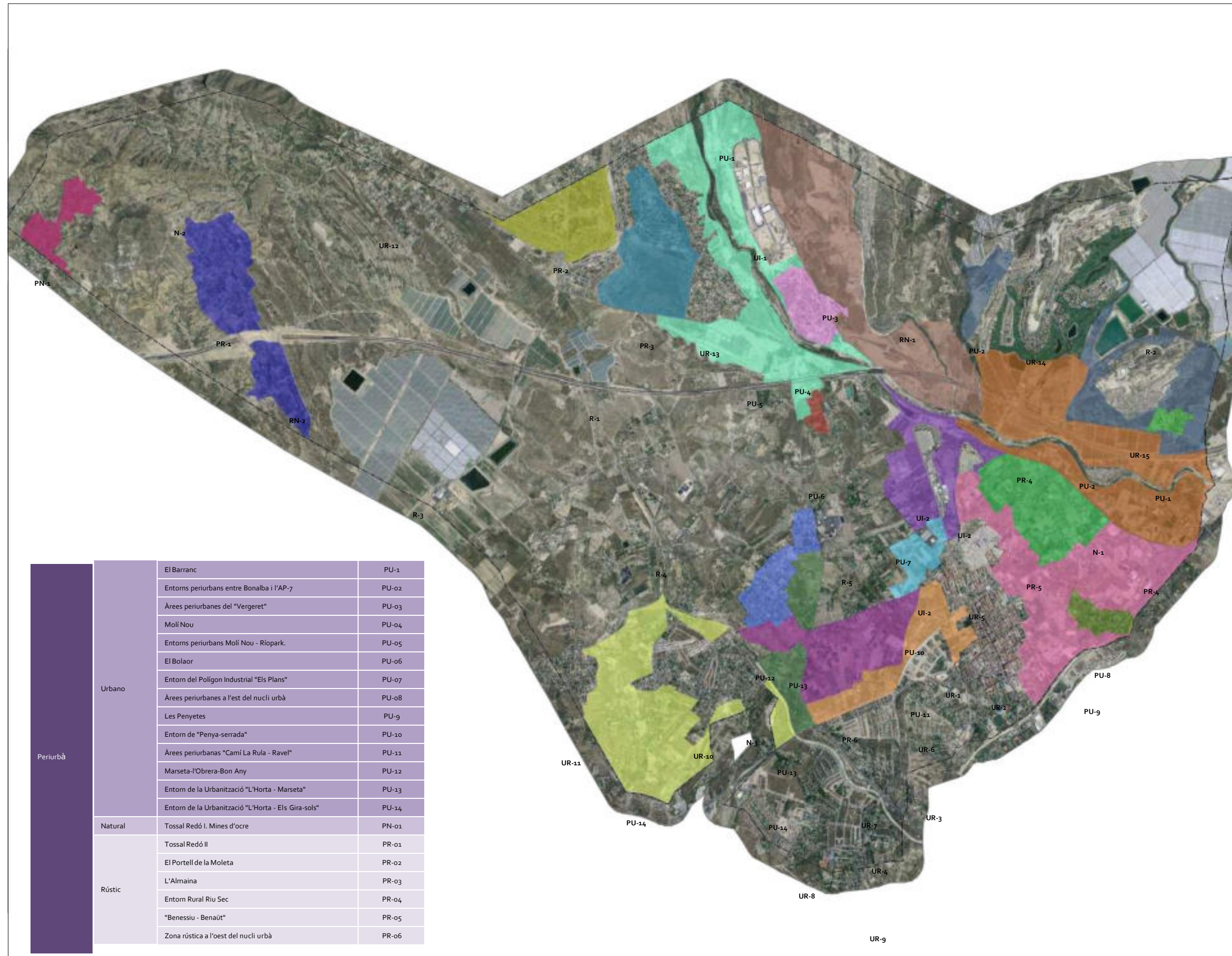

Mapa d'UNITATS DE PAISATGE

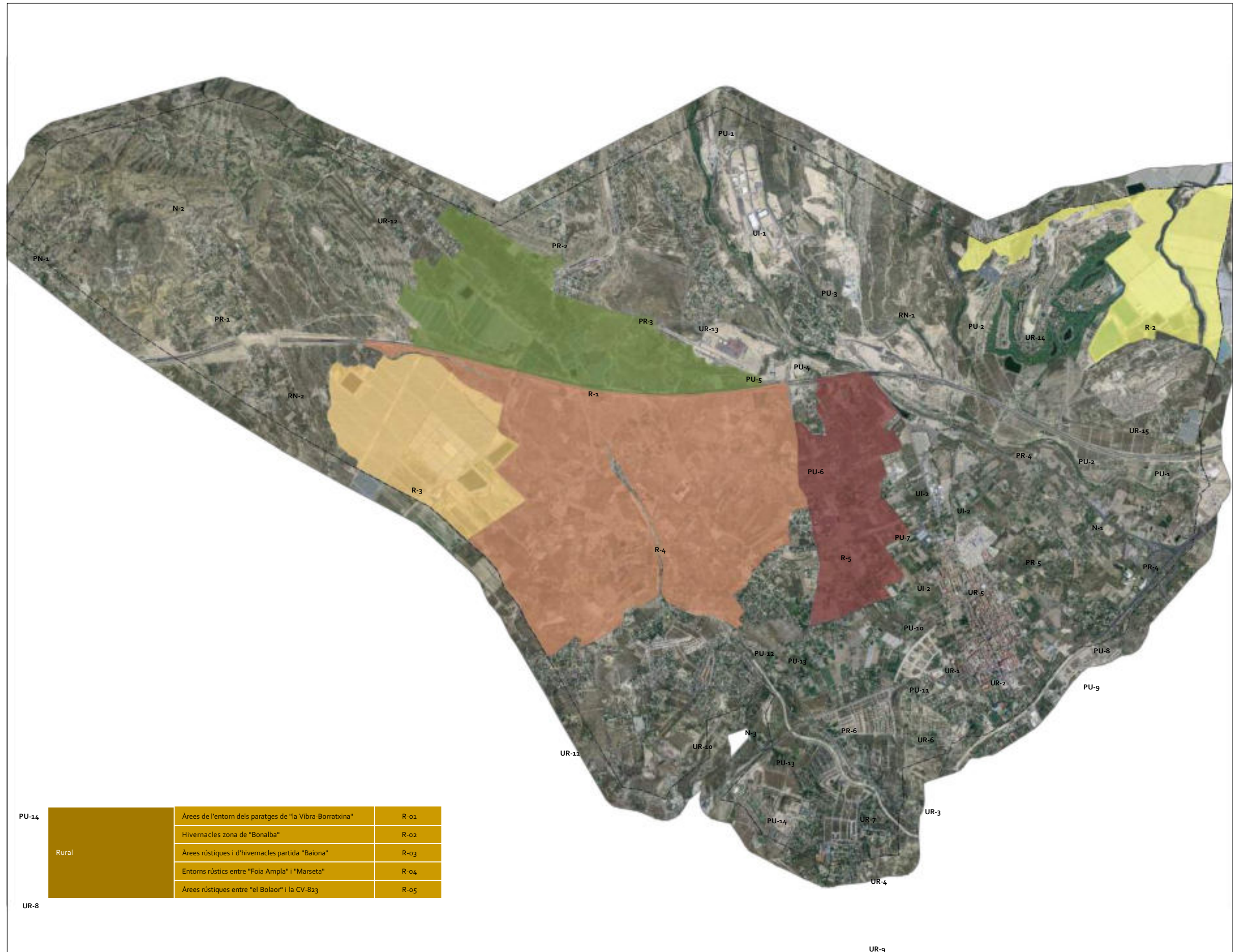
Mapa de Subunitats: Zones URBANES

Mapa de Subunitats: Zones PERIURBANES

Mapa de Subunitats: Zones RURALS

UR-1: Entorn del nucli tradicional

Correspon amb els habitatges situats en la Plaça Nova, C/Sant Antoni, Manuel Antón, Sant Josep Passeig de la Constitució i el seu entorn més immediat. També s'inclou el barri del "Ravalet", al nord del nucli urbà, com primers assentaments de la població. Es pot diferenciar la morfologia del nucli històric en dos zones:

a) Un dels primers nuclis de la població de Mutxamel és el "Ravalet", on el traçat dels carrers donen a la plaça central, característica pròpia de l'urbanisme àrab.

b) El creixement cap al sud segueix una morfologia en filera, que creix en la prolongació del seu carrer principal, que hui són Passeig de la Constitució, Carrer Manuel Antón i Sant Antoni.

Les illes de cases són irregulars, sense forma definida. La tipologia urbana està basada en cases tradicionals entre mitgeres de 2 a 3 altures, amb un ample mitjà de parcel·la de 10 m i profunditat de 15 a 20 m i ubicació de pati interior en cada parcel·la. La seua disposició és alineació a vial, amb algun habitatge que, de forma esporàdica recula cap a l'interior i forma alguna placeta, com és el cas del C/ Manuel Antón.

Els acabats materials són esquerdejats i estucats, amb algun aplacat petri que fa de sòcol d'aproximadament 1 m. Els tancaments són de fusta i els balcons i reixes són metàl·lics. Les cobertes són de teula àrab de dos aiguavessos.

El color de les façanes van dels blancs, grocs a marrons i vermellorsos. Les portes i finestres s'emmarquen amb marcs pintats en blanc.

No es localitzen zones degradades, però sí que trobem habitatges en estat d'abandó.

La morfologia del viari segueix una estructura irregular, amb carrers estrets i voreres xicotetes que, en alguns casos, han sigut rehabilitades ampliant la dimensió. De manera genèrica podríem parlar d'una forma en espina de peix, un eix central amb carrers estrets perpendiculars. L'amplitud dels carrers va des de 4 m per a les perpendiculars a 8 m en l'eix central, amb altura d'edificació de 10 m. Les voreres van de 0,5 a 1,5 m en les zones rehabilitades.

Les zones verdes són escasses, destaca com a espai públic la Plaça Nova, el Passeig de la Constitució o la Plaça de Penya-serrada que incorporen equipaments com jardins o agrupacions d'arbres.

El mobiliari urbà està més present en les places, amb jardineres, bancs de fusta i papereres. El paviment es constitueix bàsicament de rajoles de formigó o llamborda; en zones renovades es combinen paviments de diferents colors com el vermellós i gris del Passeig de la Constitució.

La il·luminació és a base de fanals incorporats a les façanes, alternant amb fanals d'altura mitjana en places i zones recentment renovades.

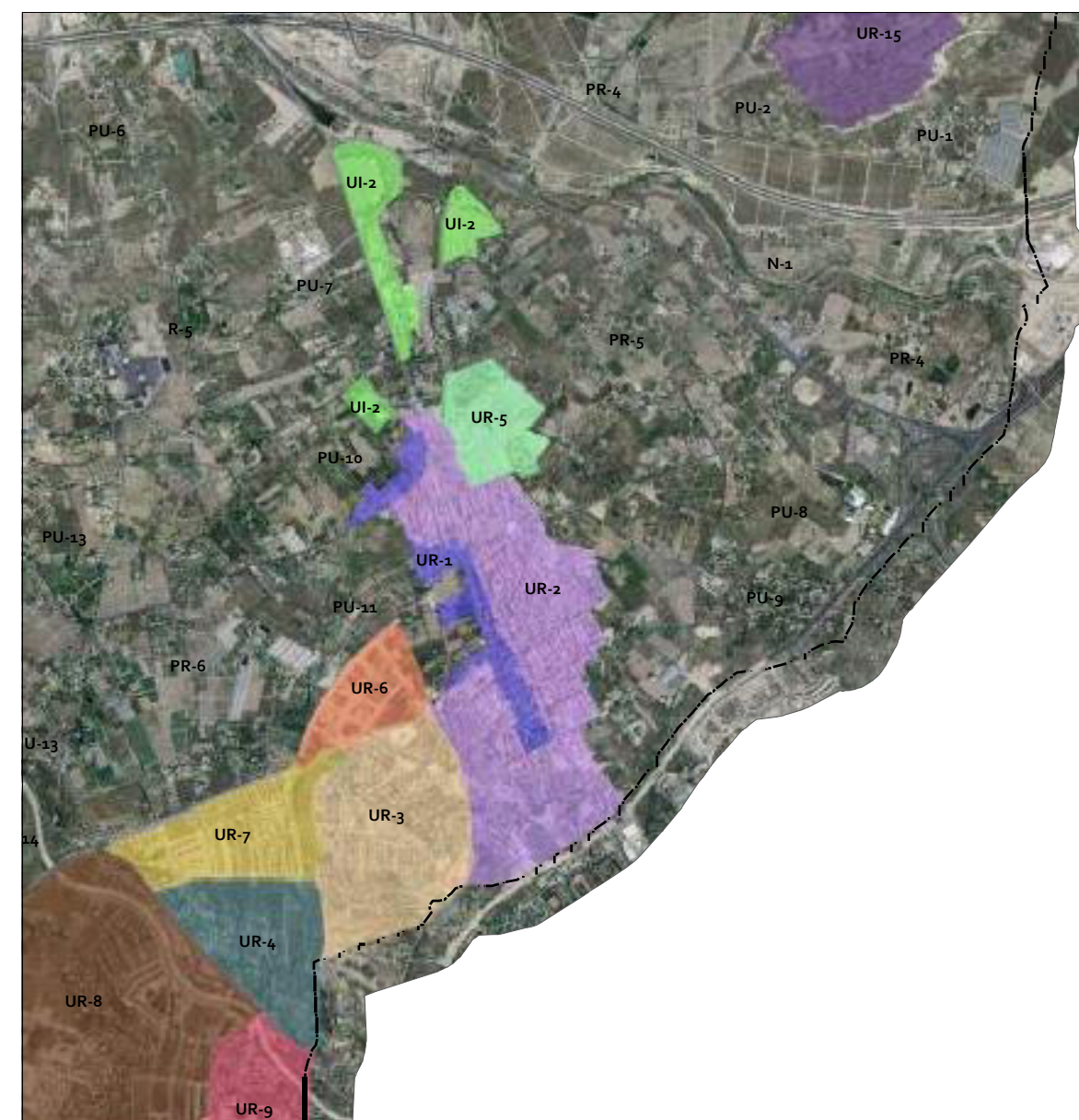
Hi ha una combinació de circulació rodada i per als vianants amb zones habilitades per a l'aparcament de vehicles. S'han realitzat recents recuperacions que han aportat major qualitat a aquest entorn, com la recuperació de façanes, ampliació de zones per als vianants, recuperació de l'espai públic...

Entre els recursos paisatgístics més destacats es troba el teixit històric, Casa Montenegro, església parroquial del Salvador i torre Defensa, casa torre i jardí de Ferraz, convent de Sant Francesc, Palau Penya-serrada, Barri del Ravalet

La façana urbana de Mutxamel es caracteritza per la presència d'una fita visual representativa com la torre campanar al costat de l'església, fàcilment recognoscible. Les edificacions de la vora urbana són més elevades que els habitatges tradicionals del centre i són les primeres les que donen la imatge de façana urbana que, en moltes ocasions, no és la més desitjada per l'amalgama d'altures, contrastos cromàtics, etc.

Conflictes.-

- Possible pèrdua de valor de la identitat del centre històric, així com dels seus elements més representatius, per deterioració o abandonament. No obstant això s'estan realitzant actuacions de millora tant en l'entramat urbà com a través de Plans Especials de recuperació i aprofitament d'alguns espais (per exemple, el Palau de Penya-serrada).
- Necessitat de regulació d'usos i estètica urbana.
- Comunicacions per als vianants deficient amb la resta del nucli urbà i necessitat de limitació del trànsit rodat.
- Ruptura estètica de la part de darrere, amb disfunció de tipologia i estat de degradació elevada en alguns casos.

UR-2 Eixample

A partir de 1928, Mutxamel assumeix les seues necessitats i creix cap a l'oest obrint carrers en un traçat rectilini, amb illes de cases regulars de forma rectangular i un marcat efecte d'ortogonalitat.

Les dimensions van de 70 a 180 m de longitud per 40 m d'amplitud. Les parcel·les són bastant similars entre si i algunes es veuen afectades per traçats rurals previs.

La tipologia dominant d'edificació és la de blocs de cases entre mitgeres, amb celoberts interiors i, en alguns casos, patis interiors. Segueix una disposició d'alineació a vial i les seues edificacions tenen altures variables com s'aprecia en l'Av. Carlos Soler, on conviuen edificacions d'una altura amb blocs de cases de cinc o més plantes. Actualment podem parlar d'edificació en altura, però també coexisteixen edificacions unifamiliars, record del que en una altra època es va construir en el nou creixement.

Els acabats materials van dels esquerdejats continus a les fàbriques de bloc caravista o acabat petri, combinats amb nous materials com balcons de vidre i tancaments d'alumini.

El color de façanes és en general el del mateix material com en el cas de caravista o tonalitats clares en el cas d'esquerdejats, combinant els colors blancs amb marrons i les tonalitats clares.

Destaca com a carrer principal l'Av. Carlos Soler popularment conegut com "La Rambla", amb un ample de carrer de 19 m, que es diferencia de la resta de trama viària que té aproximadament

una secció de 12 m. Les voreres són àmplies i s'incorporen fileres d'arbrat.

Hi ha poques zones enjardinades i de convivència, limitades a la zona de joc darrere de l'ajuntament o el xicotet parc al final del C/ de la Mar, però hi ha alineacions d'arbrat incorporades als carrers. Cal destacar el parc El Canyar de les Portelles, que allotja el complex cultural de Mutxamel, diverses instal·lacions municipals i una gran zona enjardinada i d'esplai.

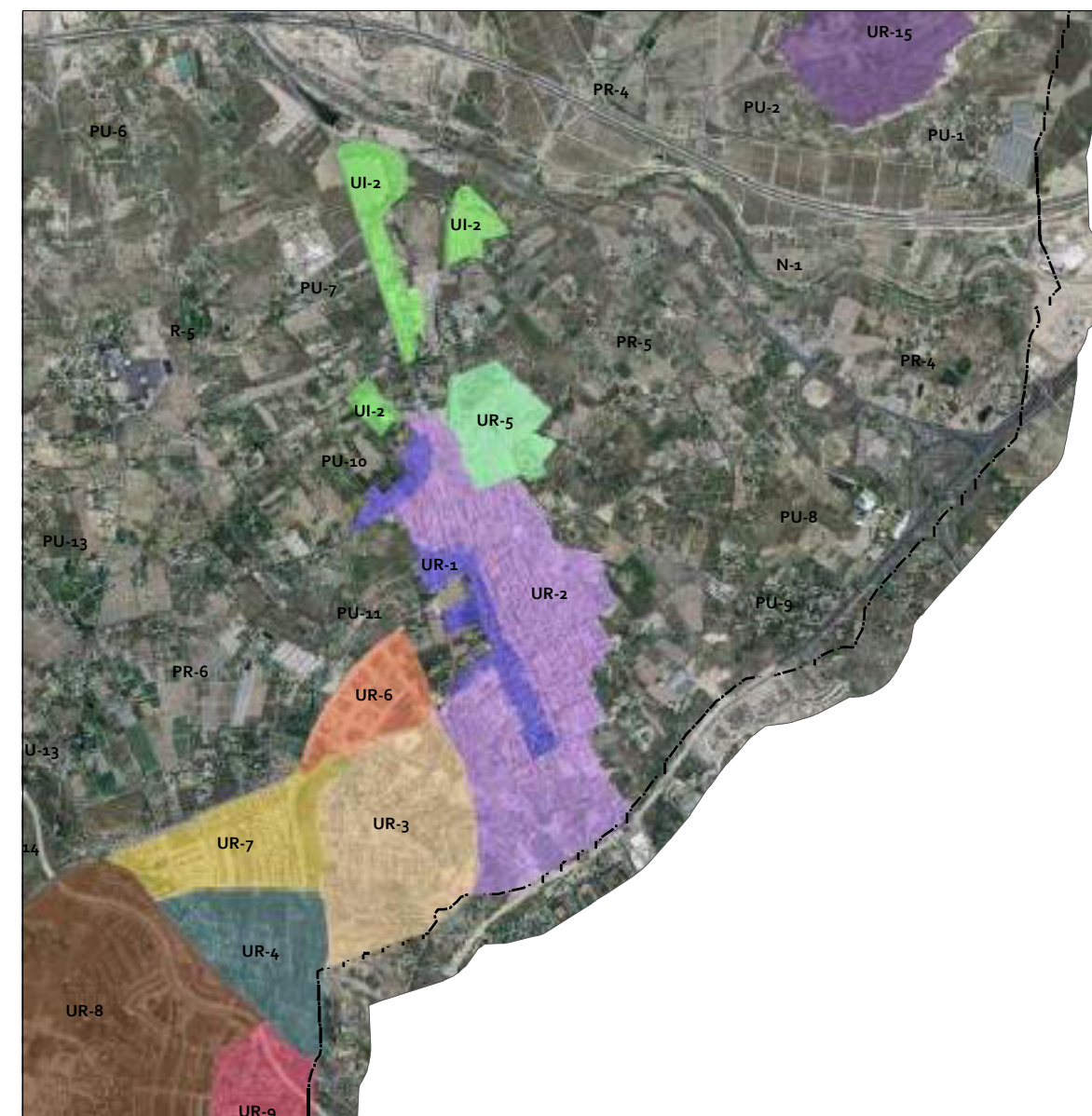
El mobiliari urbà se centra en major mesura en l'Av. Carlos Soler, i en les zones enjardinades, encara que es va fent extensiu a la resta de carrers.

Com a element discordant trobem el tram soterrat de l'autovia (imatges inferiors) el qual divideix els nuclis urbans de Mutxamel i Sant Joan mitjançant un espai deteriorat.

Entre els recursos paisatgístics detectats destaca la font torre guaita i l'ajuntament.

Conflictes.-

- En les entrades al nucli urbà pels principals accessos existeixen perturbacions de façana urbana per incoherència d'usos, implantació excessiva de cartelleria, etc.
- Presència de solars buits, que a voltes es constitueixen com conjunts degradats.
- Insuficiència de zones verdes i de convivència i escassetat d'àrees àmplies d'aparcament.
- Dificultat de comunicació amb la resta de zones urbanes del municipi, així com amb el municipi veí de Sant Joan.
- Situació de degradació de l'àrea superficial del traçat de l'A-70.
- Àrees residencials mesclades amb activitats pròpies de zones industrials.

UR-3: Entorn urbà del Calvari, Gialma, Soqui i Costera

S'ha denominat així a una sèrie d'urbanitzacions situades sobre el vessant del Calvari cap als nuclis urbans de Mutxamel i Sant Joan.

Aquestes conformen un continu urbà de baixa densitat que desemboca en el nucli principal de Mutxamel, però diferenciat d'aquest pel fet que fa uns anys funcionaven com a urbanitzacions independents.

El desenvolupament dels últims anys ha acabat de completar aquesta trama. La tipologia dominant és la de xalets i viles independents, en grans parcel·les, algunes d'elles superiors als 700-800m, a excepció d'alguna fase de la urbanització Los Altos de La Huerta en la qual s'observen adossats i algunes zones en el vessant est del Calvari on s'han realitzat promocions d'adossats en filera. En general, dominen les altures que van entre planta baixa fins a baixa+2. L'entramat urbà és pràcticament complet en cada nucli en particular, encara que hi ha algunes mancances de serveis i dotacions sense solucionar en les connexions entre elles.

La topografia és pràcticament plana en la part baixa en contacte amb el nucli urbà, presenta una orografia més accidentada en la zona existent entre el Calvari i Gialma, fins i tot ha sigut antròpicament adaptada per a la seua urbanització. La malla que es forma és regular en la major part d'urbanitzacions, amb perímetre d'illes de cases predominantment rectangular, però també hi apareixen morfologies triangulars o quadrats.

A les urbanitzacions més antigues s'observa un menor grau d'organització i ortogonal (p. ex.: el Calvari o Gialma).

Els colors són molt variats, predominant els blancs, marrons i ocres o els del mateix material com és el cas de les façanes de rajola cara vista. Els acabats materials que predominen són

els estucats, la rajola cara vista, i la pedra projectada, seguits del vidre i el metall. Les construccions més antigues i algunes actuals aïllades són de coberta plana.

La morfologia d'aquesta zona segueix una malla regular però no ortogonal, els seus carrers solen ser amplis igual que les voreres, amb zones d'aparcament en cordó, encara que en algunes urbanitzacions se centralitzen xicotetes àrees d'aparcament en bateria. Les zones verdes solen ser suficients, amb alguna excepció predominant la concentració d'aquestes en espais comuns uninuclears en cada urbanització, on s'incorpora la major part

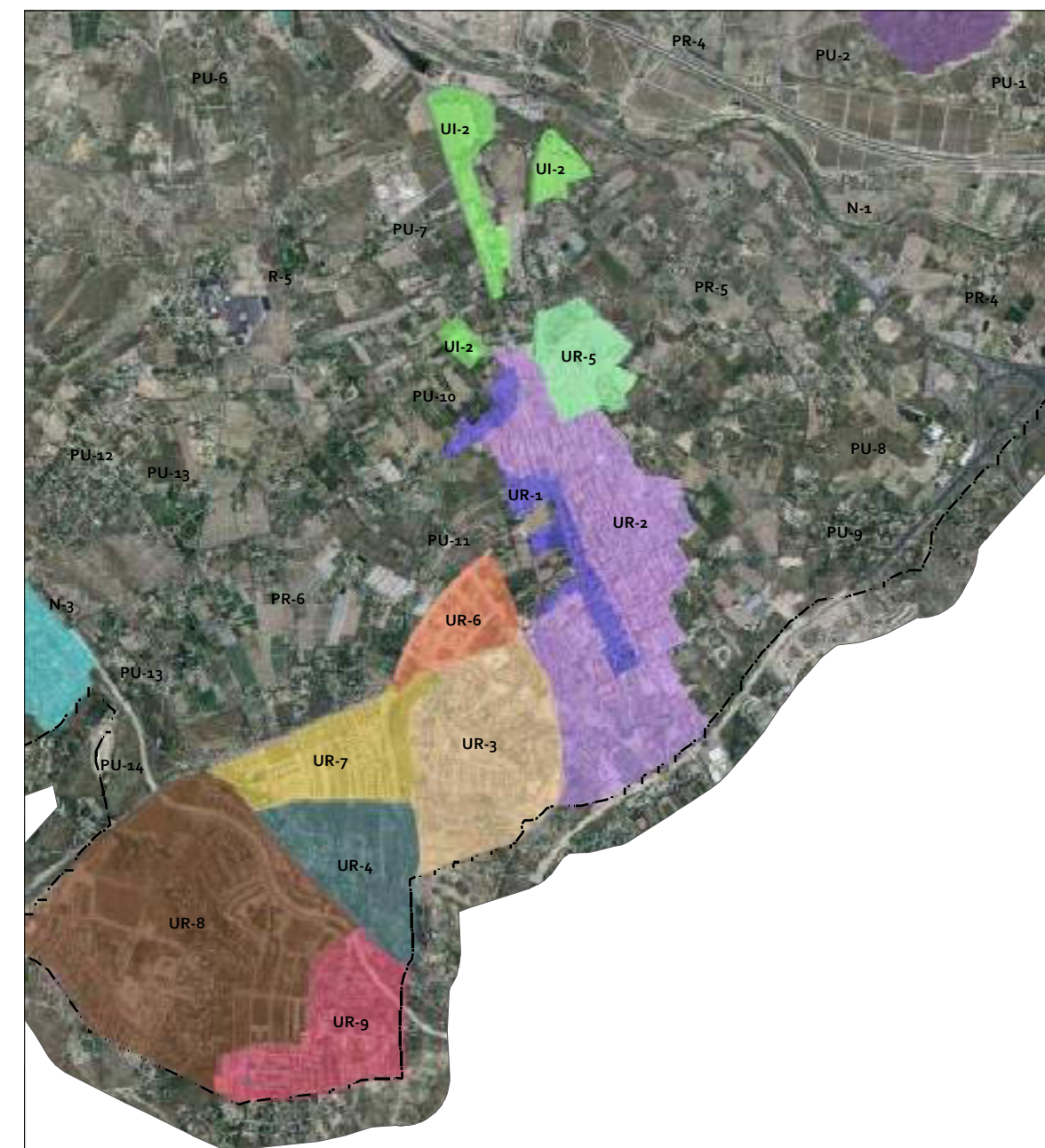

de mobiliari urbà. Posseeix serveis dotacionals sobretot educatius, ja que en aquesta zona se situa una de les àrees de major rellevància escolar del municipi (col·legis Manuel Antón, El Salvador i Institut d'Ensenyament de Secundària).

El principal recurs paisatgístic és el mateix tossal, en la seua cota més alta. Sobre aquest es localitza l'ermita, en un extrem, i un vèrtex geodèsic, en l'altre.

Conflictes.-

- Ubicació perifèrica de zones verdes o espais lliures en urbanitzacions com Gialma o Soqui-Costera el que contribueix a la seua infrautilització i a una progressiva deterioració.
- Deterioració de zones verdes situades en el vessant del tossal del Calvari, per escàs condicionament i infrautilització. La resta de la mateixa apareix sense executar.
- Impacte visual d'edificacions aïllades construïdes en crestes o sobre trams del vessant més accentuat.

- Ruptura visual del vèrtex geodèsic per ocupació d'habitatges en l'àmbit de conca visual.
- Localització de punts d'abocament de residus.
- Falta de permeabilitat amb Ravel i Casa Fus, la qual cosa limita la mobilitat d'aquestes urbanitzacions i L'Almaixada amb el nucli urbà.

UR-4: Casa Fus

Aquesta zona mostra una tipologia molt heterogènia, amb habitatges unifamiliars tipus xalet, en grans parcel·les, una fase de bungalows adossats en filera, i edificacions de major volumetria (col·legi CEBAT). Predominen els espais pendents de consolidació, localitzats entre les edificacions i el turó del Calvari, en contacte a més amb la urbanització Ravel.

Els carrers són més intricats per la seua adaptació a camins preexistents, en bona part d'aquests, fins i tot no hi ha asfaltat.

Els acabats i cromatismes són diversos i les majors altures d'edificació residencial es donen en els adossats (3 plantes), sent la plantabaixa o pb+1 la tònica general. No obstant això la major alçària correspon al col·legi.

En la imatge aèria que es mostra, es pot apreciar clarament el tipus d'entramat que presenta, on es pot apreciar la volumetria del col·legi (en verd). El turó del Calvari és apreciable en la part superior d'aquesta. Com es pot apreciar, les condicions actuals del terreny, que segons les NS són zones verdes, dificulten la mobilitat entre una trama que, sobre pla, està unida.

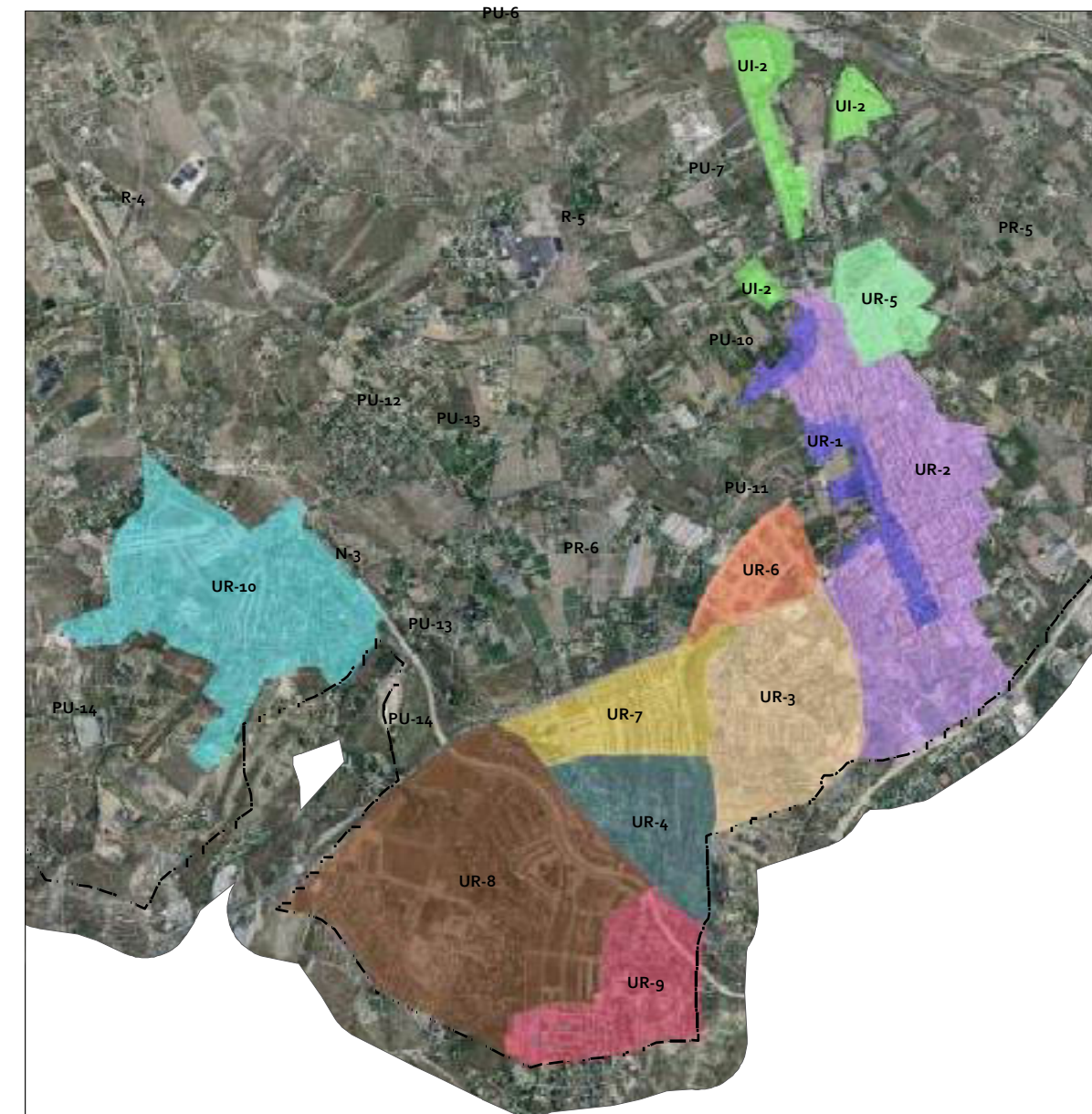
També pot observar-se, a l'esquerra, el vial que limita la urbanització Ravel amb Casa Fus, en la part inferior, el vial de circumval·lació entre Sant Vicent del Raspeig i l'hospital de Sant Joan, que continua cap a les platges (CV-821).

Recursos.-

localitza un vèrtex geodèsic i una àrea recreativa. El barranc del Juncaret, canalitzat, amb el seu corresponent vial perimetral de serveis es conforma com a itinerari lineal paisatgístic, a trams aprofitable per a la connectivitat ambiental i paisatgística. La ronda de Sant Vicent a Sant Joan recorre tota la unitat per la part occidental..

Conflictes.-

- Contigüïtat amb zones verdes sense desenvolupar sense equipar (vessants del Calvari), amb problemes d'accessibilitat, inexistència de mobiliari urbà, etc.
- Trama urbana desorganitzada.
- Existència de zones ermes i degradades, com l'actual zona del PRI Casa Fus, donant lloc a zones d'acumulació de brossa, ocupació de vegetació nitròfila, desconexió de trama urbana, etc.
- La façana al costat de la CV-821 no té harmonia paisatgística, s'acumulen habitatges, jardins i solars sense cap ús. Aquestes àrees se situen al costat d'una de les artèries de comunicació principals del municipi, amb un potencial d'espectadors elevat i és la façana que obri el terme municipal pel sud, per la qual cosa necessita d'actuacions estètiques.
- Cota del sòl molt pròxima a la del barranc del Juncaret, la qual cosa sumat al fet que es localitza sobre l'antiga àrea de desguàs de l'extint barranc del Mut, pot derivar en riscos d'inundabilitat i embassaments en noves edificacions, fet que limita les condicions constructives de soterranis i semisoterranis i eleva la cota de les edificacions, el que pot produir ruptures de la silueta urbana amb la urbanització Ravel.

Casa Fus

UR-5: Allusser

Es tracta d'un sector residencial de recent creació, on les obres d'urbanització es troben en bon estat i on l'edificació dels solars es troba en diferents etapes de desenvolupament.

Aquesta ampliació del nucli urbà presenta diverses tipologies constructives, encara que dominen els adossats d'alçàries no superiors a PB+2, i puntualment algunes illes d'edificació en bloc amb altures de PB+3, especialment en les zones de contacte amb la trama urbana més antiga.

Combina la presència d'elements patrimonials, com la mateixa finca de l'Allusser o la incardinació perimetral del passeig de l'Alameda i l'ermita de Montserrat, amb els carrers ortogonals dels nous desenvolupaments, on s'han instaurat bona part de servicis i dotacions educatives de nova creació, com el nou Institut d'Ensenyament de Secundària. Al costat del col·legi Arbre Blanc hi ha àmplies dotacions de zones verdes i zones de jocs.

Els colors són molt variats. Els acabats materials que predominen són els estucats, la rajola cara vista, i la pedra projectada.

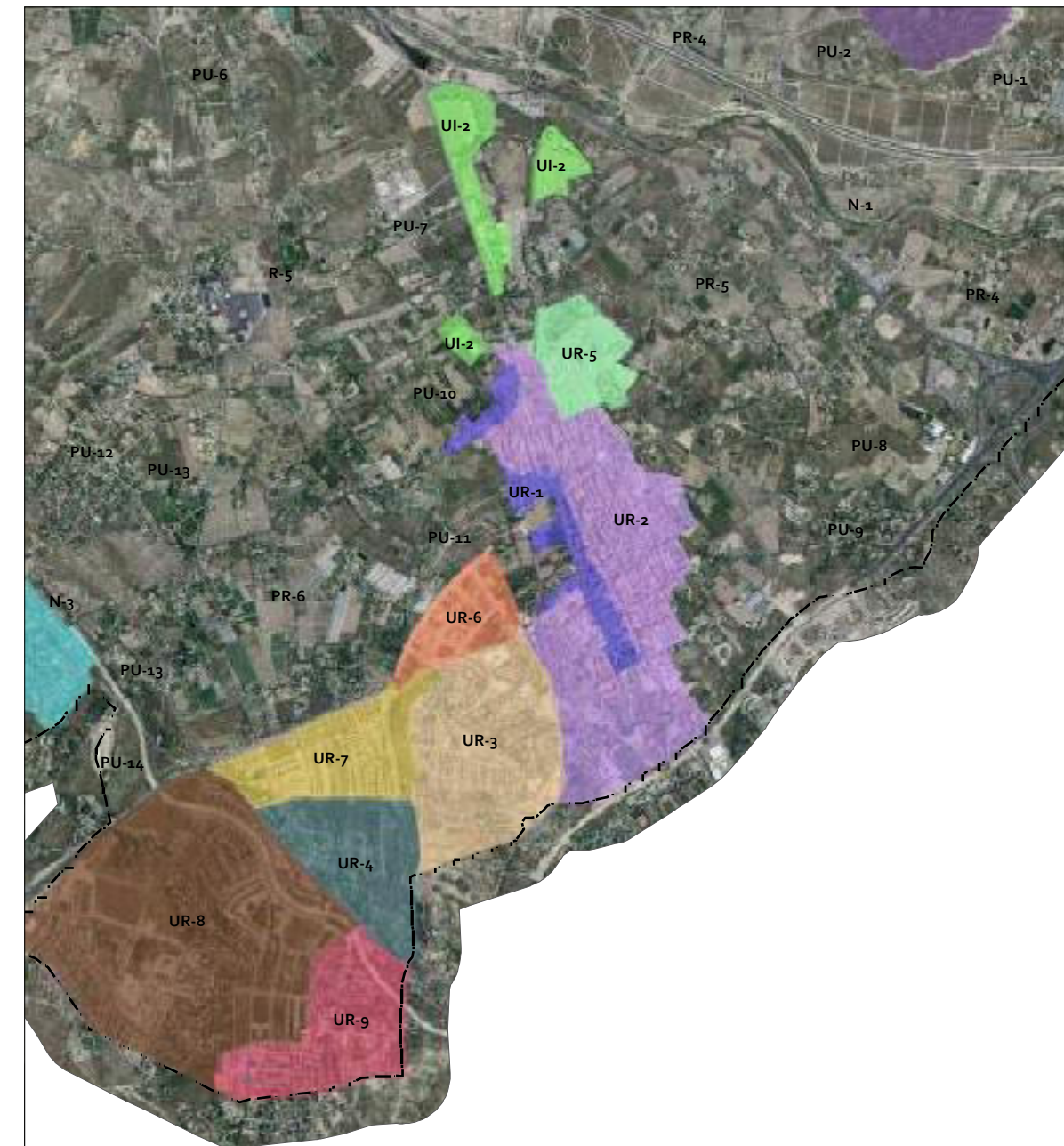
Els accessos són bons, a través de la Gran Via de València pel sud i de la CN-340 per l'oest.

Recursos.-

Els recursos patrimonials centren el principal interès d'aquesta unitat, amb la mateixa finca de l'Allusser o la contigüitat amb el Passeig de l'Alameda i l'ermita de Montserrat. D'altra banda, és pròxima a les àrees d'horta tradicional que funcionen com a recursos paisatgístics en les partides de Benessiu-Benaüt.

Conflictes.-

- Pèrdua del valor cultural de restes d'horta tradicional davant possibles expansions de la trama urbana cap a l'Est, i resulta convenient la seua integració parcial.
- Proximitat d'àrees industrials. Cal regular els punts de contacte entre els dos usos, industrial i residencial davant possibles creixements.
- Existència d'espais vacants entre l'Allusser i el centre de Mutxamel que requereixen ser ordenats per a integrar la trama amb la resta del nucli urbà.

UR-6: L'Albercoquer

Actualment està en fase d'urbanització, però la trama està ben diferenciada.

Aquesta unitat connectarà la urbanització de Ravelamb el nucli urbà a través del vial de rondanerat i es preveu que la tipologia de vivendes siga similar a la de la resta d'urbanitzacions executades recentment (habitatges unifamiliars adossats, en filera o emparellats).

Donades les condicions actuals de desenvolupament, s'ha considerat oportú no valorar la seua qualitat paisatgística, per això en les taules de valoració s'indicarà com a "N Q" (no quantificat).

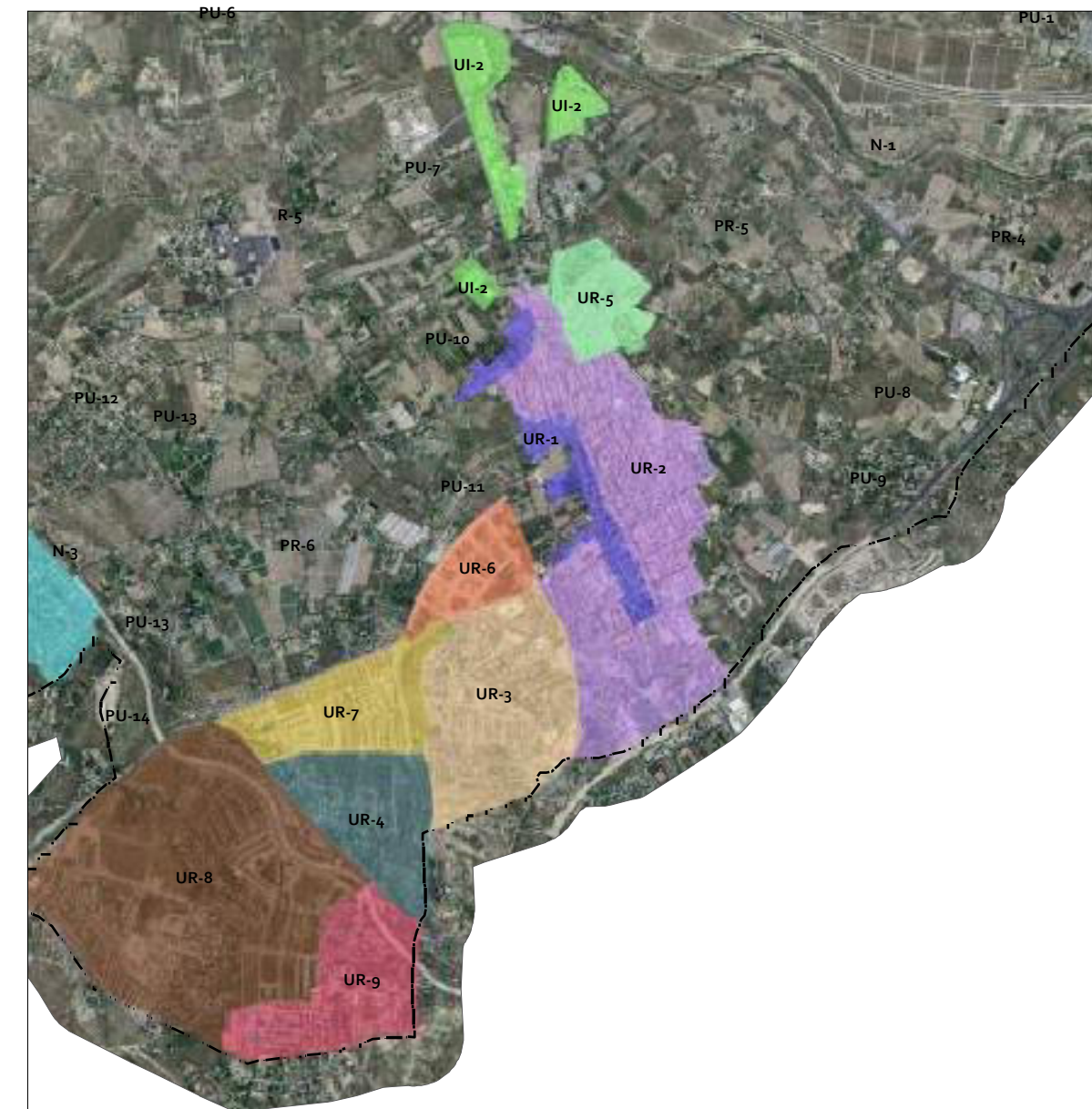
Recursos.-

No hi ha recursos paisatgístics de rellevància. Únicament es troben pròxims l'entorn de protecció dels jardins de Ferraz i la silueta del nucli urbà, amb la torre campanar.

També és visible el turó del Calvari.

Conflictes.-

- Aïllament respecte al nucli urbà actual.
- En suposar un dels accessos principals al nucli urbà (quan es finalitze la connexió amb la rotonda NE de Ravel i l'Avinguda de València), està subjecte a possibles pèrdues de la qualitat visual per possible proliferació de cartells publicitaris o rètols amb il·luminació discordant.
- Mala accessibilitat per als vianants en la zona de contacte amb el turó del calvari cap al poble (des de la connexió de la rotonda N de la urbanització Ravel), la qual cosa redueix la qualitat de l'àmbit.
- Rotonda de connexió amb la urbanització Ravel excessivament limitada, trencant la secció viària existent en l'Av. Arquitecte Gaudí.

Sector 7 F

UR-7: Ravel

Forma part, amb Casa Fus, l'Almaixada-Riera-La Rosa i Entredós-Paulines, d'un gran continu urbà situat en l'extrem sud del municipi de Mutxamel, on destaca la seua topografia pràcticament plana, sense grans desnivells, a excepció de la seua zona limítrofa als vessants de la muntanya del Calvari.

La trama és regular, formada per illes predominantment rectangulars i viari ortogonal, a excepció d'una sèrie de parcel·les preexistents en la part baixa del sector.

La tipologia edificatòria característica és la d'habitatge unifamiliar emparellada i reculada de l'alineació vial. Els habitatges s'agrupen en illes que disposen de vials interiors per a l'accés rodat privat als habitatges. Les parcel·les tenen una superfície aproximada de 400 m². Existeixen també edificacions de major grandària, en bloc exempt, amb màxim de dos altures i tipologia constructiva diferenciada dels habitatges, dedicats a serveis idotacions.

Els acabats materials predominants són els de rajola cara vista, estucats i pedra projectada. Els habitatges solen tindre la coberta a dos i a quatre aigües acabades en teula. Els colors són molt variats, predominant els blancs, marrons i ocres, o els del mateix material com és el cas de les façanes cara vista.

Hi ha zones verdes amb mobiliari urbà, zones de jocs, a més de piscines i centres socials de convivència de recent creació. La il·luminació s'aconsegueix amb fanals d'altura mitjana a alta, aquests últims més comuns en les zones de connexió.

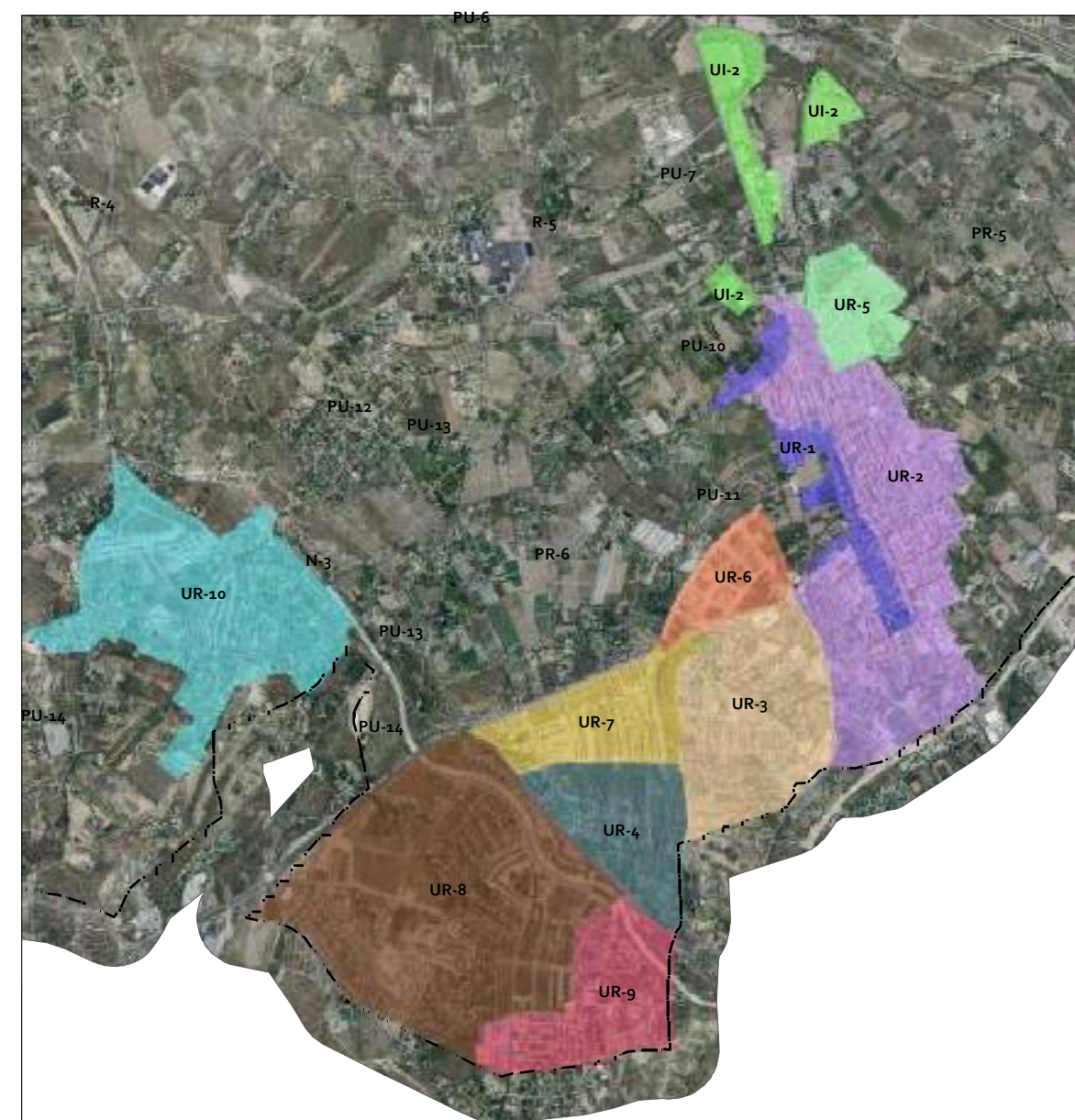
S'estan rehabilitant elements patrimonials per a la seua utilització com a centre de dia, escola infantil, etc., de propietat municipal.

Recursos.-

Tossal del Calvari

Conflictes.-

- Contigüitat amb zones verdes sense desenvolupar i sense equipar (vessants del Calvari), amb problemes d'accessibilitat, inexistència de mobiliari urbà, etc.
- Falta de manteniment de la zona verda existent.
- Presència de solars sense manteniment (tanques caigudes, proliferació de vegetació nitròfila, etc.).
- Acumulació de residus on desaigüen les aigües pluvials de tota la zona nord (antic barranc) i possible inundació de carrers i acumulació de residus en cas de pluges intenses.

Ravel

UR-8: L'Almaixada - Riera-La Rosa

Presenta un entramat urbà ben organitzat de vials i illes de cases amb morfologia de malla regular, però no ortogonal, adquirida en els últims anys pel desenvolupament de diverses fases de tipologies diferents.

Mostra des d'edificacions en filera fins a cases independents, en general, tots amb grans espais lliures privats i d'amplitud de parcel·la considerable.

Les altures van des de la planta baixa fins a baixa+2. Els colors predominants són els blancs, marrons i ocres o els del mateix material, com és el cas de les façanes cara vista.

El marge nord està estructuralment marcat per la CV-821 i el barranc del Juncaret, al traçat del qual s'ha adaptat la urbanització, ben comunicada per la CV-821 i CV-818; aquesta última condueix a l'Av. de Dénia, principal artèria d'entrada a la capital alacantina.

Les edificacions de major grandària, en bloc unitari i tipologia constructiva diferenciada dels habitatges, estan dedicades sobretot a centres comercials, com el Centre Comercial l'Almaixada o l'existent en el seu extrem més occidental al costat de la rotonda d'accés a la urbanització a partir de la CV-821, amb la instal·lació de cadenes com Mercadona.

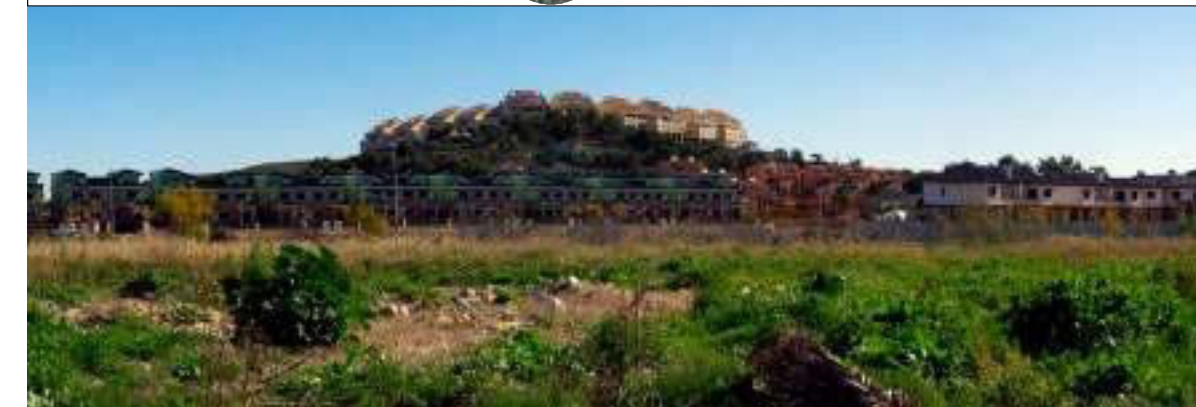
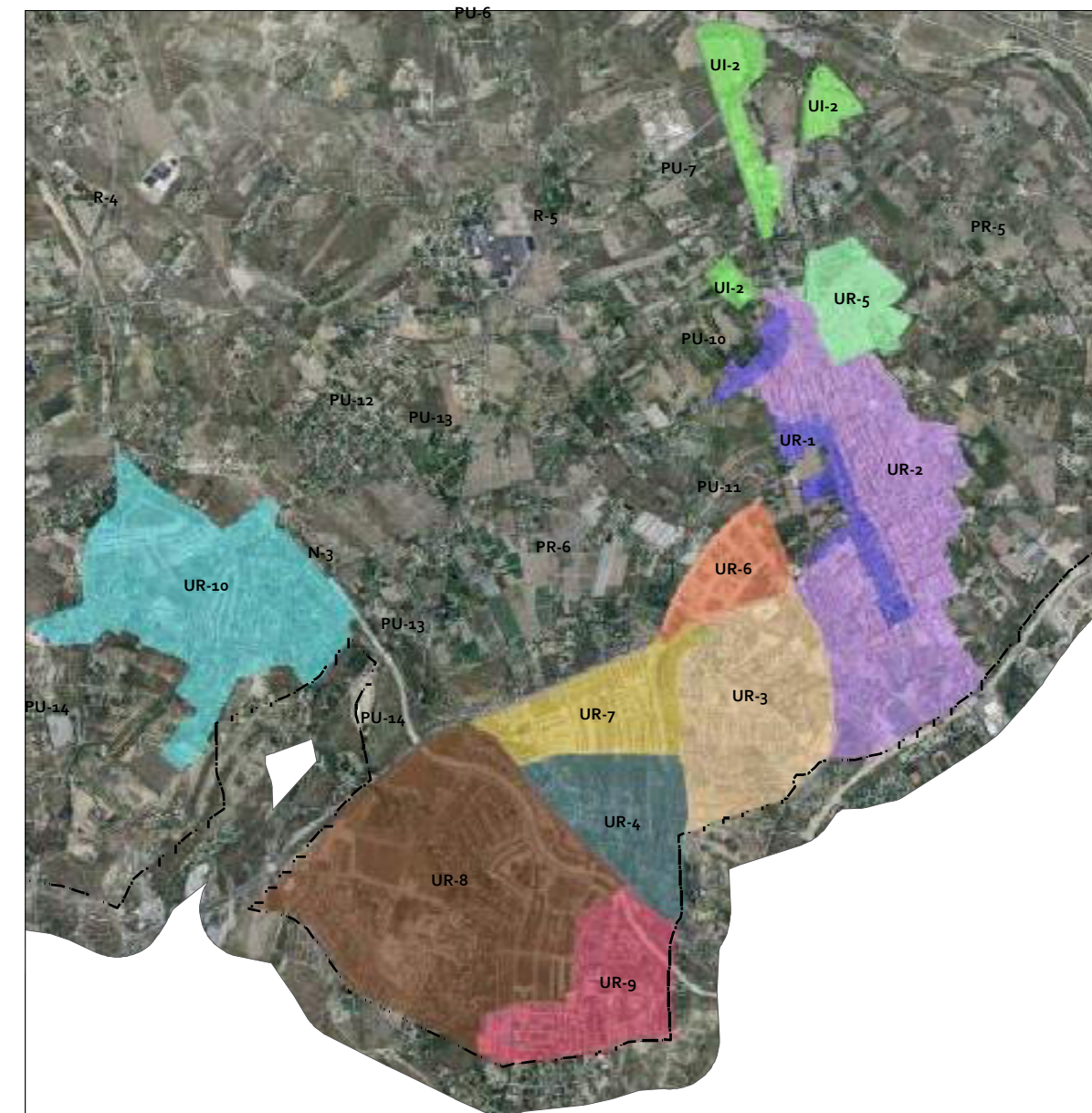
Aquest entorn de tipologia urbana extensiva ha quedat parcialment connectat amb tot el context urbà del nucli de Mutxamel després del desenvolupament de la urbanització de Ravel, si bé l'accessibilitat al nucli urbà únicament és efectiva per carretera.

Recursos.-

Aquesta urbanització ha sabut harmonitzar el paisatge urbà amb importants fites paisatgístiques de caràcter patrimonial com la torre de les Paulines, algunes cases de labor o les finques de l'Almaixada o Valdivia. Els marges estan recorreguts per la CV-821, CV-818 i el barranc del Juncaret.

Conflictes.-

- Falta de més espais de convivència, es localitzen algunes àrees d'aquest tipus en la zona central (pineda de les Paulines) o en la intersecció dels carrers Cassiopea amb Andròmeda.
- Discontinuitat del carril bici.
- Existència de grans zones sense desenvolupar des de les àrees centrals cap a la ronda de Sant Vicent-Sant Joan, la qual cosa minva la qualitat de l'escena urbana per acumulació de materials, terres i, fins i tot, puntualment algun residu incontrolat.
- Elevat impacte paisatgístic de les construccions pròximes sobre les crestes i vessants de turons, fet que s'intensifica per la baixa qualitat dels acabats i tancaments sobre aquesta. Si bé aquestes construccions es localitzen en una altra subunitat, la visibilitat i proximitat d'aquella és especialment manifesta en aquesta zona.

UR-9: Entredós - Paulines

Conforma la continuïtat de l'entramat urbà de la unitat anterior (Almaixada-Riera-La Rosa) en la part sud del municipi.

La trama urbana està bastant més desorganitzada que en el seu entorn confrontant, ja que ha hagut d'adaptar-se a edificacions preexistents des de fa diverses dècades. També contribueix al fet que hi ha vials i accessos, especialment sobre vessant, que han anat deteriorant-se per no completar-se, com ocorre en la prolongació del C/ Maians i Siscar o Ambrosio Cotes.

Les tipologies edificatòries varien; dominen els habitatges unifamiliars aïllats en grans parcel·les encara que també podem trobar adossats en filera de fins a tres plantes. Algunes d'aquestes últimes construccions suposen un gran impacte visual per ocupar zones de cresta i vessants accentuats de les llores del Pi-Paulines, per la qual cosa l'impacte paisatgístic és molt alt, obligant fins i tot a prendre mesures de correcció per a eludir fortes pendents, com revestiments de formigó projectat o pilars de contenció i la solució estètica no és la més adequada.

L'entramat viari s'organitza a partir de la CV-818 que funciona com a límit oest i que connecta aquesta zona urbana amb la ciutat d'Alacant. Els espais lliures es redueixen als que hi ha en cada parcel·la privada, i falten espais verds públics.

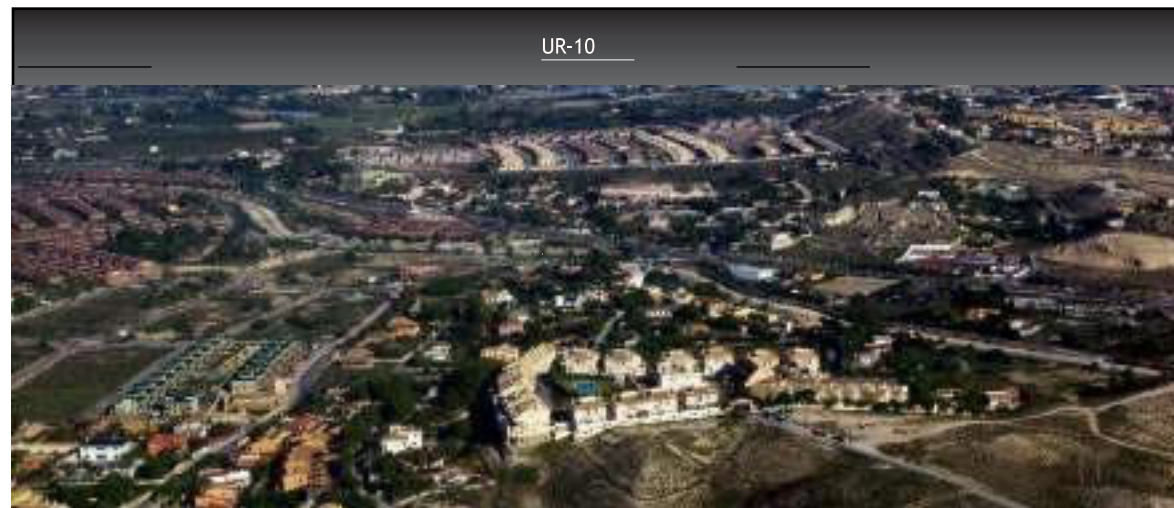
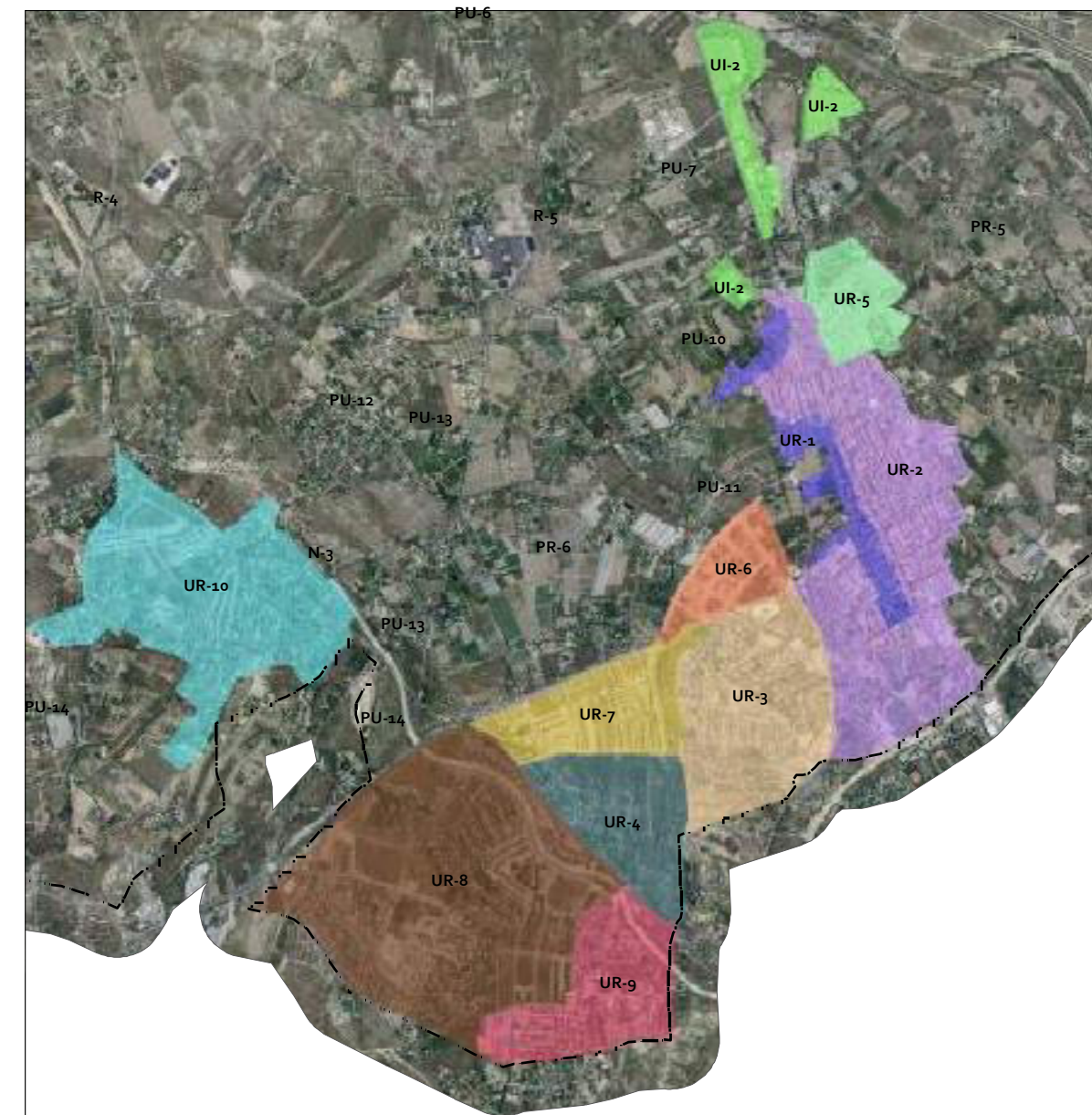
Com a equipaments principals i diferenciats quant a tipologia constructiva de la resta d'edificacions trobem el Club de Camp com a equipament esportiu i el col·legi Aire Libre.

Recursos.-

Destaca la torre de les Paulines, les llores del Pi com a fita visual, actualment transformades per urbanitzacions, el barranc del Juncaret i els vials de la CV-821 i la ronda Sant Vicent-Sant Joan.

Conflictes.-

- Inexistència d'espais lliures públics i zones verdes.
- Gran impacte visual de les edificacions situades en la cresta i vessants de les llores del Pi-Paulines. Adopció de mesures de correcció per a salvar forts pendents de solució estètica inapropiada (revestiments de formigó projectat, pilars, etc.).
- Abandó d'instal·lacions (vials, enllumenat públic, etc.) en zones sense desenvolupar.
- Zones en els turons del Pi-Paulines, on hi ha àrees degradades, amb acumulació de materials, terres i fins i tot puntualment algun residu incontrolat.
- La façana al costat de la CV-821 necessita una remodelació paisatgística, a causa d'una conjunció de zones estèticament millorables: antics hivernacles, àrees d'acumulació de terres, margens del Juncaret sense ús determinat, etc. Aquestes àrees, a més se situen al costat d'una de les artèries de comunicació principals del municipi, amb un potencial d'espectadors elevat i és la façana del terme municipal pel sud.

UR-10: Pla del Collao – L'Horta

Desenvolupament a partir d'una malla més o menys regular on es combinen les tipologies de xalets i cases independents amb adossats en fileres de fins a tres altures o emparellats de recent construcció.

El Pla del Collao funciona com a terminació septentrional de la urbanització L'Horta, però la seua trama urbana es troba menys desenvolupada pel fet que el nombre de solars buits és molt major per trobar-se actualment en fase de construcció i la urbanització d'alguns viaris es troben encara en fase de desenvolupament. La trama de vials actual s'adapta a una xarxa complexa de camins rurals preexistents.

Les parcel·les solen ser àmplies. Hi ha també edificacions de major grandària, en bloc unitari, amb un màxim de dos a tres altures i tipologia constructiva diferenciada dels habitatges, dedicats a serveis i dotacions, ocupats fonamentalment per comerços. Existeix també una zona dotacional diferenciada, corresponent al centre de salut, centre esportiu i social.

Els acabats materials són molt variats, predomina l'estucat, la rajola cara vista i la pedra projectada. Els habitatges solen tindre la coberta a dos i a quatre aigües. Els colors són molt variats, predominant els blancs, marrons i ocres, encara que en algunes fases de la urbanització s'han utilitzat colors cridaners bigarrats (rojos, blaus, ocres...).

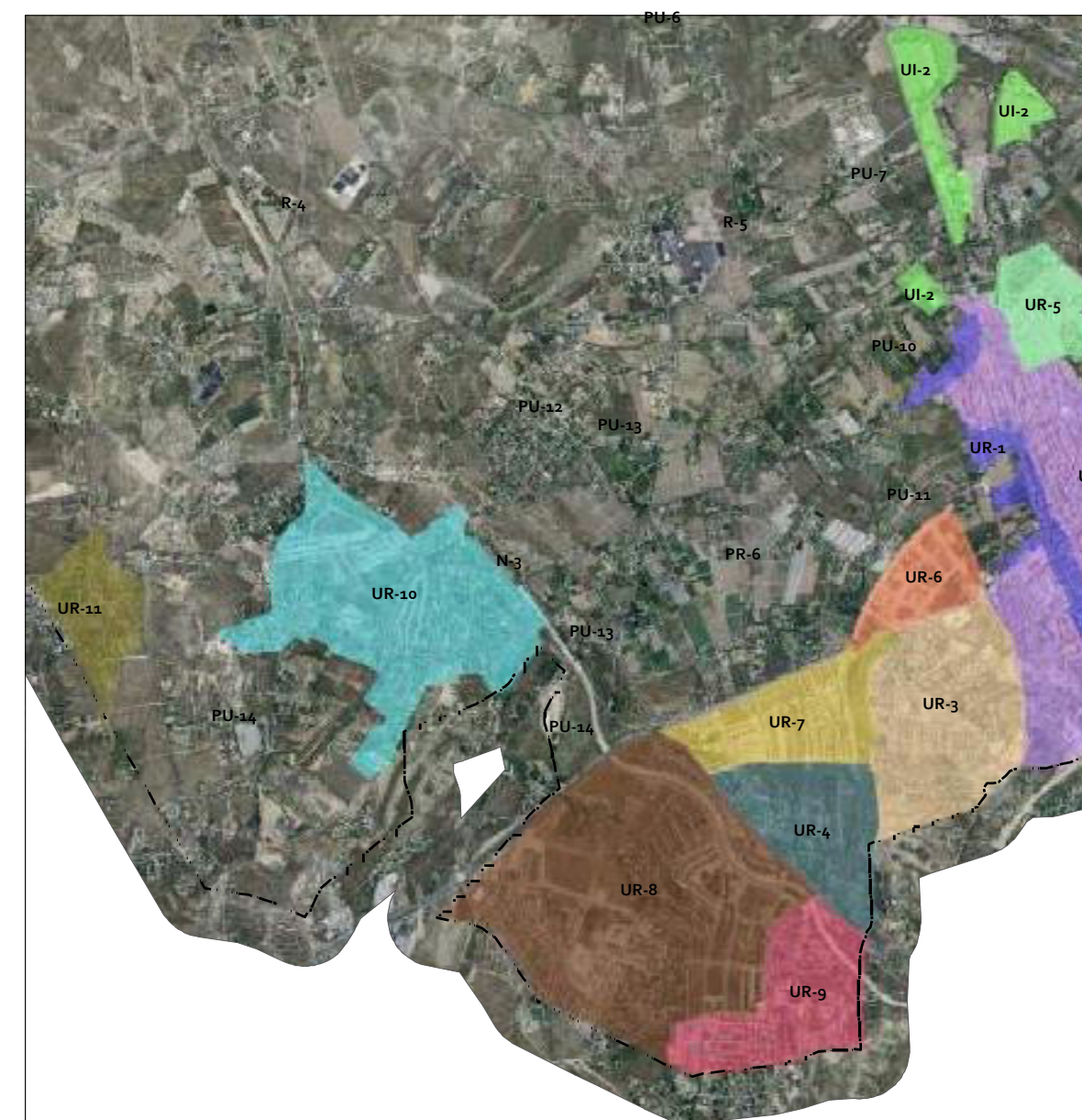
Els carrers solen ser amplis, sobretot en els accessos principals, però les voreres d'alguns carrers no són prou amples.

Recursos.-

El barranc del Juncaret, encara en estat natural, abans de la seua canalització, funciona en aquesta unitat com a recurs ambiental. Els valors patrimonials se centren en finques com la de Santa Ana o la de l'Hort, en molt bon estat de conservació.

Conflictes.-

- Falta d'accessibilitat, a causa del pas estret que suposa el node de comunicació principal de la urbanització a partir de Tàngel, pel carrer de l'Ametler.
- El barranc del Juncaret confrontant té puntualment zones degradades (apilaments de materials i abocaments incontrolats) que desllueixen paisatgísticament algunes zones de façana urbana.
- Necessitats de dotacions i serveis fins a assolir un major grau de desenvolupament.
- Adaptació a preexistències, la qual cosa comporta una major complexitat del teixit urbà.

UR-11: Gira-sols

Aquesta urbanització se situa en la zona més sud-occidental del municipi, en el límit amb Sant Vicent del Raspeig. De fet, aquesta zona urbana de Mutxamel respon a la perifèria d'una trama regular molt més àmplia que pertany al municipi veí.

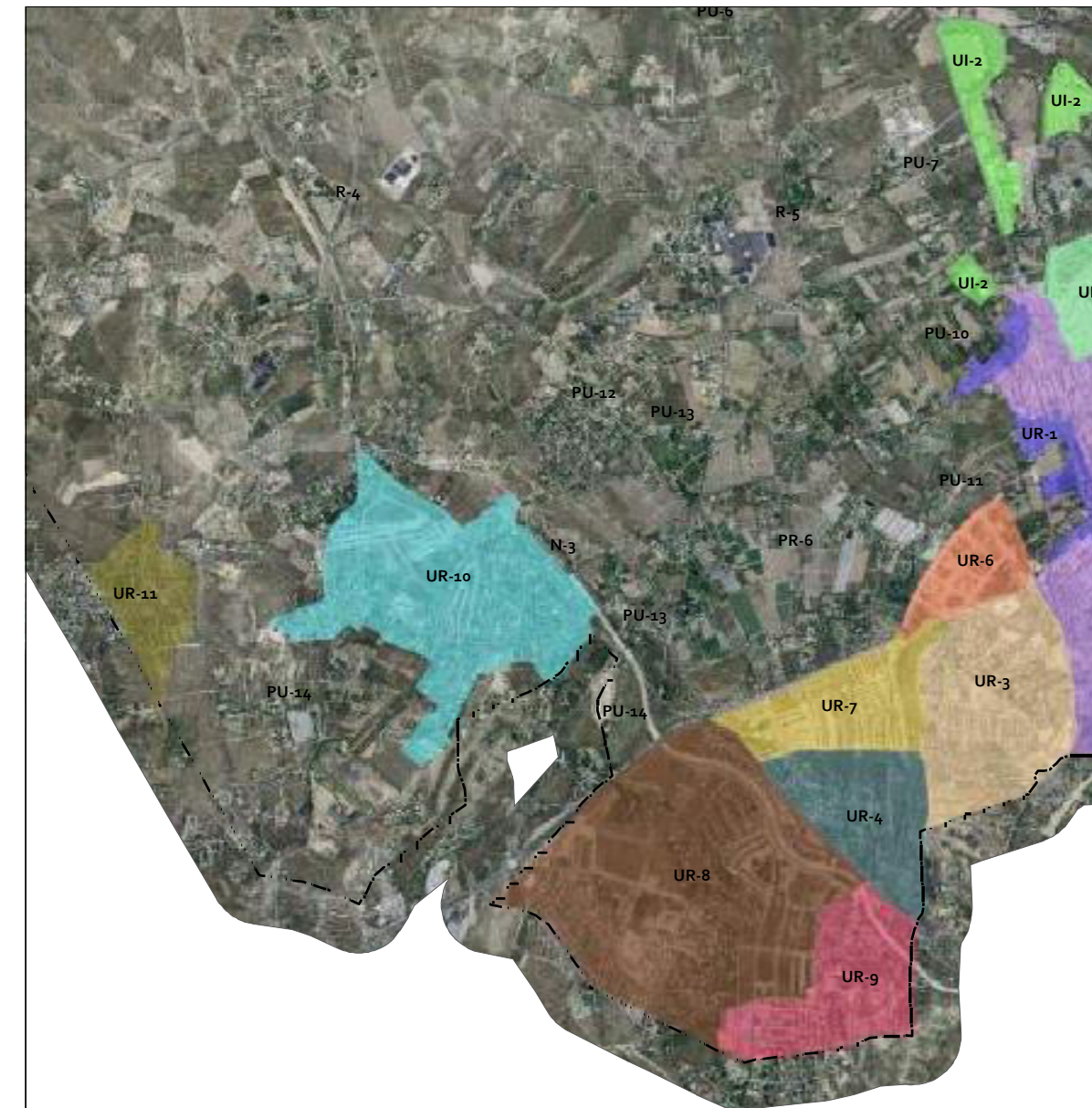
La tipologia residencial principal consisteix en vivendes unifamiliars aïllades, encara que en les fases de més recent creació alternen amb adossats, generalment de dos altures.

Les parcel·les solen ser àmplies en la majoria dels casos. Existeixen també edificacions individuals, en bloc unitari, amb tipologia diferenciada dels habitatges, dedicades a servicis i dotacions. Els acabats materials predominants són els de rajola cara vista, estucats i pedra projectada i els colors són molt variats. Els habitatges solen tindre coberta a dos i a quatre aigües.

Per a caracteritzar aquesta unitat hem de considerar també la seua continuïtat a Sant Vicent del Raspeig, ja que és en aquest municipi on té zones verdes amb mobiliari urbà, zones de jocs, centres socials i comercials, escoles infantils, etc., quedant la zona perifèrica, situada a Mutxamel, una miqueta més desorganitzada.

Conflictes.-

- Aïllament de la resta de nuclis de població del municipi i de vies importants de comunicació, encara que el seu caràcter limítrof amb Sant Vicent del Raspeig atenua aquest problema.
- Discontinuitats en la trama, la qual cosa dona certa desorganització al teixit urbà.
- Necessitat de dotacions i serveis.

UR-12: Valle del Sol

La tipologia predominant en aquest ambient urbà és l'edificació independent, on no es localitza cap actuació d'adossats en filera o en bloc significativa.

La grandària de parcel·la és molt variable, des de xicotetes parcel·les on l'edificació ompli pràcticament tota la superfície fins a parcel·les de grandària considerable o grans zones per ocupar.

Presència d'espais lliures comuns o zones verdes, però sense mobiliari o molt poc condicionades. La il·luminació està mitjanament desenvolupada amb una altura de fanals mitjana.

Els traçats de carrers són bastant rectilinis. Malgrat que el vial d'accés es troba en bon estat, alguns vials de distribució interior es troben mal condicionats. No obstant això, la considerable distància existent a nudis urbans amb tota mena de serveis fa que l'accessibilitat siga un dels punts de conflicte d'aquesta zona. Aquesta falta d'accessibilitat redunda a més en la qualitat dels serveis urbans bàsics.

Recursos.-

Els traçats de carrers són bastant rectilinis. Malgrat que el vial d'accés es troba en bon estat, alguns vials de distribució interior es troben mal condicionats. No obstant això, la considerable distància existent a nudis urbans amb tota mena de serveis fa que l'accessibilitat siga un dels punts de conflicte d'aquesta zona. Aquesta falta d'accessibilitat redunda a més en la qualitat dels serveis urbans bàsics.

Conflictes.-

- Aïllament
- Mala adequació de vials i carrers
- Falta de mobiliari urbà, elements verds o zones de trobada.
- Accessibilitat inadequada.
- Degradació d'espais com l'Hotel Vall del Sol, amb àmplies zones d'esplai i oci.
- Àrees sense desenvolupar classificades com a urbanes o urbanitzables.

UR-13: Río Park

Aquesta urbanització s'estén des dels peus de la serra del Boter fins a la rodalia del Riu Sec, al nord-oest de Mutxamel i està formada generalment per edificacions amb parcel·la i jardins privats.

Actualment, la major part de les àrees urbanitzables ja s'han ocupat i queden tan sols algunes parcel·les no edificades en les urbanitzacions de l'Almaina o el Pla del Rocar. D'altra banda, entre la Urbanització del Pla del Rocar i la serra de Boter, s'estén una vasta extensió de territori en la qual se situava l'antic camp de golf de Mutxamel, encara no ocupada per edificacions, definida com a periurbana.

Les zones verdes o espais públics són escassos o poc adequats, amb escàs mobiliari urbà per a Río Park. Existeixen també petites naus de comerços entorn de la CV- 819.

Si bé la major part de les edificacions i parcel·les es troben en zones planes, existeixen desmunts en la serra del Boter on s'han implantat habitatges. La zona en la qual es donen aquests desmunts es localitza en una falda de la mateixa serra, per la qual cosa l'activitat allí desenvolupada pot ser albirada des de diversos quilòmetres de distància. A més és en aquestes àrees

on s'allotgen les tipologies més impactants: adossats en filera amb blocs de cases o apartaments de planta baixa+3+coberta. Aquesta tipologia difereix de la tònica general de la resta de la zona.

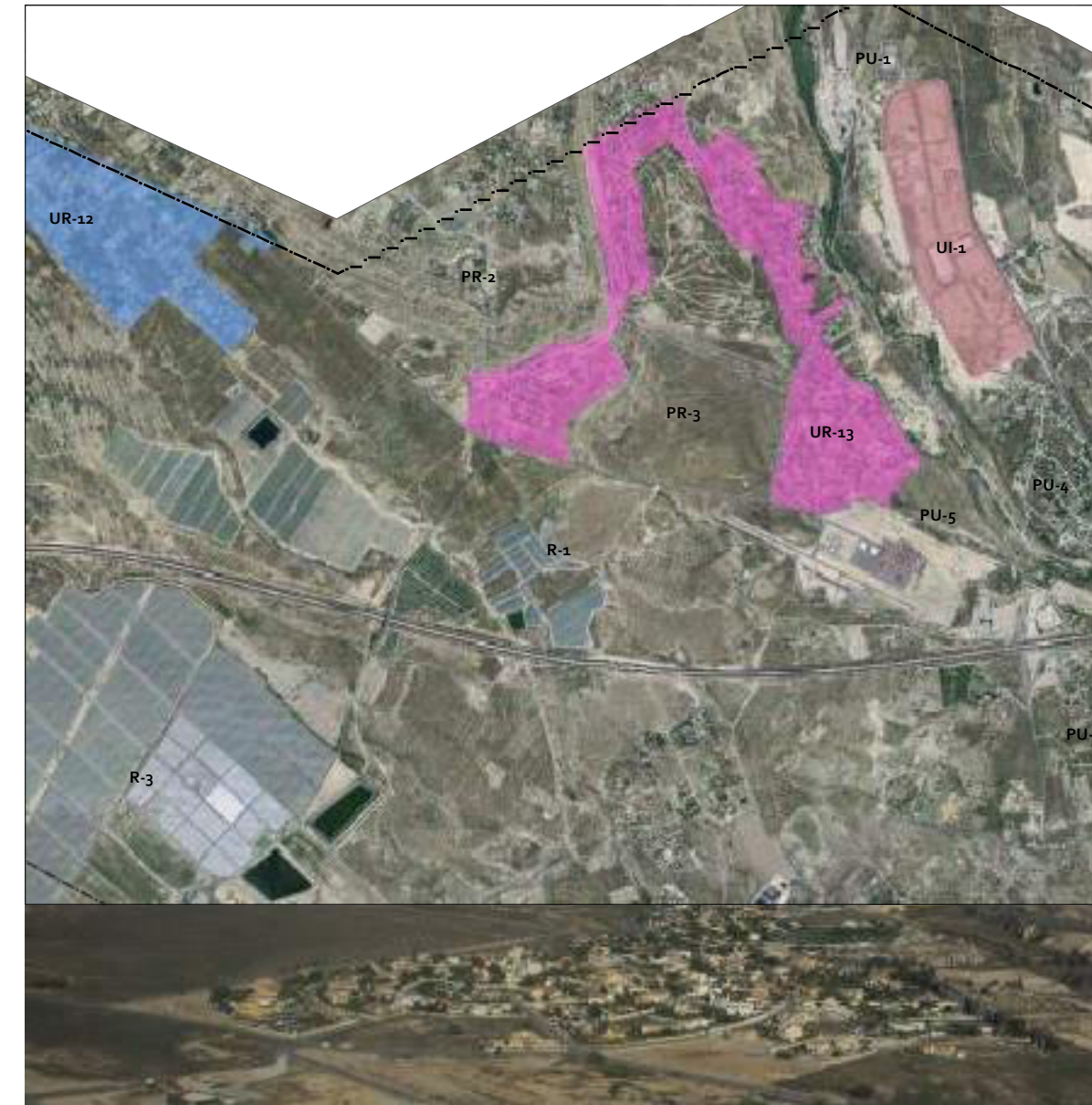
Els carrers interiors són estretes i, sovint, irregulars. Alguns trams de ferm d'aquests carrers es troben en mal estat.

Recursos.-

Aquesta unitat concentra la majoria de recursos pròxims en la seua franja Est i àrees confrontants, ja que en aquesta zona concorren la infraestructura verda del riu Sec, la senda PR-CV 142, la ruta municipal dels Assuts i elements patrimonials com el molí d'Enmig. Com a recurs visual principal destaca la serra del Boter, que funciona com a pantalla muntanyenca cap al nord-oest.

Conflictes.-

- Falta de mobiliari urbà, elements verds o zones de trobada.
- Zones verdes sense desenvolupar o faltes d'adequació.
- Falta de continuïtat de la trama urbana, per no ocupació de parcel·les i vastes extensions de sòl entre urbanitzacions sense desenvolupar, amb caràcter residual. Existeixen a més zones puntuals d'accessos insuficients.
- Impacte paisatgístic de les edificacions confrontants amb la serreta del Boter.
- Punts d'abocament incontrolats al costat de la CV-819 i puntualment en diverses zones de Río Park.
- Proximitat de l'aeròdrom de Mutxamel.

UR-14: Bonalba

Se situa en l'extrem nord del terme municipal, sobre les llomes més elevades de la serra de Bonalba Alta i Bonalba Baixa.

El seu tret diferenciador radica tant en la seua ubicació, predominantment en turons i llomes, com en tipologia d'habitatges i el camp de golf. La situació de les edificacions implica un elevat impacte visual el qual, si bé des del punt de vista exterior és molt elevat, el tractament d'integració a través de murs de pedra seca dels desmunts i un elaborat tractament dels viaris amb vegetació, permet un acabat interior de la urbanització d'alta qualitat.

Es tracta d'una àrea residencial molt consolidada on, encara hui dia, s'estan desenvolupant noves edificacions. Les tipologies són molt variades, des de viles independents, passant per emparellats i adossats en filera i en bloc i fins i tot edificis de 3 o més plantes. Els espais lliures, encara que de caràcter privat, són molt amplis, ja que es concentren principalment en el camp de golf de Bonalba.

Els acabats materials predominants són els estucats, rajola cara vista i pedra projectada, seguits del vidre i metall. Els colors són molt variats, predominant a manera de poble mediterrani, els blancs, pastel i fins i tot bigarrats (blavosos, vermellorsos...). D'altra banda, el mobiliari urbà es troba en bon estat.

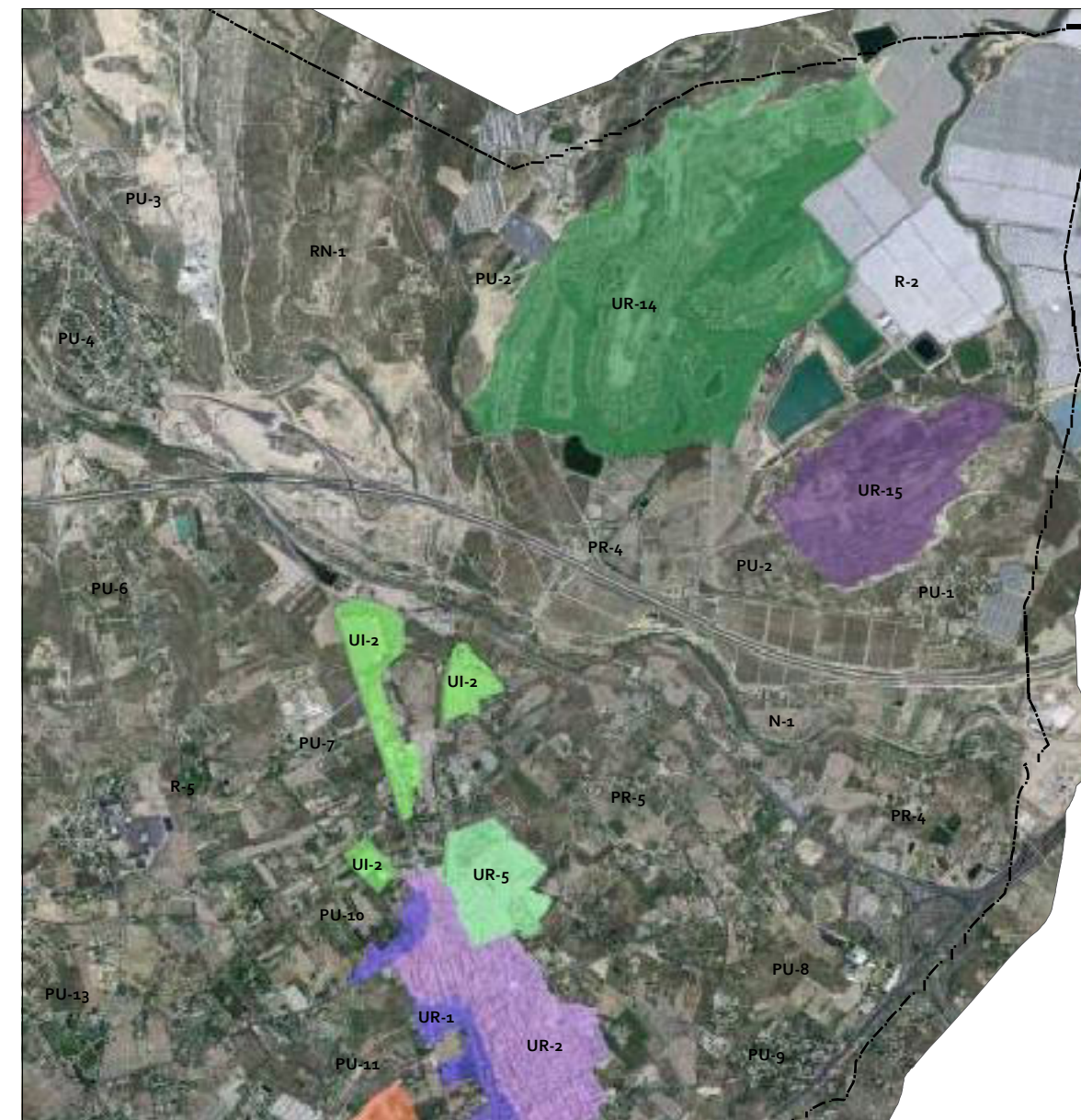
L'eminent ús turístic que posseeixen aquestes zones afavoreix la proliferació d'edificacions diferenciades dedicades a l'hostaleria i l'oci, però existeix un elevat grup de població que utilitza aquests habitatges com a primera residència.

Recursos.-

La mateixa serra de Bonalba va ser en altre temps un recurs visual, actualment convertit en element amb gran incidència paisatgística a causa de les construccions que s'observen des d'infraestructures importants com l'AP-7 i la CN-340; no obstant això, continua sent, pel seu caràcter elevat una unitat des de la qual s'albiren bona part dels recursos paisatgístics d'aquesta part de la comarca de l'Alacantí, que arriba a la mar Mediterrània.

Conflictes.-

- Alta incidència visual i impacte paisatgístic. Aquesta urbanització respon a un model de desenvolupament d'antany en el qual les polítiques urbanístiques anaven encaminades a urbanitzar aquelles zones més atractives visualment per als possibles usuaris, malgrat el desembossament econòmic implicat per a la realització de moviments de terres (en moltes de les ubicacions s'edifica en zones en les quals els pendents mitjans superen el 50%). Aquest model actualment és contradictori amb les noves polítiques i estratègies en matèria d'ordenació del territori i protecció del paisatge.
- Ocupació d'àrees d'alta fragilitat visual per tipologies inapropiades: en alguns punts es passa d'edificacions de dos plantes amb jardí i vil·les amb parcel·la a blocs d'edificis de cinc o més plantes o més, en una zona topogràficament elevada, amb el que es magnifica encara més l'impacte paisatgístic de la urbanització, constituint-se com un important punt d'atenció visual.
- Zones verdes i dotacionals sense desenvolupar o faltes d'adequació en entorns inapropiats o no aptes per a aquest ús.

UR-15: Cotoveta

Està situada al nord-est de Mutxamel, sobre les llombes de Cotoveta, d'orientació Est.

El seu tret diferenciador radica en la seua ubicació en vessants de turons, sobre àrees de marcats pendents i de cims de la serra per la qual cosa tenen gran incidència i impacte visual.

Les tipologies són variades: vil·les independents, unifamiliars aïllats, adossats. Els viaris i el mobiliari urbà estan en bon estat.

Els espais lliures són escassos i existeixen àrees qualificades com a zones verdes bastant deteriorades, com els vessants septentrionals de la serra de Cotoveta.

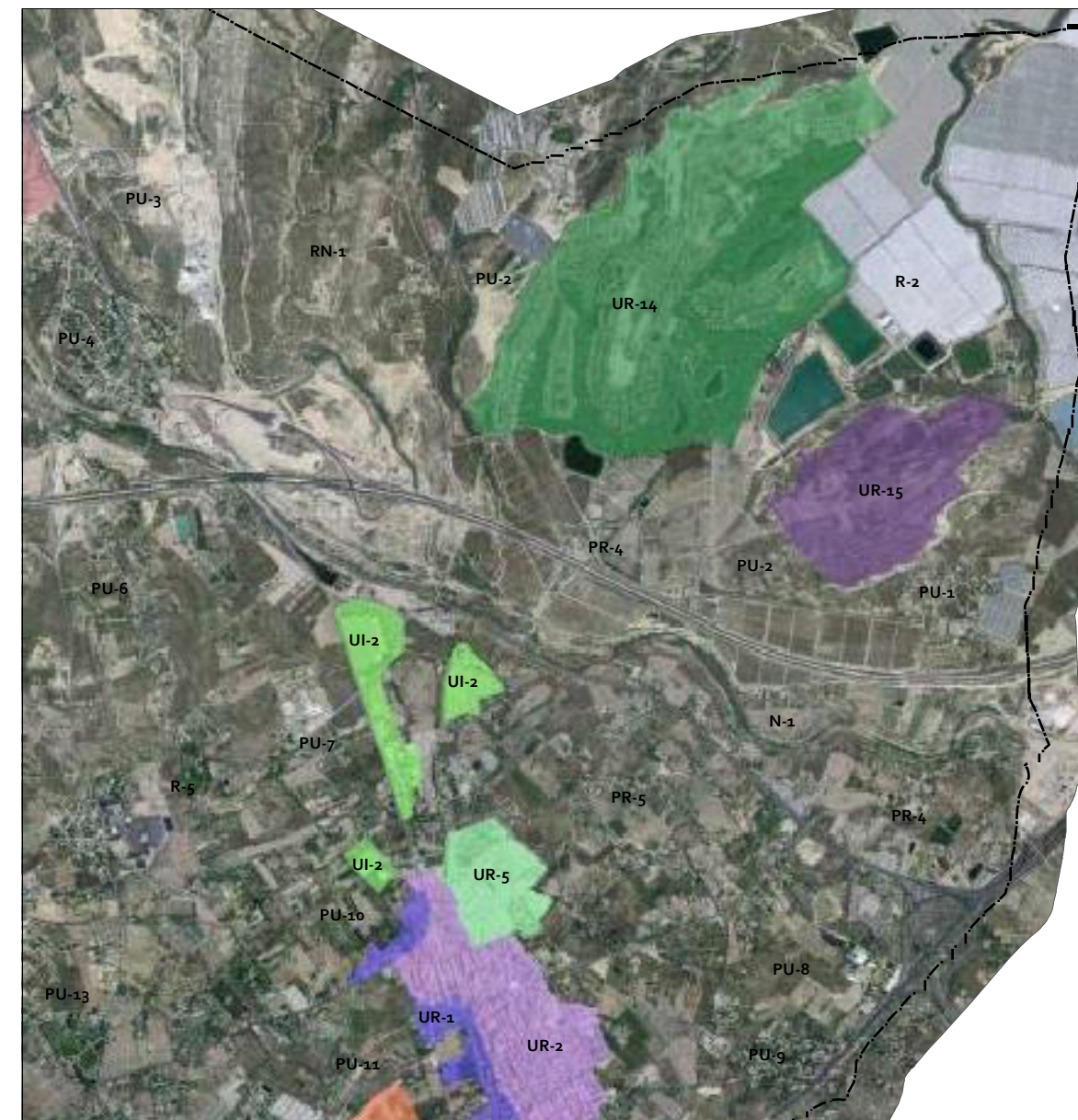
Els acabats materials que predominen són els estucats, la pedra projectada i, en menor mesura, la rajola cara vista. Els colors són molt variats, tot i que predominen, a manera de poble mediterrani, els blancs i pastel.

Recursos.-

La mateixa serra de Cotoveta va ser en altre temps un recurs visual, actualment convertit en element amb gran incidència paisatgística a causa de les construccions que s'observen des d'infraestructures importants com l'AP-7 i la CN-340; no obstant això, continua sent, pel seu caràcter elevat una unitat des de la qual s'albiren bona part dels recursos paisatgístics d'aquesta part de la comarca de l'Alacantí, que arriba a la mar Mediterrània.

Conflictes.-

- Alta incidència visual i impacte paisatgístic. Aquest model actualment és contradictori amb les noves polítiques i estratègies en matèria d'ordenació del territori i protecció del paisatge.
- Zones verdes sense desenvolupar o faltes d'adequació en entorns inapropiats o no aptes per a aquest ús: hi ha àrees qualificades com a zones verdes sense cap actuació en els vessants septentrionals de la serra de Cotoveta.
- Existència de punts d'abocaments de residus il·legals, procedents en bona part de restes d'obres i/o demolició.
- Falta de serveis i dotacions.

UI-1: Polígon Industrial de Riodel

Es troba localitzat al nord del terme municipal, confrontant a l'oest amb el llit del riu Sec, a l'oest amb la carretera nacional N-340 i al sud amb la urbanització Molí Nou.

Es tracta d'una zona aïllada que en l'actualitat es troba en fase de desenvolupament ja que la trama industrial no està totalment completada.

La parcel·lació de les illes de cases es troba clarament definida en parcel·les més o menys rectangulars de gran grandària. La disposició de les naus industrials en aquesta zona és de forma aïllada. Aquest fet és conseqüència de la falta d'ocupació de moltes de les parcel·les industrials. La distribució de grandàries és manifesta, amb parcel·les més amples en els extrems superior i inferior i més estretes a mesura que ens acostem al llit del riu Sec.

L'acabat d'aquestes naus industrials es limita a planxes metàl·liques o blocs de formigó de colors variats, la qual cosa provoca que aquests elements siguin fàcilment perceptibles pels potencials observadors. Es pot dir que pràcticament no existeixen zones degradades, si bé, les parcel·les no ocupades poden usar-se a vegades com a magatzems improvisats de material, la qual cosa minva la qualitat de les vistes.

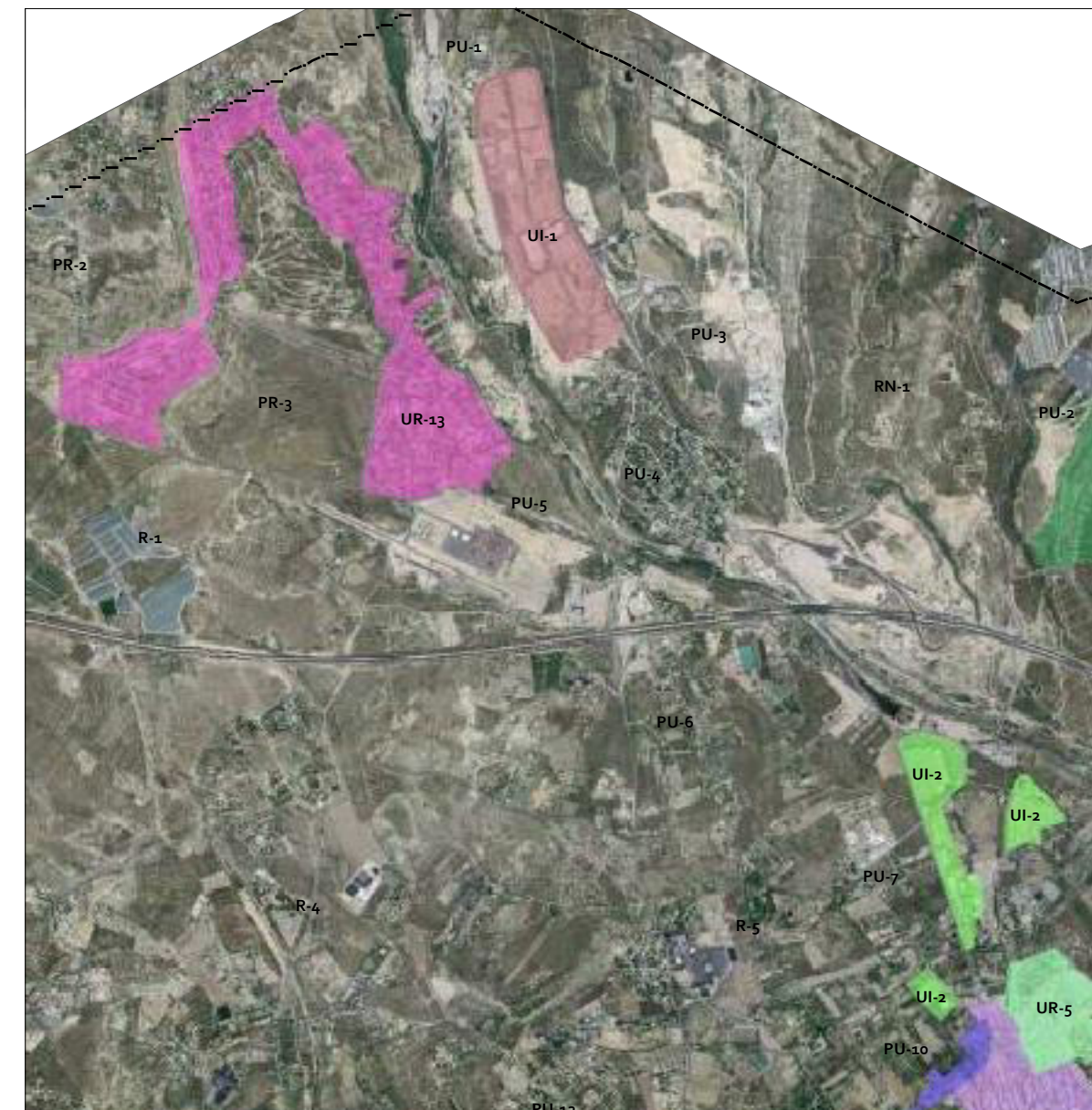
La trama viària segueix una malla ortogonal amb voreres i aparcaments. El viari segueix una malla més o menys ortogonal amb voreres i disposició d'aparcament. Existeixen poques zones verdes habilitades, encara que en unes certes zones sí que es disposa d'arbratge en les voreres i s'ha cuidat l'enllumenat.

Recursos.-

El límit Oest del polígon limita amb el riu Sec, recurs natural i corredor verd supramunicipal en el qual s'inclouen a més, en les proximitats d'aquesta unitat, cases amb valor patrimonial com la del Molí d'Enmig.

Conflictes.-

- Falta de regulació dels cartells o anuncis que provoquen importants impactes visuals. Aquest fet també es manifesta en les coloracions corporatives triades per algunes naus industrials, amb colors vius i impactants.
- Existeix una falta d'organització en la distribució de les naus industrials en l'espai, perquè s'ocupen les parcel·les de forma aleatòria i es deixen importants espais entre elles.
- Aparència d'abandó d'algunes parcel·les en ser utilitzades per al magatzematge de materials.
- Falta d'espais verds i públics que contribuïssin a la integració paisatgística d'aquesta àrea industrial, especialment en les àrees de contacte amb Molí Nou i eixos paral·lels a les carreteres i riu Sec.

UI-2: Polígon Industrial Els Plans

La zona industrial dels Plans queda situada al nord del nucli urbà, en la principal entrada per la seua part septentrional (N-340). Limita a l'oest amb l'esmentada carretera nacional, mentre que al sud ho fa amb la trama urbana i periurbana del nucli urbà de Mutxamel.

No té una estructura clara perquè les illes d'edificació s'agrupen al costat de la via principal (N-340) o es desenvolupen de forma aparentment inconnexa a una certa distància del grup principal de naus industrials. Les parcel·les són de grandària més o menys gran albergant una tipologia de naus industrials adossades en la part més pròxima a la població i naus aïllades a mesura que ens n'allunyem.

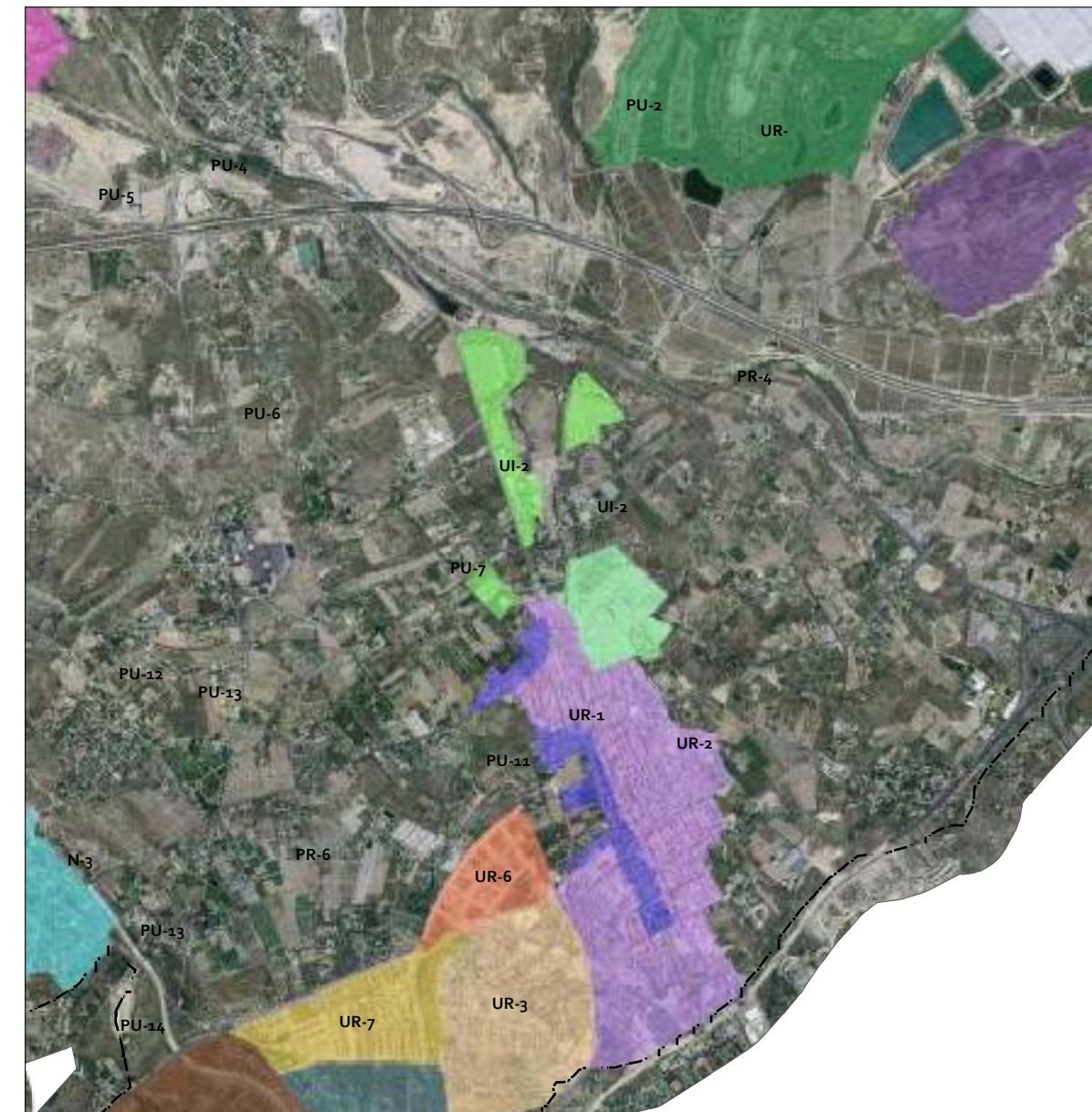
Cal destacar la zona verda situada al costat de les instal·lacions de Bonnysa, on se situa mobiliari urbà i una zona de pineda.

Recursos.-

El polígon no té recursos rellevants en el seu entorn, a excepció d'alguna casa de horta pròxima (Casa Ripoll, Molí Foc o Casa Colomina) i el Pantanet com a recursos més propers. La unitat és travessada per la CN-340 que connecta amb el nucli històric i és visible àmpliament des de la CN340 cap a on donen les façanes trasereses.

Conflictes.-

- Combinació de paisatge industrial i purament urbà, la qual cosa comporta, en ocasions, una deterioració en la façana del nucli urbà, per manca de regulació de cartells, anuncis, etc. provocades per les diferents indústries-aparador o naus que incorporen colors corporatius impactants.
- Falta d'organització de trama urbana en alguns sectors més pròxims al nucli urbà.
- Aparença deteriorada d'algunes parcel·les, a causa d'apilament i emmagatzematge de materials en zones lliures d'ocupació.
- Localitzat al costat d'una de les artèries principals d'accés a Mutxamel, per la qual cosa el tractament estètic adquireix especial rellevància.

PU-1: Barranc

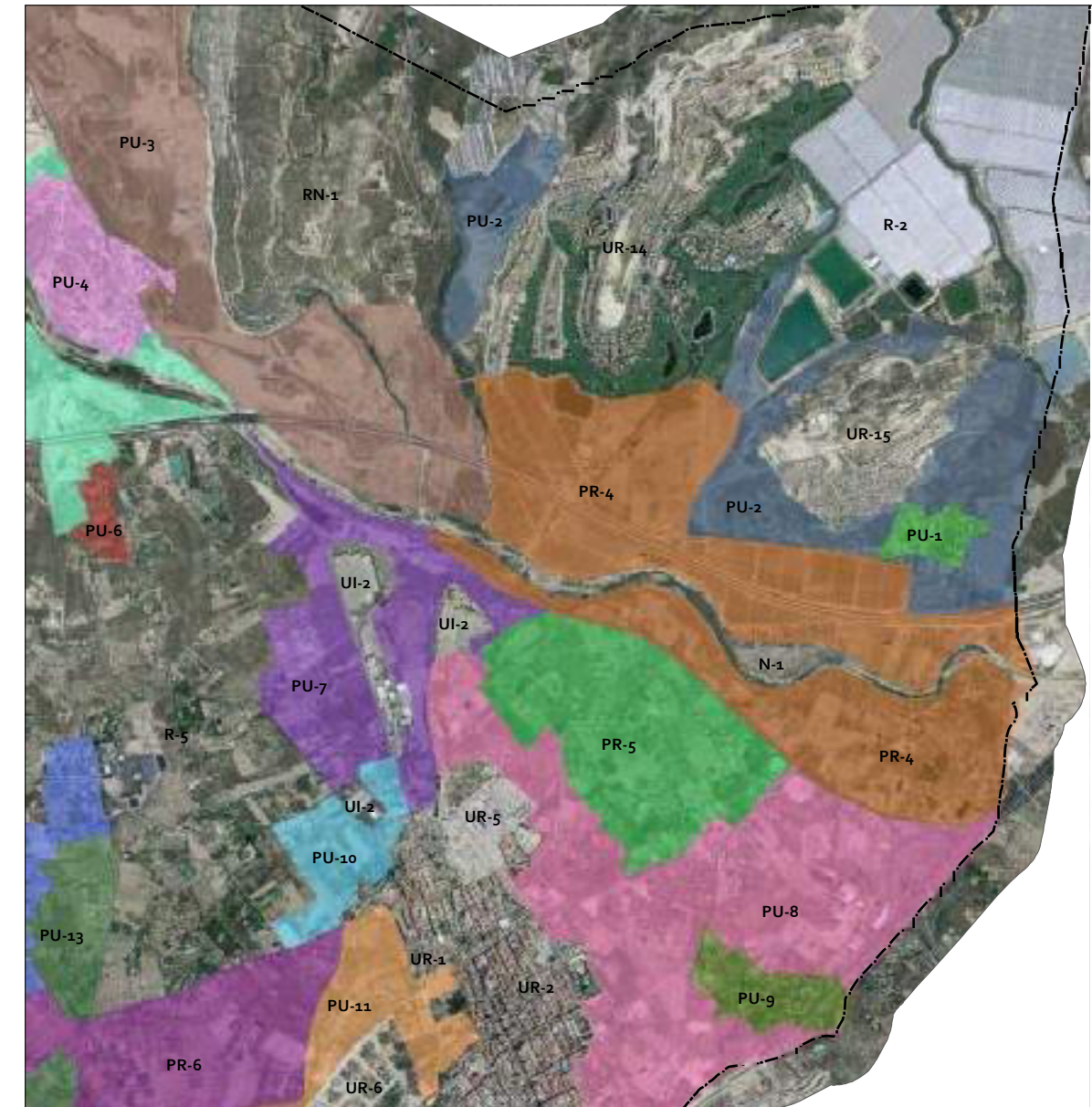
Xicotet nucli d'habitatges localitzat al NE del nucli urbà, molt pròxim a la urbanització de Cotoveta però clarament diferenciat d'ella.

Es caracteritza per l'absència d'urbanització, ja que els carrers actuals s'han adaptat a les preexistències de camins i edificacions.

Domina la tipologia d'edificacions independents preexistents. Es tracta d'unifamiliars de tipus xalet, amb parcel·les mitjanes a grans i, en molts casos, amb piscines i equipaments verds privats. La falta d'espais comuns és manifesta. L'accessibilitat és bona.

Conflictes.-

- Els vials es troben sense ferm ni urbanització.
- Existeix també una certa indefinició de la trama urbana per l'adaptació a les preexistències.
- Deficiència d'espais comuns o zones verdes públiques i hi ha àmplies zones sense desenvolupar, sense ús concret, més típics de zones periurbanes degradades.

Cotoveta

Barranc

PU-2: Entorns periurbans de les urbanitzacions Bonalba, Cotoveta i Barranc.

Aquest entorn ve marcat per les influències d'importants assentaments residencials i d'oci confrontants, com les urbanitzacions Bonalba i Cotoveta, el mateix camp de golf de Bonalba i, en menor mesura, la urbanització El Barranc.

Aquest espai s'ha definit com a tal considerant la influència escènica que sobre el territori tenen els assentaments urbans sempre que no es detecte algun element de caràcter rural o natural que predomine. Es tracta, per tant, de zones seminaturals molt pròximes a aquests nuclis de població amb gran incidència visual per situar-se sobre els terrenys més elevats de l'entorn.

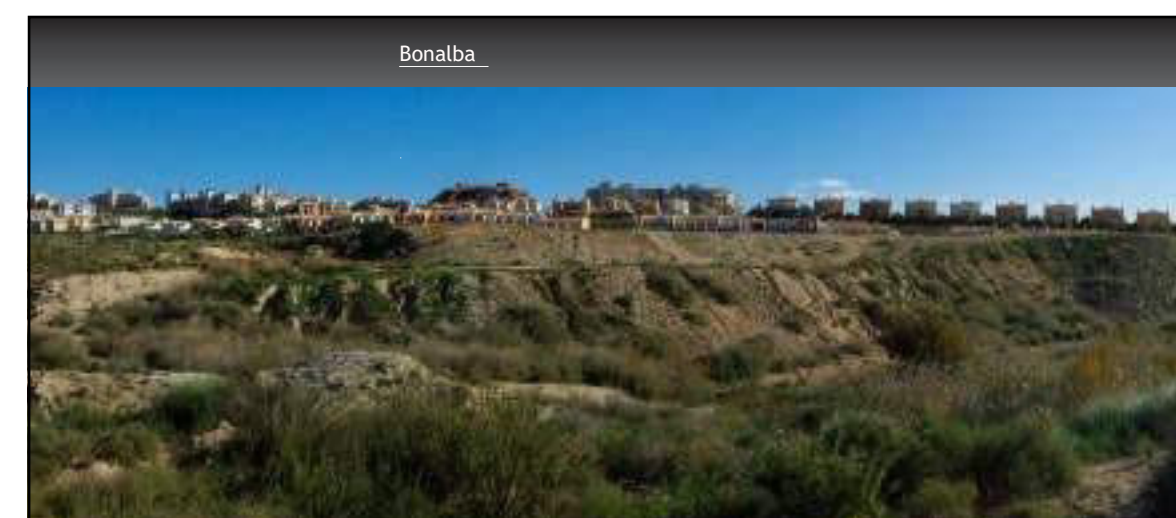
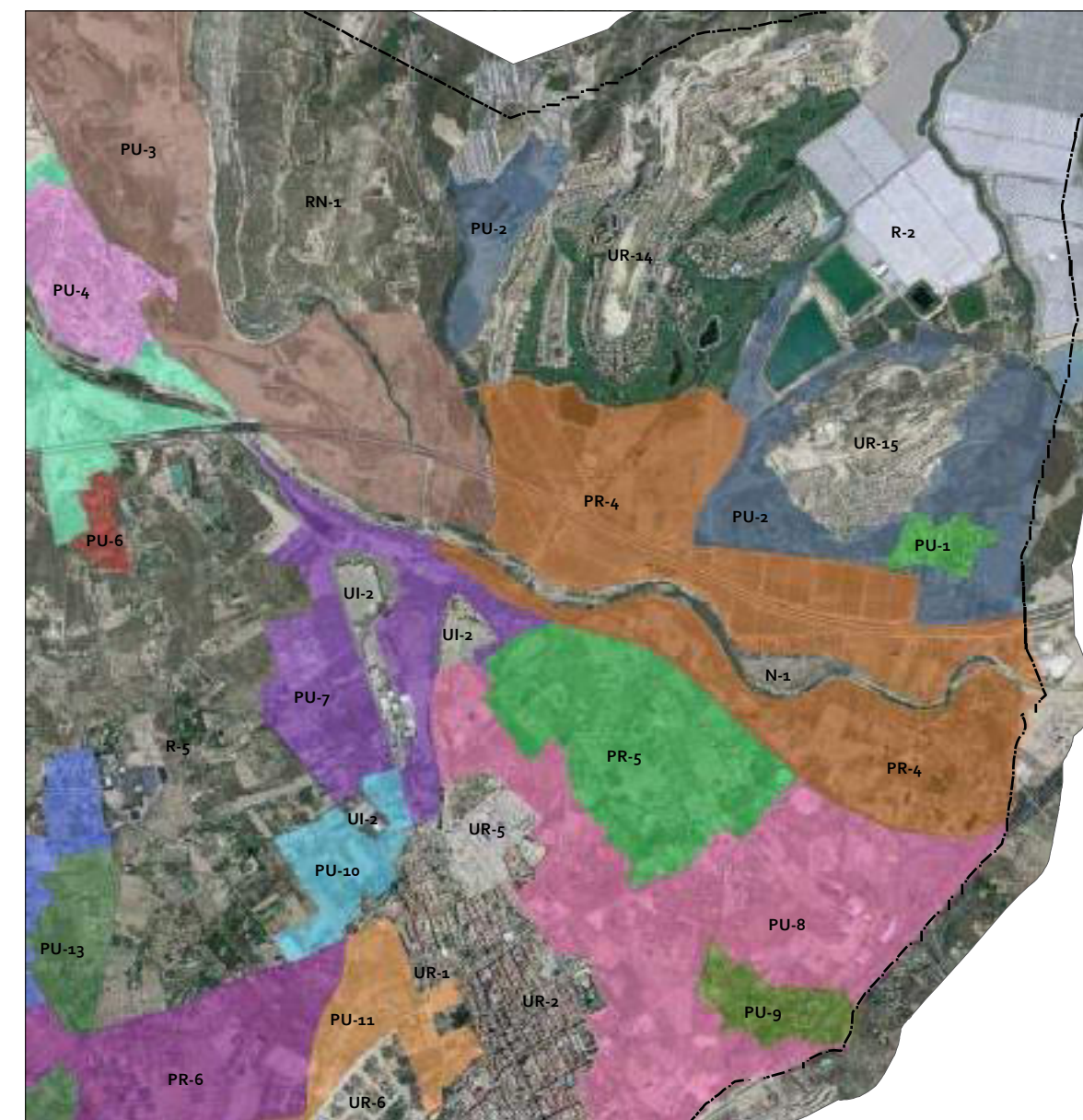
Sobre aquests espais, podem trobar zones relictas de caràcter rústic, com xicotetes hortes, hivernacles o basses de reg, en transició cap a ambients més rurals o fins i tot que han quedat immerses entre les trames urbanes i periurbanes de Bonalba.

Recursos.-

No té recursos de rellevància a excepció del transcurs de la Colada del Cantalar per la seua part Est i la zona d'afecció visual de l'AP-7 pel sud.

Conflictes.-

- Àrees degradades per desmantellament i abandó d'antics hivernacles que actualment s'han convertit en cobertes de plàstics deteriorats.
- Abandó d'instal·lacions agrícoles en estat de ruïna: casetes, instal·lacions d'operaris i maquinària, etc.
- Alt impacte visual de les urbanitzacions confrontants que actuen com a fons escènic perquè se situen en crestes i vessants accentuats.
- Heterogeneïtat d'usos que fa difícil la gestió d'aquests paisatges.
- Zones periurbanes indefinides que queden relictas entre les urbanitzacions del Barranc i Cotoveta.

PU-3: Àrees periurbanes del Vergeret

Es tracta d'una zona amb notables influències antròpiques, que provoquen conflictes dins de la unitat i alteren el paisatge d'aquesta part del municipi.

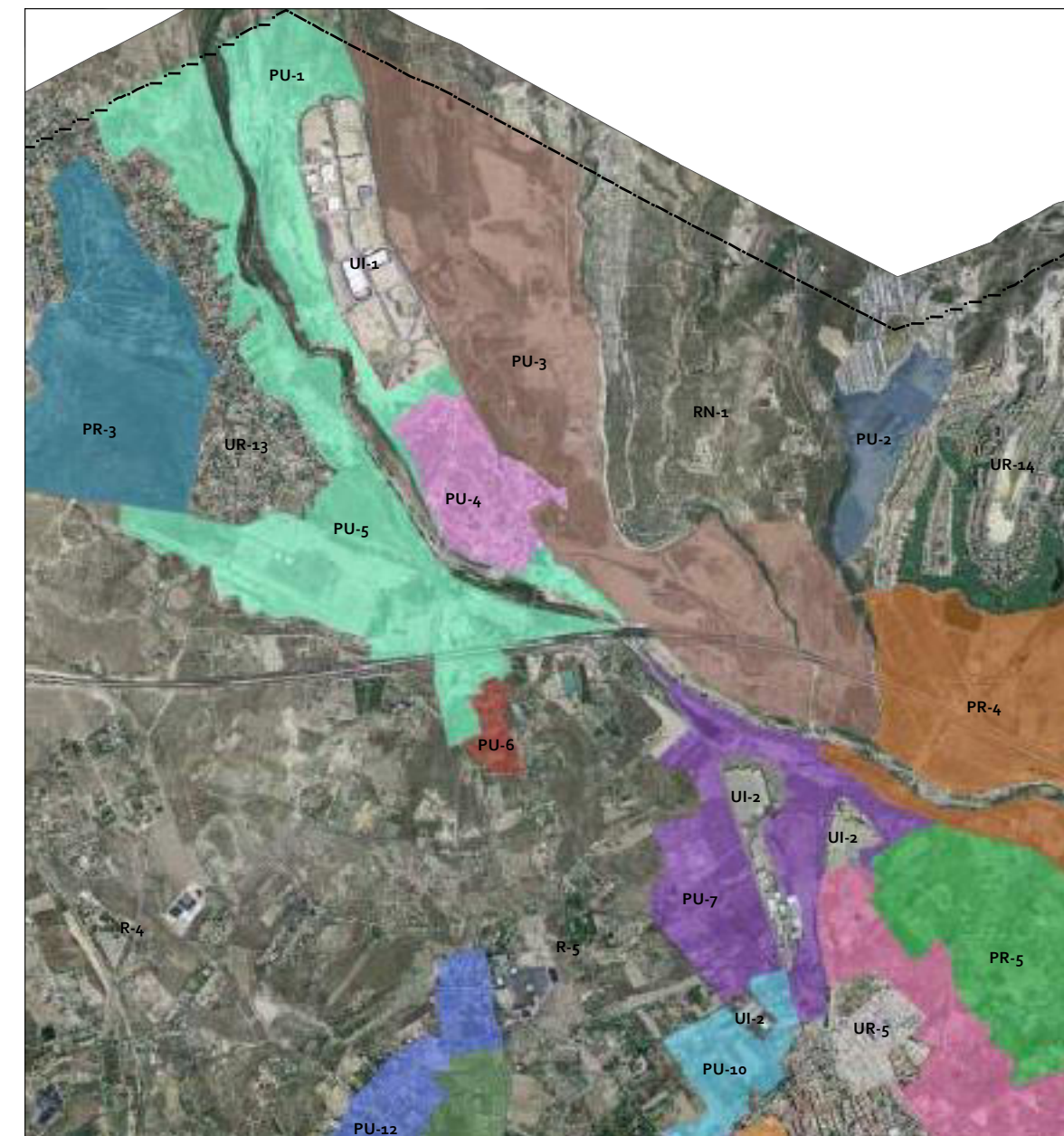
Es localitzen àmplies zones dedicades a extracció d'àrids que han transformat la morfologia original de les xicotetes elevacions existents i fins i tot de les àrees planes adjacents. El seu escàs condicionament i restauració converteix a aquest territori en un espai fortament degradat.

D'altra banda, aquesta zona és testimoni de la gran fragmentació territorial que hi ha en la franja central del municipi a causa de la construcció de diverses infraestructures. Així podem trobar nodes de conflicte en les proximitats de l'encreuament AP-7/CN-340, que afecten infraestructures verdes supramunicipals de rellevància, com pot ser el riu Montnegre.

La zona menys transformada es troba al costat de la CN-340, encara que ací rep influències urbanes de la urbanització Moli Nou amb què confronta, el polígon industrial Riodel i la mateixa infraestructura de la CN-340. A més, hi ha zones puntuals d'acumulació de terres, dedicades al magatzem de maquinària a l'entorn del Moli Nou i el riu Montnegre. Es caracteritzen per erms sense usos específics i llometes pràcticament desproveïdes de vegetació arbòria i on domina el pasturatge d'escàs interès, on es presenta una elevada fragmentació a causa dels camins rurals existents. En els marges dels barrancs predominen els apilaments de material i talussos quasi desproveïts de vegetació.

Conflictes.-

- Elevada pressió sobre el riu Sec en bona part del seu traçat per aquest àmbit, que fins i tot aplega a comprometre la seua viabilitat com a infraestructura verda a causa de l'alta transformació dels terrenys i cruïlles d'infraestructures.
- Geomorfologia ondulada, la qual cosa podria comportar alts impactes paisatgístics si es transformaren els vessants o crestes dels turons.
- Intensificació de la degradació paisatgística de l'entorn per implantació de nous usos en zones sensibles (alta visibilitat).
- Alt nivells de soroll en determinats trams.

PU-4: Molí Nou

La seua tipologia dominant és d'edificació aïllada en parcel·les de grandària mitjana. Té la particularitat que la carretera CN-340 divideix la zona residencial.

L'entramat de carrers és escàs, d'un marcat caràcter rectilini, encara que alguns no tenen cap ferm. Els accessos són bons ja que al costat de l'esmentada CN-340 cal citar la contigüitat amb el peatge de l'AP-7 en la vora sud de la urbanització. Els espais lliures comuns o zones verdes són escassos, mancats d'arbratge i amb escàs mobiliari urbà.

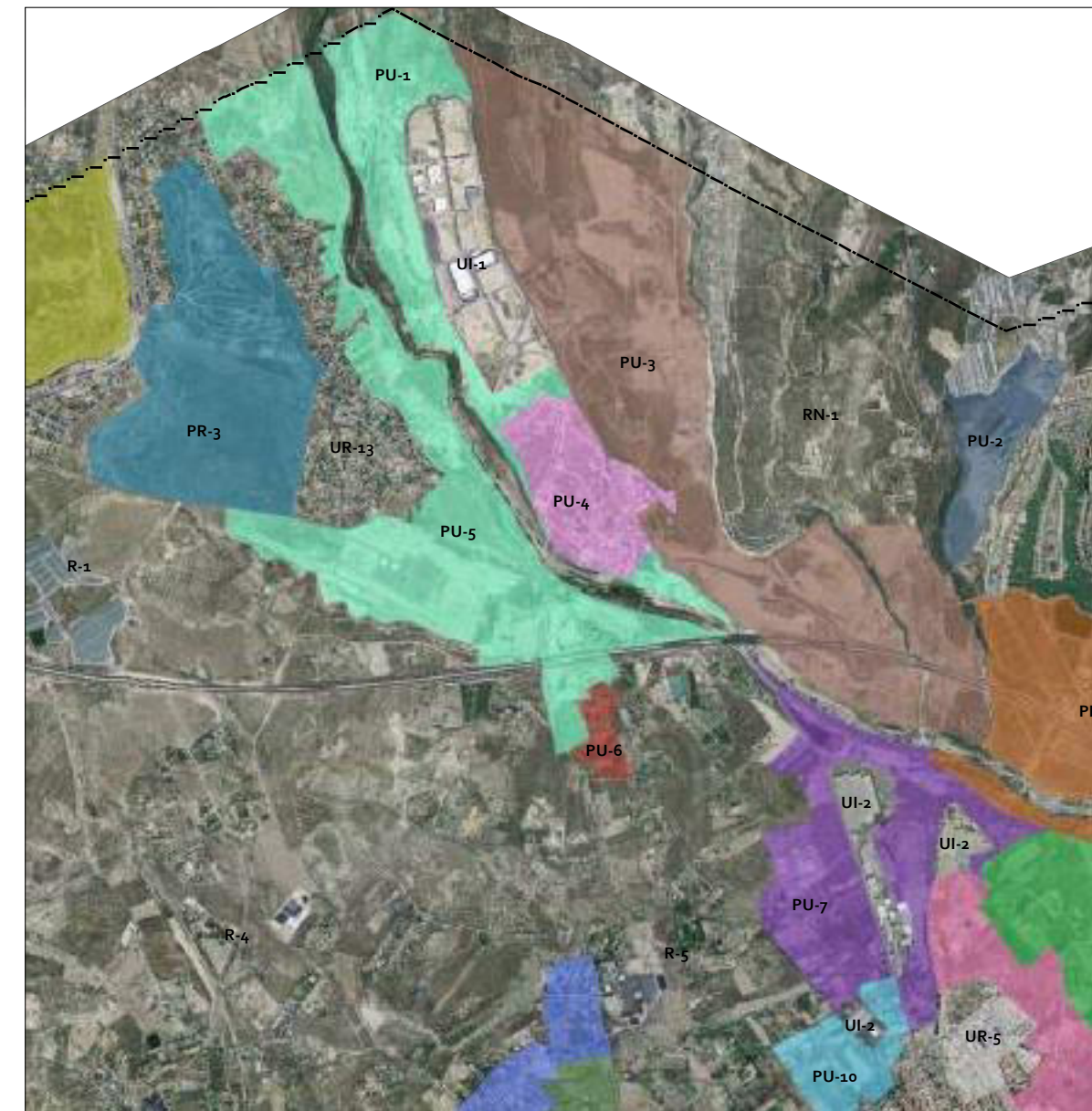
Existeix al costat de la CN-340 alguna edificació dedicada a l'hostaleria, i en el seu contacte amb el polígon industrial de Ridel es localitzen espais urbanitzats amb un passeig que discorre paral·lel al llit del riu Sec.

Recursos.-

El límit oest de la urbanització limita amb el riu Sec, recurs natural i corredor verd supramunicipal en el qual s'inclouen a més, en les proximitats d'aquesta unitat, cases amb valor patrimonial com la del Molí Nou, així com l'assut de Mutxamel. La CN-340 transcorre per l'interior d'aquesta unitat.

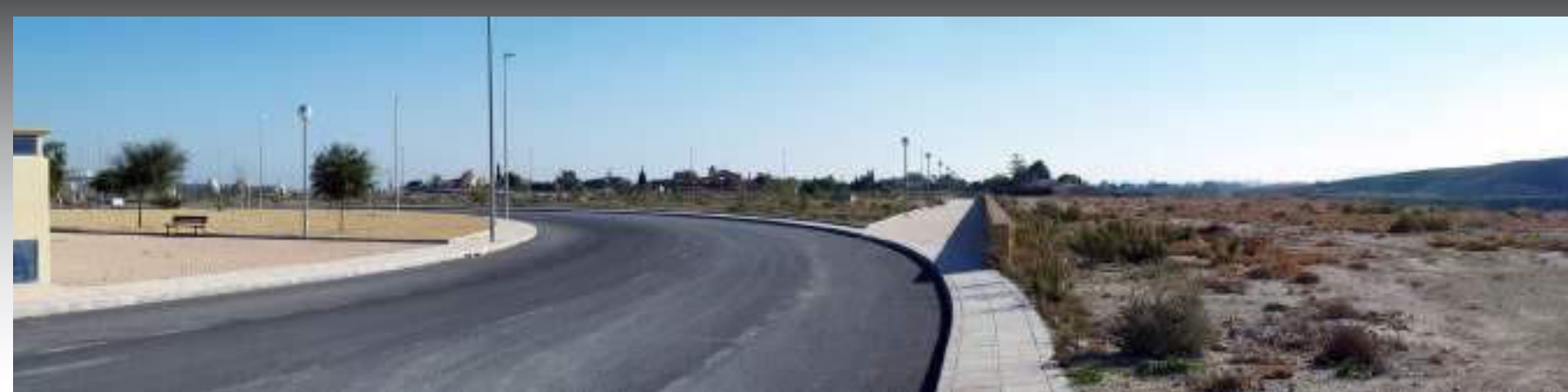
Conflictes.-

- Confronta amb el Polígon Industrial Ridel, al nord, sense zones de transició visual de vora entre el residencial i el polígon. Actualment existeix una gran esplanació on estacionen vehicles pesants de manera ocasional.
- Contigüitat amb zones de moviments de terres importants: desmunts i pedreres al nord, que precisen de restauració paisatgística.
- Mala qualitat en el disseny urbà de carrers que conformen la urbanització
- Baixa Qualitat Acústica, per incloure la CN-340 com el seu vial principal d'accés.
- Falta de mobiliari urbà, elements verds o zones de trobada.
- Existència de punts d'abocament incontrolats al costat del llit del Montnegre.
- Façana de la urbanització degradada al costat del riu Montnegre. Aquestes zones arriben a la vora de marge del llit, amb tanques inadequades, afectades en molts casos per desprendiments dels talussos del mateix llit, amb col·lectors d'abocament al llit, zones d'apilament de material de rebuig, etc.

P.I. Ridel

Molí Nou

PU-6: El Bolaor

Nucli d'edificacions creat a partir de la consolidació d'habitatges preexistents a qualsevol mena d'urbanització actual.

Malgrat la incorporació d'alguns serveis bàsics i el traçat d'alguns carrers, aquests resulten insuficients, no hi ha asfaltat de vials interiors, voreres, espais comuns o zones verdes, etc.

Posseeix una ubicació deprimida respecte als terrenys confrontants, adjacents a la CV-819, per la qual cosa la seua visibilitat és baixa. Les parcel·les són d'amplitud de façana i superfície variable.

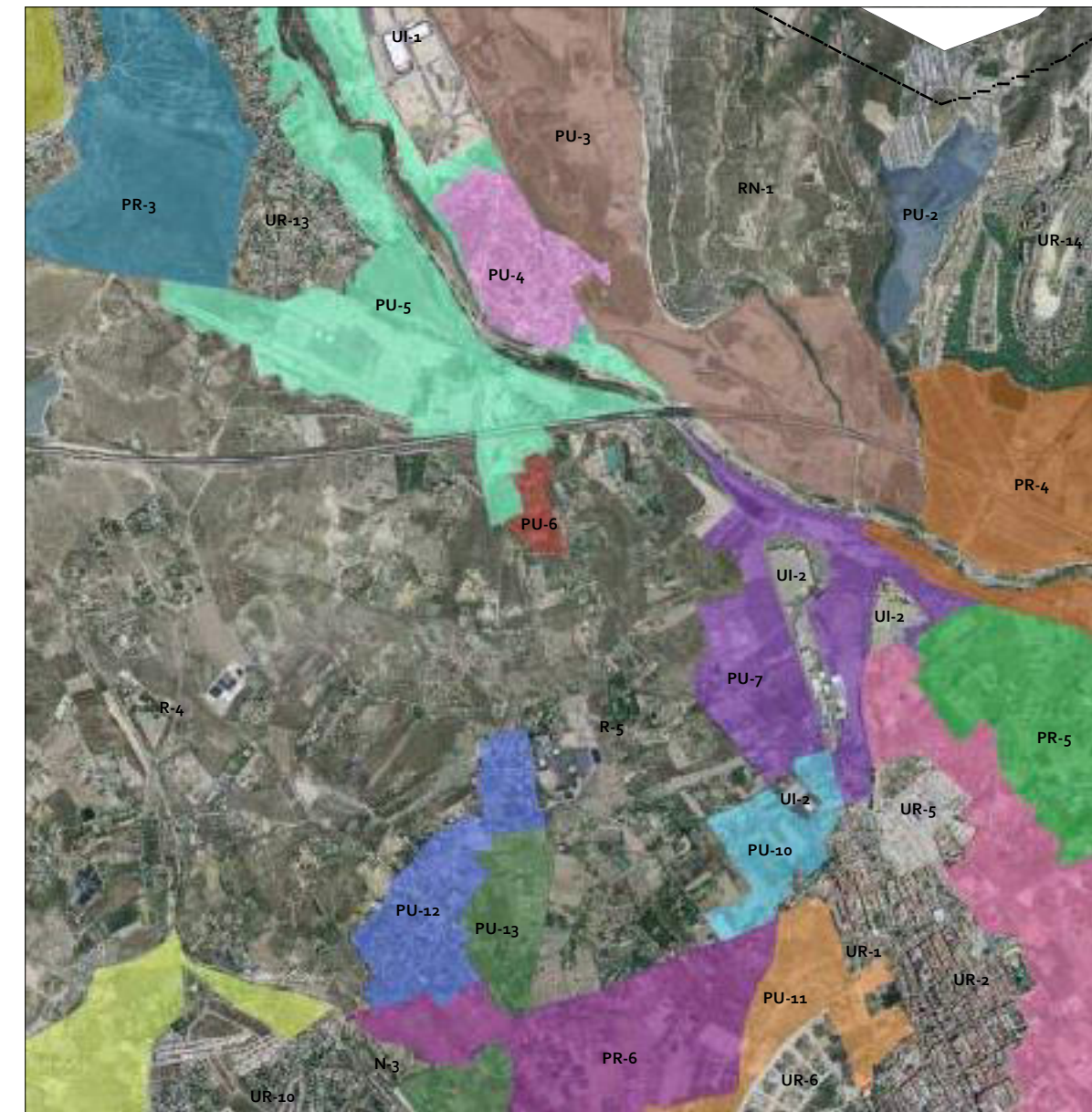
La seua tipologia dominant són els habitatges aïllats unifamiliars tipus xalet. L'espai lliure sol localitzar-se en la mateixa parcel·la, a manera de jardins o xicotets horts, sempre privats. Els acabats materials són molt variats. No hi ha mobiliari urbà.

Recursos.-

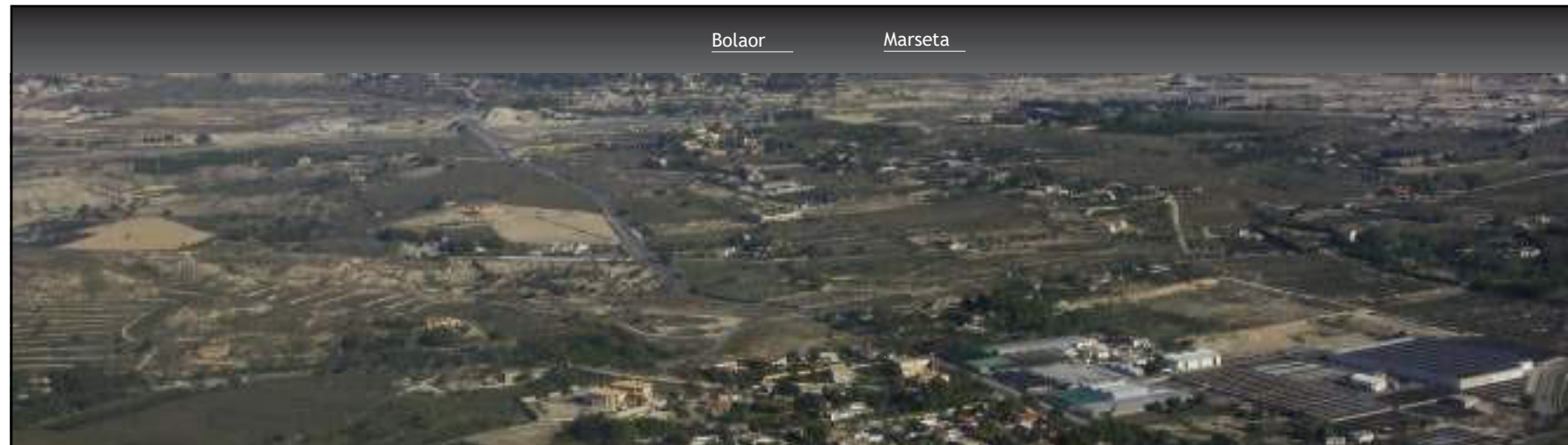
No té recursos de rellevància, els que té són infraestructures lineals que el limiten com l'AP-7, encara que de visibilitat nul·la, donat el caràcter deprimat de la urbanització, la CV-819, focus potencial d'espectadors i la senda PRV, que travessa el municipi de nord a sud. Confinat amb l'àrea recreativa de la Sabateta i l'Assut de Mutxamel, dins del mateix riu sec.

Conflictes.-

- Confrontació immediata amb l'AP-7, que actua de barrera perceptiva, donat el caràcter deprimat de la zona on s'enclava la urbanització. A
- Presència d'àrees degradades per abocaments incontrolats al voltant de la Urbanització El Bolaor i les contigüitats amb la CV-819, així com apilament de materials d'antigues activitats extractives i diverses actuacions en les proximitats d'aquest nucli.
- Mala qualitat en el disseny urbà dels carrers que conformen la urbanització per falta d'asfaltat, mobiliari urbà, elements verds o zones de trobada.

Bolaor Marseta

PU-7: Entorn del Polígon Industrial "Els Plans": Molí Foc.

Enclavada al nord del nucli urbà de Mutxamel, dona cabuda a diverses activitats que usualment envolten l'extraradi d'un assentament poblacional com és el cas del cementeri municipal o les perifèries de polígons industrials com el dels Plans on, entre altres activitats, se situa l'ecoparc municipal, gasolineres i diverses indústries de caràcter urbà. Alberga de forma aïllada naus de magatzems o dedicades a la indústria de la transformació (escaioles, pedres naturals, material de construcció, etc.).

És una zona intersticial entre les àrees de paisatge industrial dels Plans, que actualment es troba fragmentat, incloent les parts de darrere de les naus ja construïdes i la façana d'aquest entorn cap a la CN-340, actualment sense ús específic.

En les àrees adjacents a aquestes parts posteriors de les naus industrials es donen apilaments de materials diversos en relació amb l'activitat que es duu a terme, que poden originar àrees puntuals amb una estètica periurbana inadequada. Aquestes àrees, sovint es mesclen amb algunes restes d'horta entorn del nucli urbà que progressivament van adquirint major qualitat i extensió a mesura que ens endinsem cap a l'oest.

Als voltants del cementeri municipal hi ha un xicotet assentament residencial (Molí Foc) que no arriba a constituir un nucli com a tal donada la dispersió d'edificacions i la indefinició o pràctica inexistència de trama urbana.

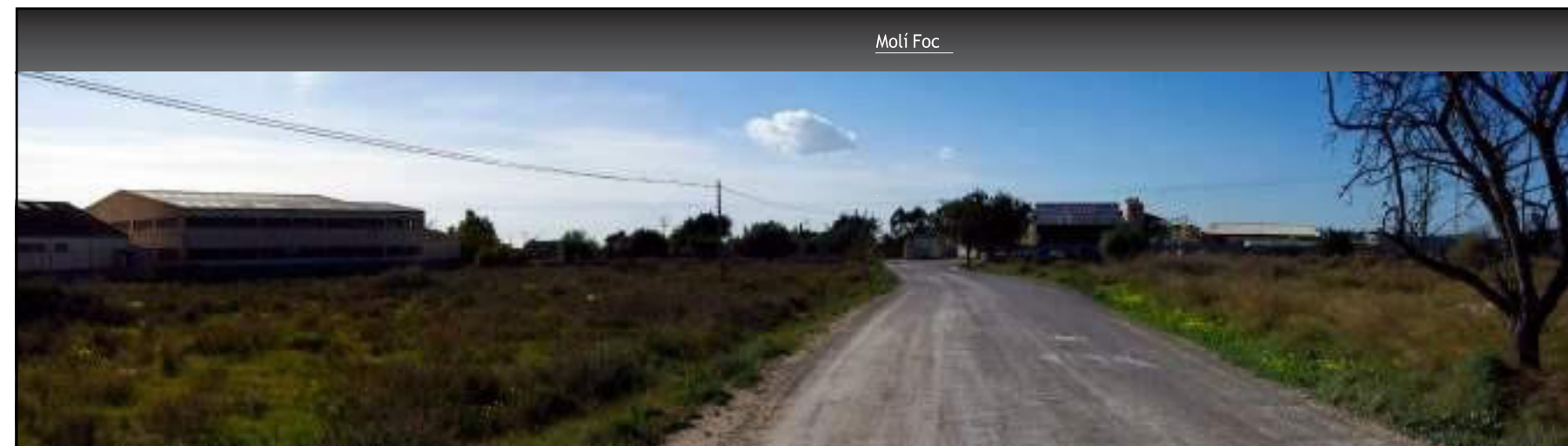
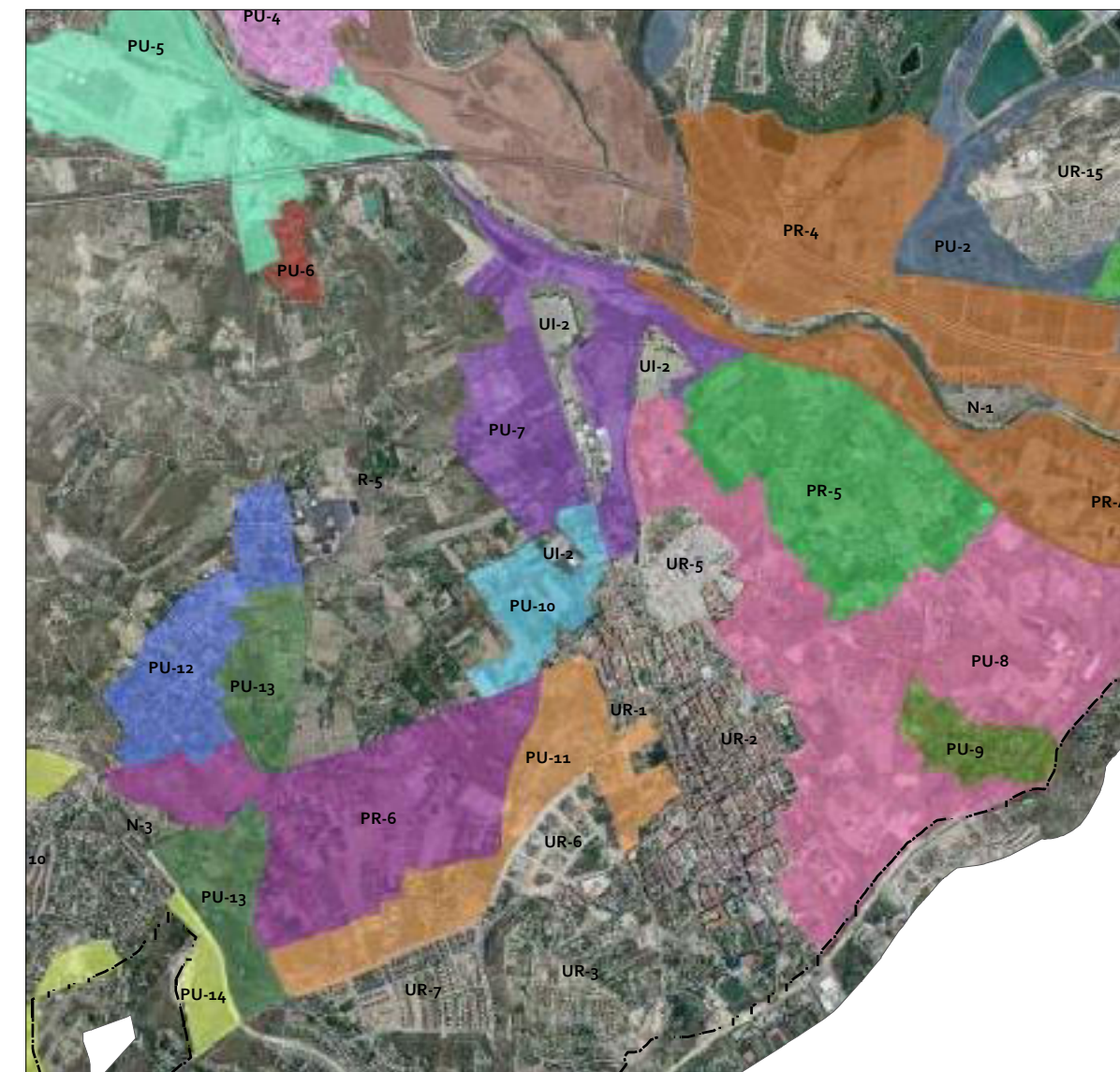
Recursos.-

Conté recursos identitaris com el Pantanet. A més es localitzen cases de l'horta com la Casa Ripoll o Molí Foc i confina amb la zona recreativa de l'Assut de Sant Joan amb el mateix assut.

La CN-340a i la CN-340 transcorren per la unitat.

Conflictes.-

- Zona residual envoltada d'usos industrials.
- Àrees puntuals amb necessitat de mesures d'estètica urbana, sobretot en relació amb apilament de materials i tractament de zones transicionals.
- Mescla d'usos que confereix difícil gestió a unes certes zones.
- Accessos en mal estat o insuficients al xicotet assentament residencial del Molí Foc.

PU-8: Àrees periurbanes a l'est del nucli urbà

S'inclou en esta zona tota l'àrea d'influència urbana a l'este del nucli principal, que engloba l'entorn de les Penyetes fins al límit municipal de Sant Joan, on l'autovia va soterrada i es genera un corredor degradat en superfície.

En esta zona es localitzen parcel·les rústiques

en diferent grau de manteniment i amb presència d'habitatges unifamiliars dispersos. Les construccions presenten, en general, bon estat de conservació a excepció d'algunes casetes de ferramentes en estat d'abandó.

Aquest espai actua com a fons escènic de les edificacions limítrofes del nucli urbà, proporcionant-li una major expansió visual.

Els usos del sòl en aquest entorn van des de solars sense completar la trama urbana adjacent, perifèrics als nuclis d'urbanitzacions i del nucli urbà, fins a zones de transició a horta que tradicionalment s'ha anat desenvolupant al costat dels assentaments històrics. D'aquestes zones d'horta, en l'actualitat únicament es conserven zones relictas, convivint amb altres usos com aparcaments de vehicles pesats

explotaciones de xicotets vivers, etc.

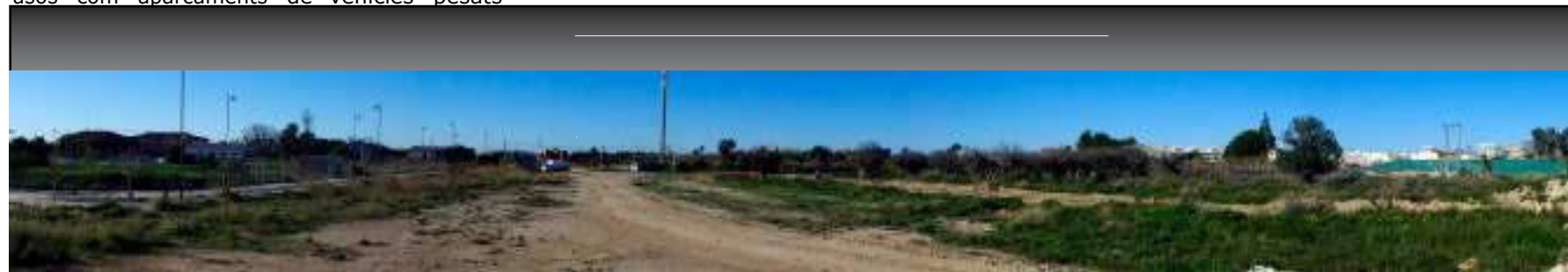
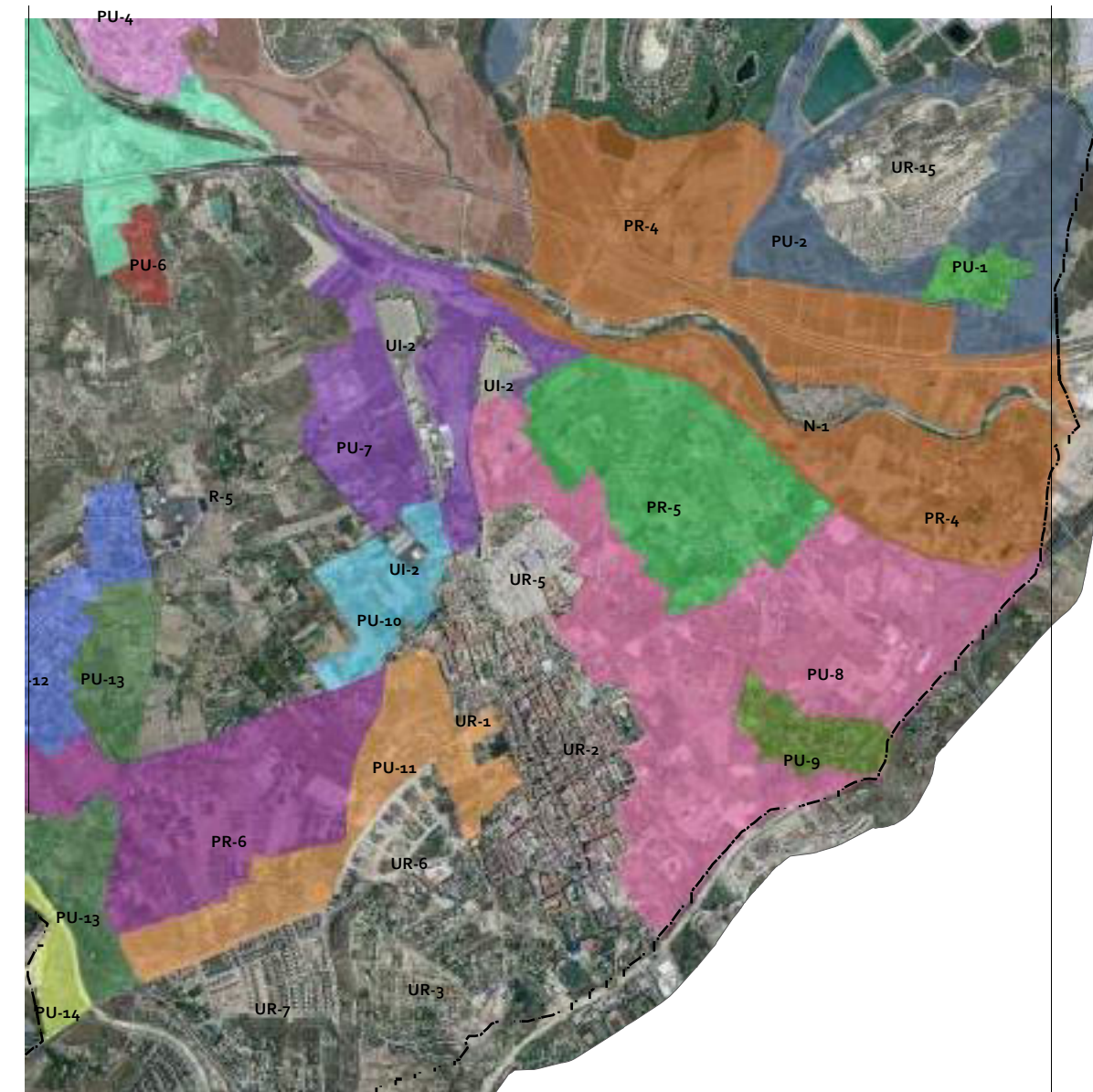
Com que prové d'un entorn d'horta tradicional millor estructurat al nord, transcorre per esta unitat la séquia del Gualeró, que en bona part del recorregut circula canalitzada.

Recursos.-

Finques de Subiela, l'Alguer, etc., cases de labor tradicionals, la xarxa de séquies i canals, en especial la séquia del Gualeró, restes d'horta tradicional, l'ermita i llomes de Sant Peret o les llomes de Benetia.

Conflictes.-

- Tendència a la marginalitat.
- Fatxades urbanes degradades, sobretot en perspectives del nucli urbà des de les principals vies de comunicació que necessiten mesures d'integració paisatgística.
- Conservació d'elements patrimonials.
- Alt estat de degradació de la coberta del túnel de l'A-7, entre Sant Joan d'Alacant y Mutxamel.
- Necessitat d'ordenació dels espais vacants entre les àrees consolidades.
- Implantació de nous usos i activitats discordants sobre zones confrontants a principals vies d'accés, especialment en el tram de l'Av. de València, perquè és una de les principals vies d'accés a Mutxamel.

Zona d'eixample de Mutxamel

Penyetes

Gualeró

PU-9 : Les Penyetes

Situada a l'est del nucli urbà, aquesta urbanització també es crea a partir de la consolidació de grups d'habitatges prèviament existents, amb posterior urbanització de vials, il·luminació, etc., en alguns casos insuficient.

La desconexió del nucli urbà és manifesta, amb un accés a la mateixa a partir del camí de les Penyetes des de Mutxamel o de la Prince- sa des de Sant Joan d'Alacant, camí que es converteix en el Carrer del riu Algar al seu pas per la urbanització, sent el vial a partir del qual es distribueixen a dreta i esquerra un xicotet entramat de carrers curts i en alguns casos irregulars, i fins i tot algunes no connecten completament amb cap trama urbana, i es converteixen en carrers sense eixida.

El nucli principal està format per tipologies principalment de grans xalets independents amb parcel·les de grandària considerable, a les quals s'han unit diverses actuacions d'habitatges adossats primer entorn del carrer riu Vinalopó i, després, al costat del carrer central (Riu Algar). Les voreres i rastells són insuficients, principalment vinculades a les promocions de vivendes més recents.

L'espai lliure sol localitzar-se en les mateixes parcel·les, a manera de jardins o xicotets horts privats, amb pràctica inexistència d'espais lliures comuns.

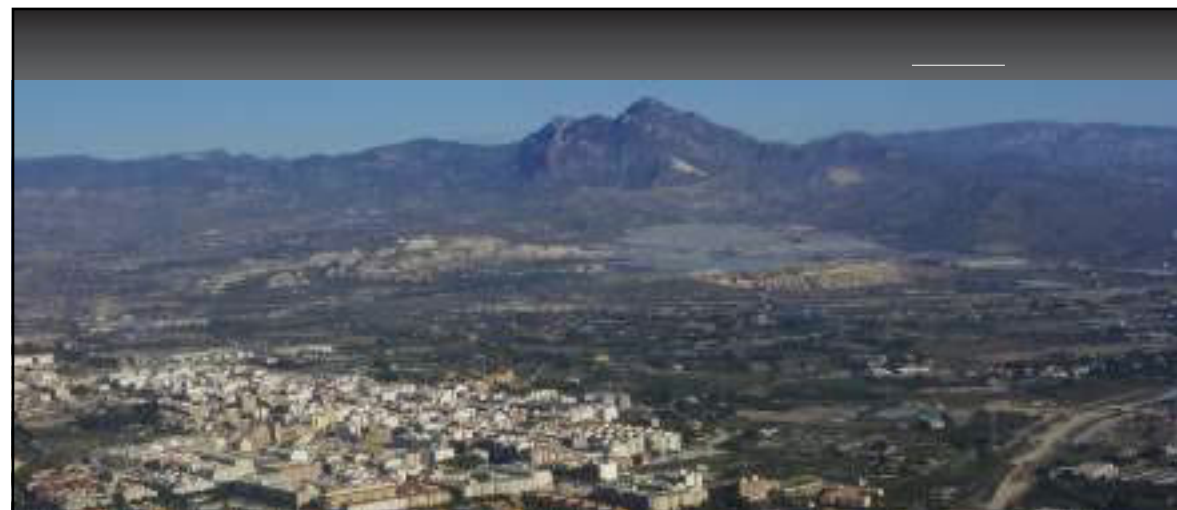
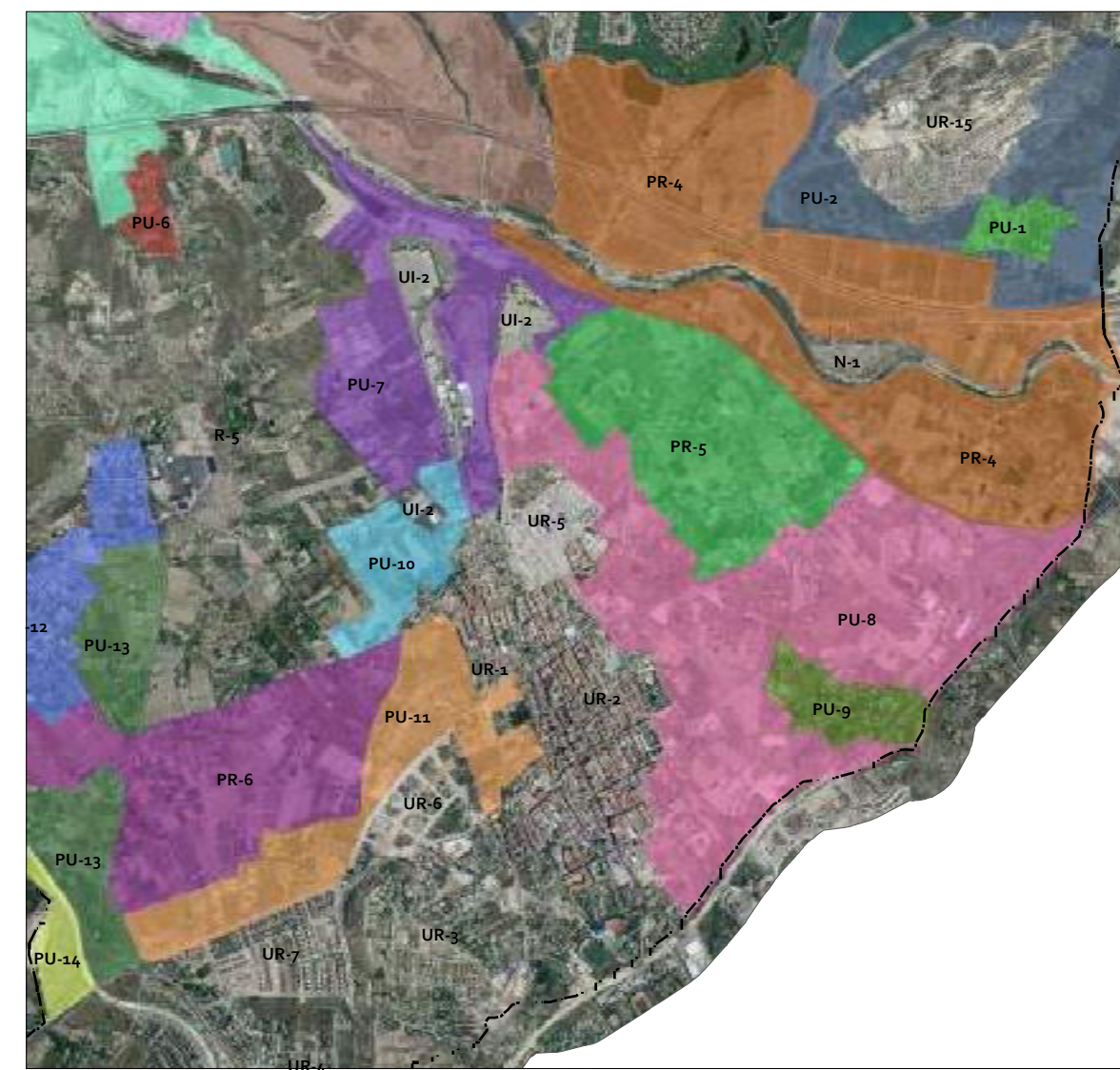
Els acabats materials són molt variats, dominant la rajola cara vista i la pedra projectada.

El mobiliari urbà és pràcticament inexistent i la il·luminació és suficient en les zones de més recent creació i el vial d'accés Riu Algar, però no és la més òptima en determinats carrers més estrets i curts de traçat sinuós.

Si bé aquesta unitat no té recursos paisatgístics interns, confronta amb el Gualeró, canal que arriba a Sant Joan d'Alacant (en diferent estat de qualitat) des de l'Assut de Sant Joan, en el riu Sec. És en aquest tram on el Gualeró passa de ser un canal obert a entubat sota terra, per la qual cosa desapareix el traçat superficial encara que s'intueix la seua trajectòria.

Conflictes.-

- Mala qualitat en el disseny urbà dels carrers que conformen la urbanització, per adaptació a preexistències, la falta de mobiliari urbà, elements verds o zones de trobada així com uns accessos insuficients.
- Proximitat amb l'Autovia A-7 pot originar problemes de qualitat acústica, si bé és precisament en aquest tram on comença el soterrament de la via.
- Respecte al Gualeró, els riscos es deriven de possibles acumulacions de residus en el canal, ocupació del mateix o desaparició del seu traçat original.
- Aïllament del nucli urbà, malgrat la seua proximitat, a causa de les deficients comunicacions.

PU-10: Entorn de Peña-serrada

Aquesta es conforma per la influència dels últims assentaments del nucli històric entorn del conegut Poble Nou i Ravalet i al palau de Peña-serrada així com la connexió d'aquesta zona amb l'eixample al sud. També posseeix influències de la CV-823 i, al nord, del paisatge industrial confrontant amb la UI-2, el fons escènic de la qual són naus de gran grandària de forma aïllada.

El principal accés a aquesta zona és la CV-823 que funciona també com a accés preferent al nucli urbà. És la zona lògica de transició entre el paisatge purament urbà residencial i el típicament rústic que s'observa més a l'oest, amb assentaments residencials aïllats típics de zones de vora de nucli a través de la carretera.

Donada la seua contigüitat amb el nucli urbà i aprofitant la proximitat de serveis i dotacions que aquest facilita, existeix una alta densitat d'antigues cases de ferramentes o de camp convertides algunes en segones o fins i tot primeres residències, encara que manquen de serveis bàsics a causa de la seua desconexió amb la trama purament urbana.

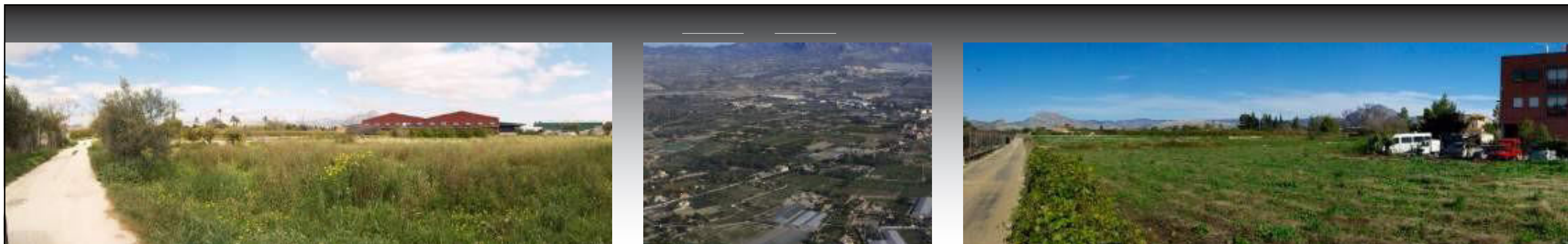
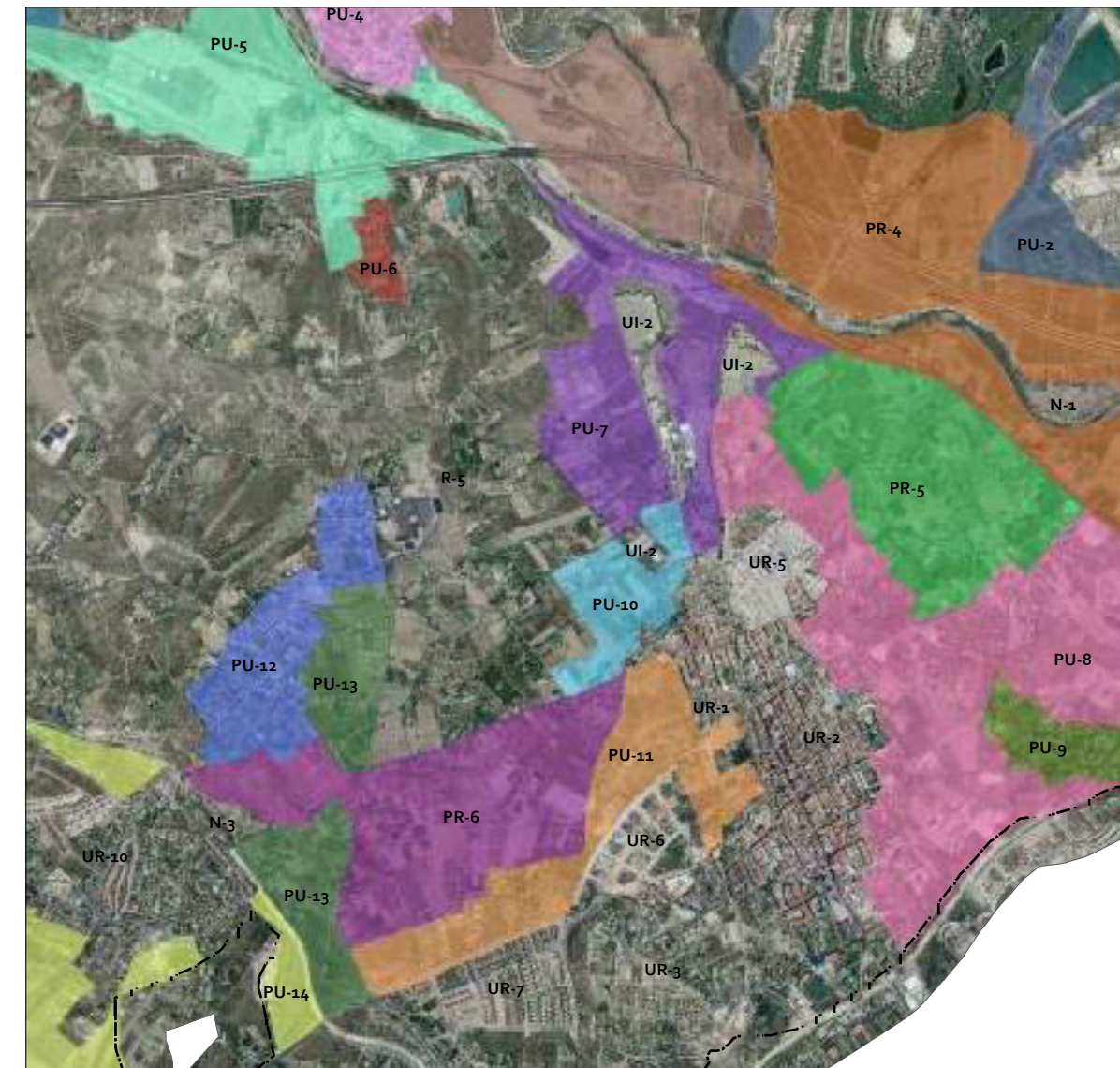
El paisatge característic d'aquesta unitat és el d'activitats pròpies de paisatges de transició de l'urbà al rústic, com els solars dedicats al magatzematge o aquells derivats d'una pèrdua d'identitat urbana a mesura que ens allunyem del nucli urbà, a favor dels usos agrícoles (cultius de secà, hivernacles, granges...).

Recursos.-

El principal recurs és l'entorn dels Jardins de Peña-serrada i la CV-823 la limita pel sud.

Conflictes.-

- Degradació de les façanes urbanes, sobretot en les visuals del nucli urbà des de la CV-823 cap al sud.
- Proliferació de segones residències a partir d'antigues cases de camp a l'entorn del viari CV-823, amb mancances de serveis bàsics confrontants en el nucli urbà.
- Marginalitat i abandó d'ús rural.

PU-11: Àrees periurbanes "Camí La Rula-Ravel"

Situada a l'oest del nucli urbà, voreja les diferents unitats que conformen el nucli antic (nucli històric i eixample) i la trama urbana originada per les urbanitzacions de recent creació (Ravel, L'Arbercoquer, etc.).

Malgrat posseir estructura parcel·laria heretada de les relictas zones rústiques ací existents, aquesta zona posseeix una alta densitat de solars sense ús agrícola, amb una deterioració manifesta per l'abandonament de l'ús i per la forta influència de posteriors edificacions de baixa qualitat en el camí de la Rula.

Per contra cap a la seua zona sud, confrontant amb l'Av. Antoni Gaudí, l'aspecte és més ortogonal, influït per l'organitzada trama urbana de la Urbanització Ravel que confereix un aspecte marcat de linealitat artificial al conjunt i que es veurà reforçada una vegada es consolide el sector L'Arbercoquer.

Existeixen multitud de xicotetes construccions dedicades a casetes de ferramentes o cases de camp, convivint amb escasses edificacions de tipus xalet, normalment amb parcel·les de grandària considerable. Es donen també activitats pròpies de sòl rústic amb aquest caràcter periurbà, com xicotets apilaments de materials o magatzematges d'estris, vivers, etc.

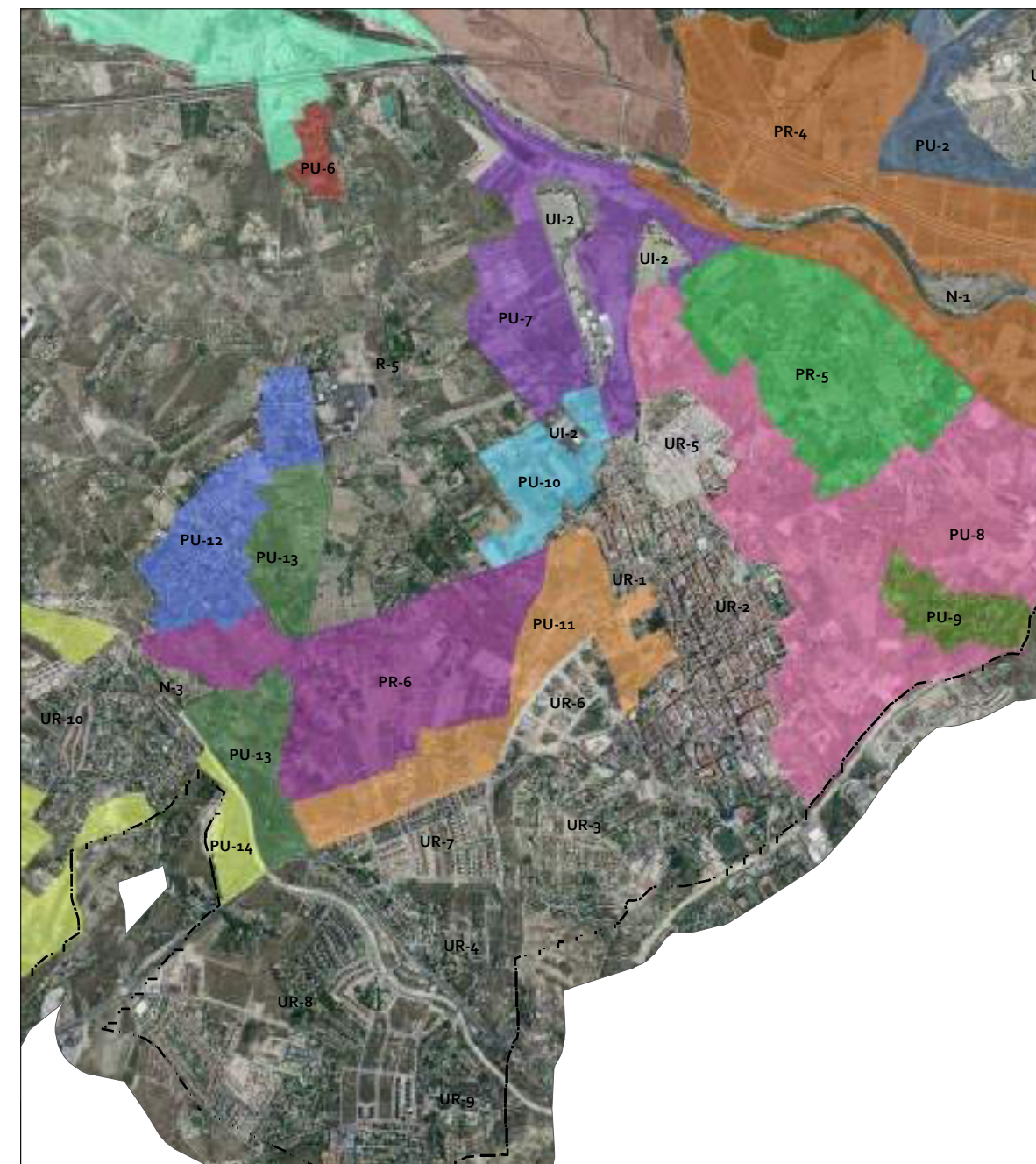
Per aquesta zona transcorria antany el barranc del Mut, ara desaparegut per ocupació de sòls agrícoles, abocant directament cap a Ravel, però encara es conserven restes de les instal·lacions hidràuliques així com l'habitatge limítrof.

Recursos.-

Finques de l'Horta: Finca Salvador, L'Horteta, etc.

Conflictes.-

- Fatxades urbanes degradades, sobretot en visuals del nucli urbà des de l'oest, i especialment des de la CV-823.
- Implantació d'activitats que redueixen la qualitat paisatgística
- Espai buit situat entre nuclis de població, per la qual cosa la seua ordenació facilitaria la connexió de serveis bàsics entre el centre urbà i residencials perifèrics. En aquest sentit, el tractament estètic del C/ Antoni Gaudí és important perquè és un dels eixos principals d'accés al nucli urbà.
- Alta visibilitat del Calvari, on s'evidencien alguns trams de baixa qualitat paisatgística.

PU-12: Marseta - L' Obrera - Bon Any-Serveres.

Paral·lels a la carretera CV-819, a l'oest del nucli urbà però separats d'aquest, es localitzen diversos nuclis d'habitatges producte de la consolidació de diversos anys.

Malgrat ser considerades com a urbanes per les NNSS vigents, les condicions de la urbanització de carrers són, en algun cas, molt deficientes i més pròpies d'àrees periurbanes rurals. Això és especialment manifest en els nuclis de Marseta -Serveres, i, en menor mesura, en l' Obrera i Bon Any.

La consolidació de grups d'habitatges, abans d'una adequada urbanització, ha provocat posteriorment la necessitat d'asfaltat i il·luminació, encara que en alguns casos continua sent molt insuficient.

Malgrat els matisos existents entre aquests residencials, des del punt de vista paisatgístic presenten bastants similituds, especialment pel que respecta a la seua disposició espacial. Estan enclavades sobre zones més o menys planes, encara que puntualment amb construccions en un xicotet promontori elevat respecte a la resta de la depressió al·luvial (Serra de Marseta) el que en unes certes ubicacions atorga una amplitud de vistes elevada.

L'espai ocupat es vertebrava a partir d'un vial principal d'accés, en general insuficient, sense voreres o rastells i seguint un traçat irregular a partir del condicionament del camí rural preexistent. A partir d'aquest eix, la morfologia de carrers sol ser més o menys regular, encara que una mica desordenada. Les parcel·les són d'amplitud de façana i superfície variable. La tipologia predominant són habitatges aïllats unifamiliars tipus xalet, encara que trobem algunes construccions adossades. Els acabats materials són molt variats. L'espai lliure sol localitzar-se en la mateixa parcel·la privada, a manera de jardins o

xicotets horts. Els espais comuns i zones verdes són pràcticament inexistent. És, en definitiva, un espai desordenat.

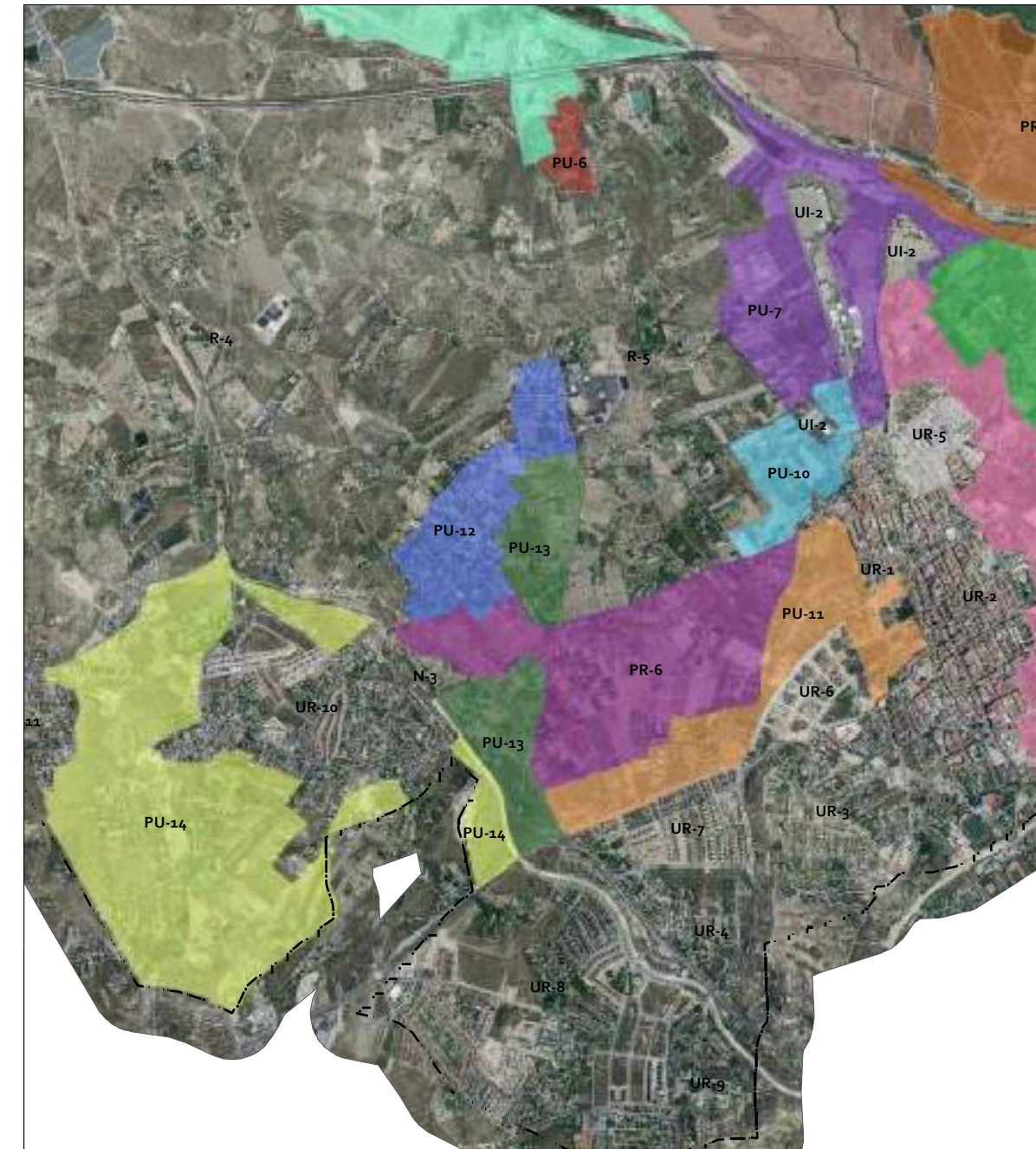
El mobiliari urbà és pràcticament inexistent, contribuint a la poca vivència de l'espai públic. La il·luminació està mitjanament desenvolupada amb fanals de port mitjà i durant el dia existeixen escasses zones d'ombra, perquè no hi ha espais habilitats per a això que no siguin les plantacions particulars que cada parcel·la incorpora per al seu propi gaudi. La circulació per als vianants i rodada és simultània.

Recursos.-

El principal recurs que s'observa a l'entorn d'aquesta unitat és la CV-819, amb la qual limiten diferents finques agrícoles amb valor patrimonial com la Finca l'Obrera. Destaca com a fita visual més pròxima els turons dispersos del Collao i serra de Marseta.

Conflictes:

- Baixa qualitat de la urbanització.
- Falta o deficiència de servicis.
- Aïllament del nucli urbà.

PU-13: Entorn de la urbanització L'Horta - Marseta.

El caràcter periurbà d'aquesta unitat ve condicionat per la seua situació perifèrica a les urbanitzacions de Marseta, L'Obrera, Bon Any i L'Horta, les siluetes de la qual, façanes i posteriors atorguen una influència visual de caràcter urbà a aquest territori, diferent de zones adjacents de naturalesa més rústica.

Es considera també en aquesta unitat les edificacions i diferents construccions que, en bon nombre, s'han anat assentant al voltant del marge esquerre de la CV-819, en relació amb les àrees urbanes confrontants.

A través d'aquesta unitat s'han instal·lat una sèrie de serveis, com centres assistencials, allotjaments rurals, centres hípics o d'ensinistrament, així com un bon nombre d'habitatges de primera o segona residència de tipus xalet o vil·la, dotades de grans parcel·les que, de manera aïllada, esguiten aquesta unitat, a causa de la relativa proximitat al nucli urbà i a importants vies de comunicació, com la Ronda Sant Vicent-Sant Joan.

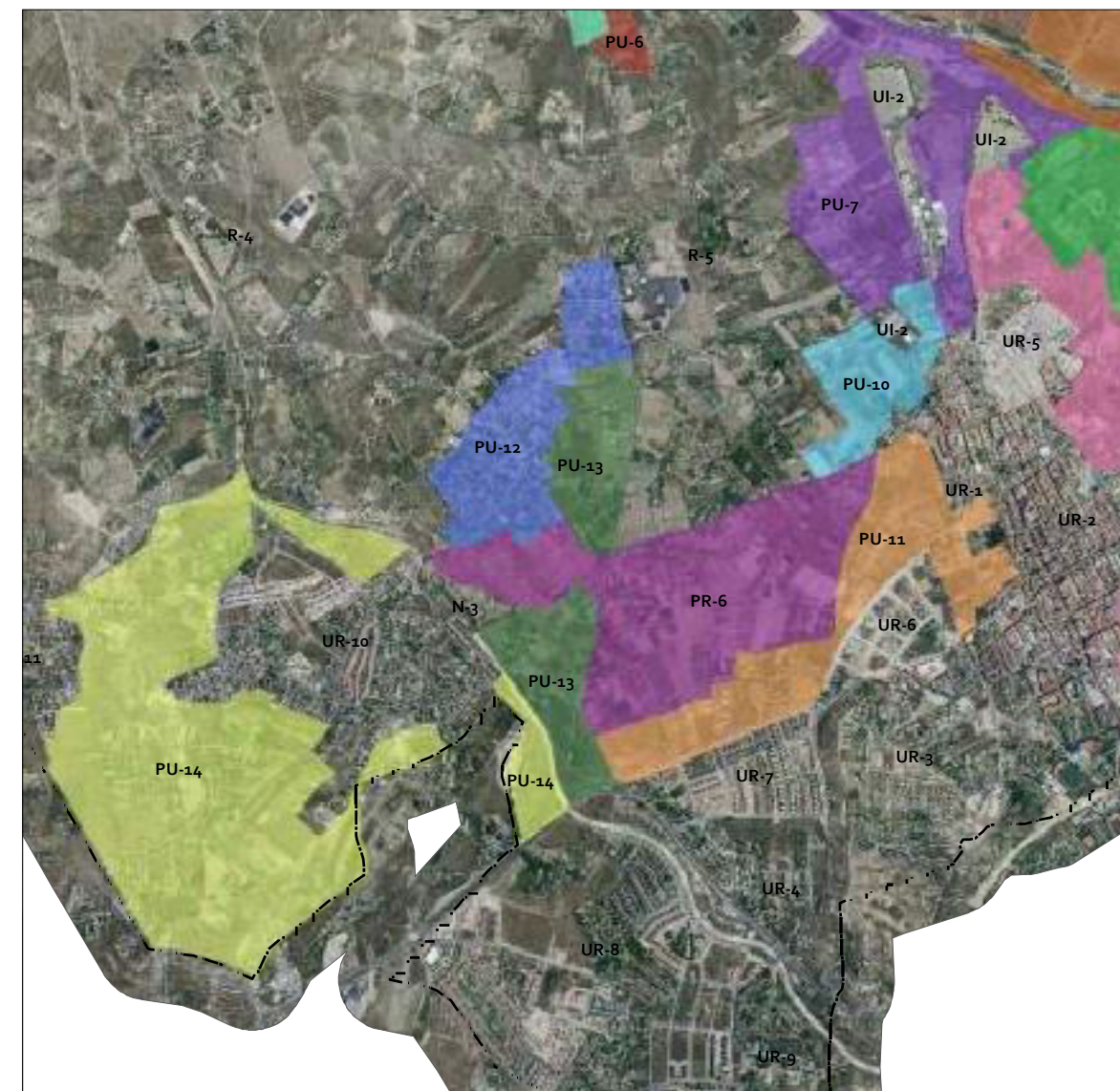
Destaca també el transcurs del barranc del Juncaret, observant-se en aquesta unitat la transició entre les seues àrees naturals al nord i el barranc canalitzat entre zones urbanes i periurbanes. En aquest llit hi ha zones puntuals on l'acumulació d'aigües s'observa durant bona part de la temporada de pluges, ja que existeixen xicotetes preses que la retenen en els inicis de la canalització.

Recursos.-

Els principals recursos són patrimonials com la Finca d'Hoyos i la Casa Domenech. La CV- 819 i la CV-823 limiten aquesta unitat.

Conflictes.-

- Espais intersticials entre urbanitzacions molt heterogènies, i amb diferent grau de qualitat, que pot donar lloc a la implantació d'instal·lacions agrícoles discordants amb nuclis de vivendes.
- Aïllament d'urbanitzacions, mentre que la consolidació d'aquests espais podria dotar-les de serveis en permetre una gestió integrada.
- Tendència a la marginalitat.

PU-14: Entorn de la urbanització "L'Horta- Gira-sols"

Localitzada al sud-oest del terme municipal de Mutxamel queda limitada per subunitats rurals al nord, així com per les subunitats urbanes de les Urbanitzacions de "L'Horta" i "Gira-sols" a l'est i oest respectivament.

Es caracteritza per la diversitat d'usos que en ella es donen. De manera dominant es troben els usos residencials que han anat sorgint a partir dels desenvolupaments de les urbanitzacions confrontants. Aquests habitatges en l'actualitat es troben formant xicotetes agrupacions d'unes poques cases, normalment d'una planta o com a màxim d'una planta baixa i una primera planta. Normalment aquestes residències ocupen una xicoteta parcel·la de territori que sol incloure plantes ornamentals típiques dels jardins privats. Amb això s'introdueix una clara diferenciació amb altres subunitats periurbanes de caràcter rural en les quals les parcel·les inclouen a més de plantes ornamentals altres pròpies dels aprofitaments agrícoles.

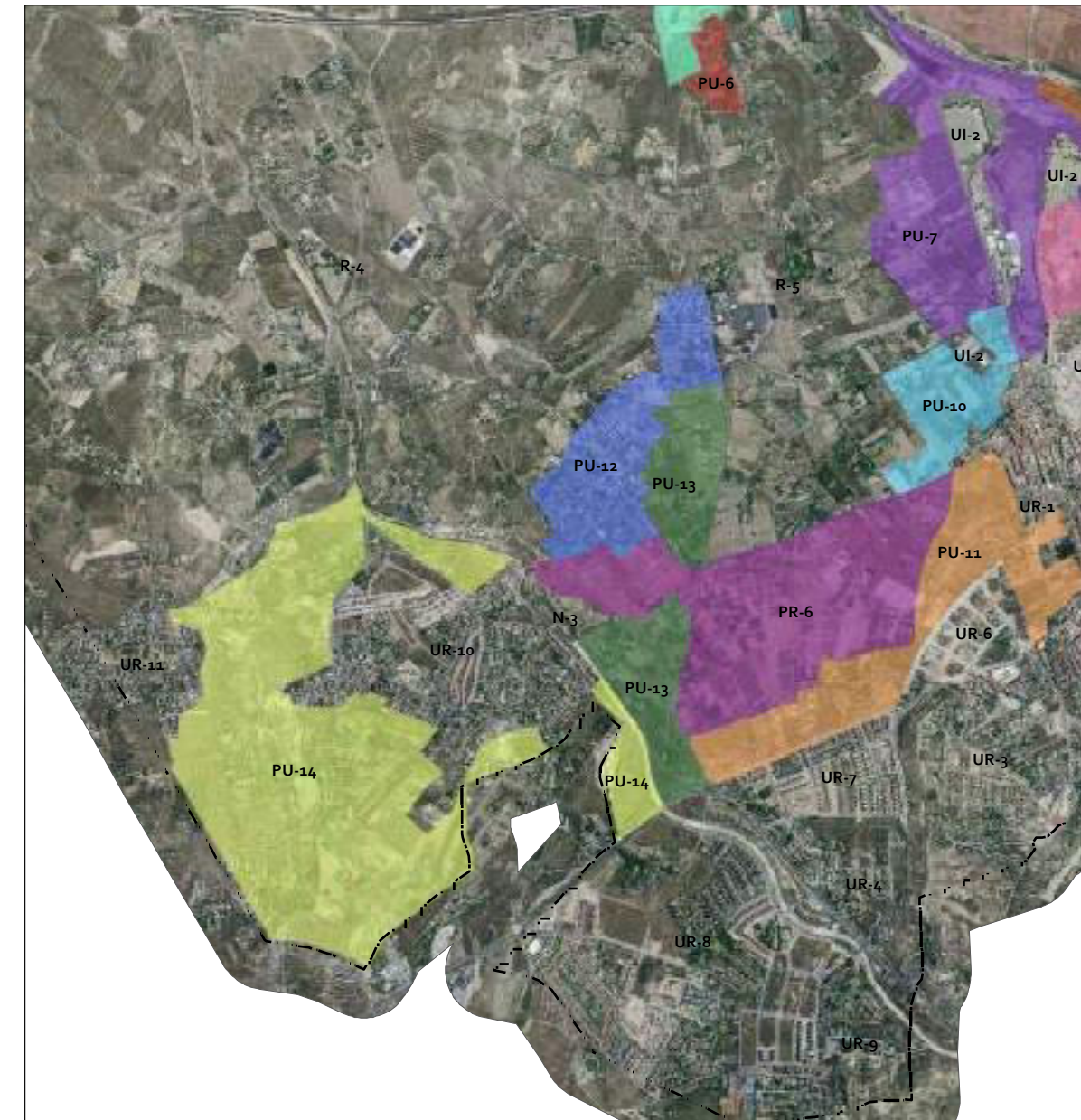
La grandària de les parcel·les en aquestes àrees periurbanes pròximes a les urbanitzacions de l'Horta i Gira-sols són considerablement menors que les trobades en altres subunitats periurbanes de caràcter rural o natural.

A més dels usos purament residencials existeixen uns altres com els recreatius, tipus el camp de tir "Gorrión Club", l'autocinema o un club de tennis.

Per part seua, les àrees no ocupades per aquests usos es troben actualment totalment desaprovechades perquè es tracta d'àrees de cultiu que han romàs en guaret durant molts anys.

Conflictes.-

- Proliferació d'habitatges a partir d'antigues cases de camp en les zones més pròximes a les urbanitzacions amb carències de serveis bàsics, la desconexió amb la resta del seu entorn, distribuint-se les edificacions sense un ordre lògic. A la falta de serveis bàsics s'uneix la falta d'elements verds.
- Tendència a la marginalitat.

PN-1: Tossal Redó I. Mines d'Ocre.

Es localitza al NO del terme municipal de Mutxamel, a l'oest del Tossal Redó, molt pròxima al límit amb el terme municipal de Sant Vicent del Raspeig, municipi en el qual es desenvolupa la major part.

Es tracta d'una subunitat caracteritzada per la presència d'edificacions aïllades més o menys denses d'una o dues plantes com a màxim, que se situen en un entorn preferentment natural, encara que també apareixen àrees d'aprofitaments agrícoles. Si bé aquests cultius van estar aprofitats de manera activa en un passat no recent, aquest aprofitament en l'actualitat es limita a les parcel·les privades de les cases o a xicotetes explotacions residuals i de caràcter totalment marginal.

Aquestes zones agrícoles, que han romàs en guaret durant bastants anys, estan patint en l'actualitat l'ocupació de la vegetació natural circumdant i dominant, pròpia de la Serra Pelada o el Tossal Redó, que són els principals relleus que la circumden. Per tant, en aquells casos en els quals no es dona un aprofitament actiu, la vegetació pròpiament agrícola ha sigut substituïda per vegetació natural. Entre les espècies que es poden trobar destaquen el rabet de gat, el cantueso, el romer o el timonet, entre d'altres.

La mateixa ubicació del residencial comporta l'aparició d'uns certs aspectes conflictius com ara la falta de connexió amb estructures urbanes consolidades i dotades d'infraestructures de serveis bàsics com a xarxa de sanejament, enllumenat públic o serveis municipals. De fet, en l'actualitat tan sols existeix un vial de connexió que aporta l'únic accés a la mateixa i a partir de la qual

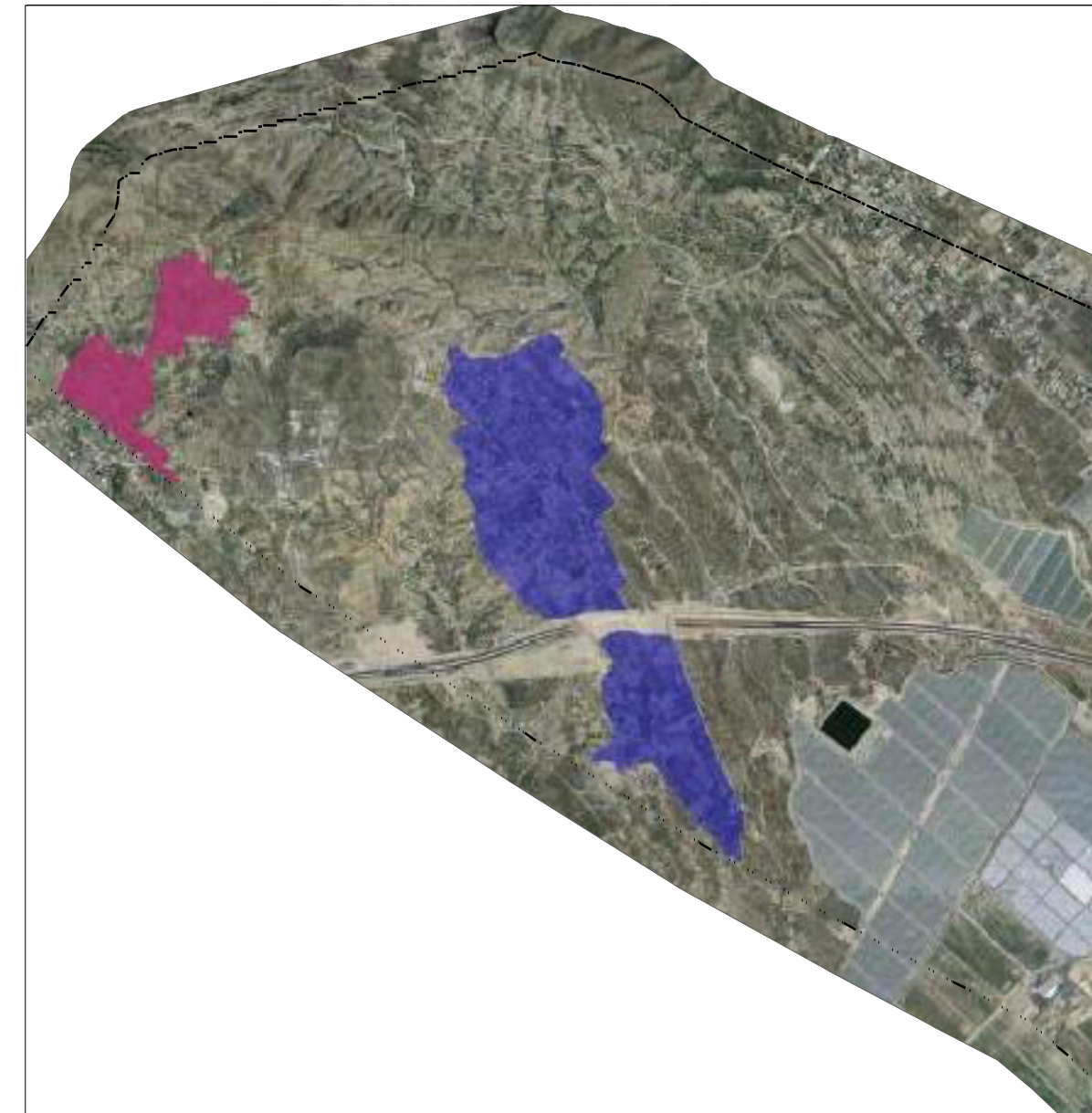
s'han anat desenvolupant viaris no asfaltats d'accés a les residències més allunyades d'aquest camí principal. Aquesta dificultat d'accés a alguns habitatges es considera tan sols puntual, ja que la major part de les edificacions es troben al seu voltant.

Recursos.-

Està englobat en una zona deprimida entre els recursos visuals de serra Pelada, Tossal Redó, Bec de l'Àguila. Com a recurs ambiental destaca la Zona ZEPA.

Conflictes.-

- El vial d'accés no procedeix del terme municipal de Mutxamel sinó de Sant Vicent del Raspeig i comunica la subunitat amb la Urbanització Colònia del Pou de Sant Antoni.
- La desconexió física de la subunitat és palesa, encara que també ho és la desconexió paisatgística amb la resta del territori de Mutxamel. En aquest sentit, tant la presència del Tossal Redó a l'est com la serra Pelada al NO es constitueixen com a barreres visuals d'importància que focalitzen les vistes en direcció SO, cap al terme municipal de Sant Vicent del Raspeig.
- Intensificació i consolidació d'habitatges en un entorn natural.
- Risc d'incendis i proliferació d'espais degradats per acumulació de residus i acumulació de materials.

PR-1: Tossal Redó II

Al NO del terme municipal de Mutxamel es troba aquesta gran subunitat periurbana de caràcter rural, situada entre els paratges dels Brotons i el Soldat als peus del turó del Tossal Redó, relleu al qual deu el seu nom.

La unitat es correspon amb la urbanització del Tossal Redó, constituïda per un nucli més o menys dens d'edificacions establides en antigues parcel·les agrícoles ja abandonades i de les quals tan sols queden uns escassos camps en actiu.

La característica principal d'aquesta subunitat és per tant la seua densitat d'habitatges que de forma aïllada copen gran part de la superfície. Es tracta d'edificacions normalment constituïdes per una planta baixa i eventualment per una primera planta situades en xicotetes parcel·les que fan les vegades de jardins particulars.

Aquestes parcel·les es corresponen amb les antigues àrees agrícoles que les poblaven, principalment compostes per aprofitament en règim de secà (ametler, garrofer i olivera). Actualment, encara poden observar-se en la zona xicotets aprofitaments encara que d'escassa representativitat o importància.

Els habitatges es distribueixen en el territori al llarg dels principals camins d'accés que té en l'actualitat la zona. Es tracta de camins asfaltats de qualitat mitjana a partir dels quals s'han anat desenvolupant uns altres més xicotets, constituint-se una malla de camins que permet l'accés a totes les edificacions.

Queda seccionada aquesta subunitat en dues parts clarament diferenciables separades per l'autopista AP-7 de recent construcció. En qualsevol cas, la configuració dels vials i la distribució de les edificacions disperses són similars en totes dues localitzacions.

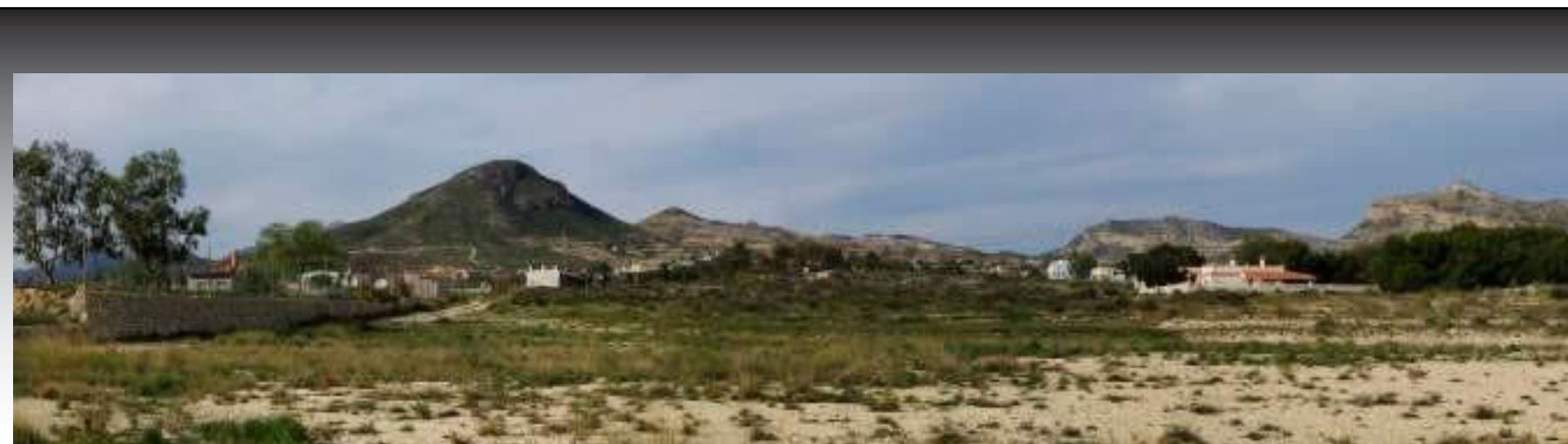
Visualment la presència de l'autopista AP-7 no es considera de rellevància, ja que en el seu transcurs per aquestes zones el traçat de la carretera s'introdueix en un túnel que pràcticament abasta la major part de la zona potencialment visible en aquesta urbanització. A més, molts dels trams previs al túnel i posteriors a ell es troben en trinxera, la qual cosa també limita considerablement la visibilitat cap a aquestes àrees periurbanes de caràcter rústic.

Recursos.-

El principal recurs localitzat en aquesta zona és la franja al NO del terme municipal caracteritzat per contindre les principals elevacions del terreny (serra Pelada, Bec de l'Àguila). S'inclou a més part de la urbanització de Tossal Redó I dins de la Zona d'Especial Protecció per a les Aus (ZEPA) "Riu Montnegre".

Conflictes

- Aïllament i urbanització esbiaixada per l'AP-7.
- Intensificació i consolidació d'habitatges en un entorn rural.
- Proliferació d'espais degradats per acumulació de residus i apilament de materials.

PR-2: El Portell de La Moleta

Es localitza al nord de la Serra del Boter, en l'extrem nord del terme municipal.

Es tracta d'una àrea en la qual coexisteixen els usos residencials de caràcter dispers o en xicotetes agrupacions de cases amb els usos agrícoles en totes les seues facetes, aprofitament en actiu, cultius abandonats o en guaret i fins i tot àrees d'hivernacles amb cultiu extensiu.

Entre les zones cultivades destaquen els aprofitaments agrícoles de secà, amb cultius de garrofers, ametlers i oliveres fonamentalment, si bé cal dir que la major part dels aprofitaments agrícoles han sigut abandonats i l'espai agrícola colonitzat per vegetació de caràcter ruderal i arvense, i s'observa a més vegetació natural pròpia d'altres ambients menys antropitzats. Cal esmentar que en aquestes zones també apareixen hivernacles, encara que de xicoteta grandària i entitat.

En referència a les àrees ocupades per edificacions, cal dir que normalment aquests habitatges es troben de forma aïllada o conformant xicotets grups de cases de màxim dos altures en parcel·les on es mesclen plantes típicament agrícoles amb ornamentals.

Aquestes àrees es troben paisatgísticament deslligades del paisatge del Mutxamel, ja que la serra del Boter exerceix un important efecte barrera, perceptible únicament des del moment en s'endinsa en aquesta zona.

Recursos.-

El principal recurs detectat en aquesta zona és la serra del Boter. A més a més, s'inclou l'assegador de Baiona que travessa la subunitat.

Conflictes.-

- Connexió amb les urbanitzacions de Río Park o Vall del Sol, que es limita a uns escassos camins rurals la qualitat dels quals és en alguns casos dubtosa. En l'actualitat existeix un pas que travessa la serreta del Boter, molt estret per la seua adaptació a l'orografia del terreny i que dificulta en gran manera l'accés.
- Aïllament i falta de serveis.
- Intensificació i consolidació d'habitatges en un entorn rural.
- Proliferació d'espais degradats per acumulació de residus i apilament de materials.

PR-3: L'Almaina

La subunitat està situada al nord del terme municipal envoltada quasi per complet per la subunitat UR-16, a excepció dels seus límits meridionals en els quals la carretera d'accés a la urbanització Vall del Sol limita la subunitat en aquesta direcció.

Es tracta d'una àrea d'important influència periurbana, especialment en les àrees de contacte amb la urbanització de Río Park que pràcticament l'envolta, influència que s'evidencia en les característiques paisatgístiques d'aquesta unitat i que encara es manifesta amb el traçat d'antics vials interns. Correspon en bona part als terrenys destinats a un camp de golf que no va arribar a executar-se, així com les àrees d'expansió residencial que se situen en el tram més pròxim a l'aeròdrom.

Mentre que la resta d'àrees pròximes situades al sud d'aquesta subunitat són purament agrícoles, i s'observen àrees d'aprofitaments agrícoles en actiu, així com hivernacles, en aquestes zones periurbanes la primitiva activitat agrícola ha sigut totalment abandonada i ha sigut colonitzat l'espai per vegetació ruderal, arvense i fins i tot pròpia de zones més naturals com la serra del Boter pròxima.

En alguns casos, aquestes zones es troben certament degradades, com aquelles àrees més septentrionals en les quals s'han obert infinitat de camins al llarg del temps per a comunicar les dos zones urbanitzades presents.

Recursos.-

Destaquen com a fons escènics en direcció nord la serreta del Boter, la Penya Roja o el Cabeçó d'Or, mentre que al sud es troben bones panoràmiques a tota la plana litoral i prelitoral de la depressió Sant Joan-Mutxamel, evidenciant-se els relleus de la serra Grossa, Alcalatén i Fontcalent.

Conflictes.-

- Falta de connexió de la urbanització de Río Park, la qual cosa ha portat a l'obertura de diversos camins d'accés que no han sigut tractats convenientment.
- Absència del camp de golf.
- Desenvolupament d'habitatges en les zones més pròximes a l'aeròdrom.
- Estat d'abandó de les instal·lacions esportives existents, les quals es troben en un avançat estat d'abandó.

PR-4: Entorno rural del Río Seco

Aquestes zones rústiques es troben seccionades per dues infraestructures lineals de gran importància municipal i regional com són el traçat de l'Autopista AP-7, al nord i la carretera nacional N-340, al sud, fins a arribar al Pantanet.

El grau d'influència urbana en aquestes zones rurals és alt en tota la seua extensió, però encara conserva l'antiga parcel·lació agrària i bona part d'aquesta es troba en explotació.

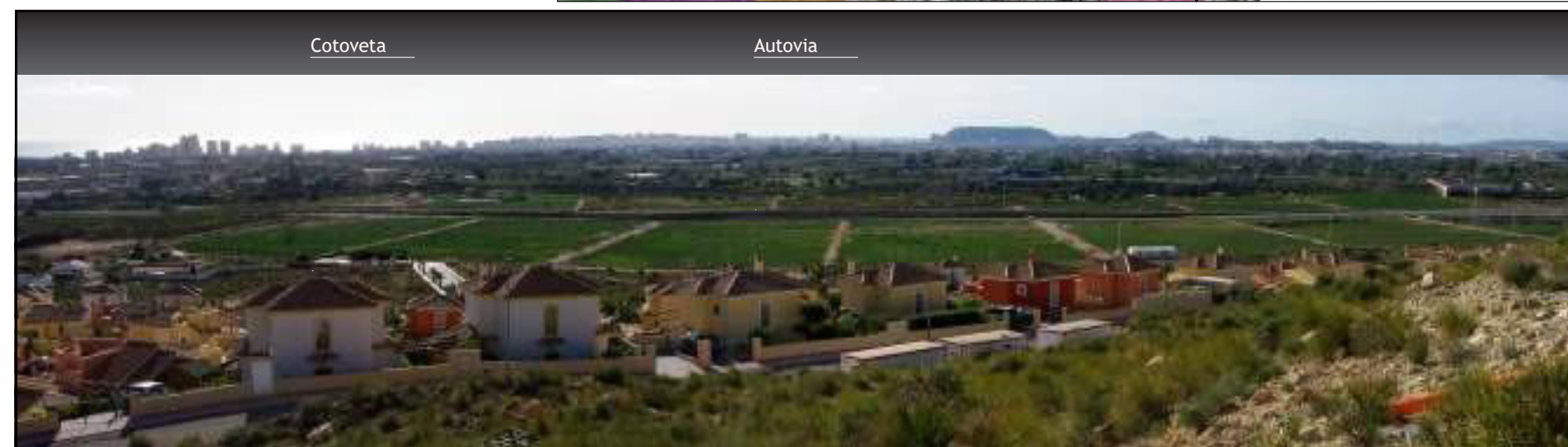
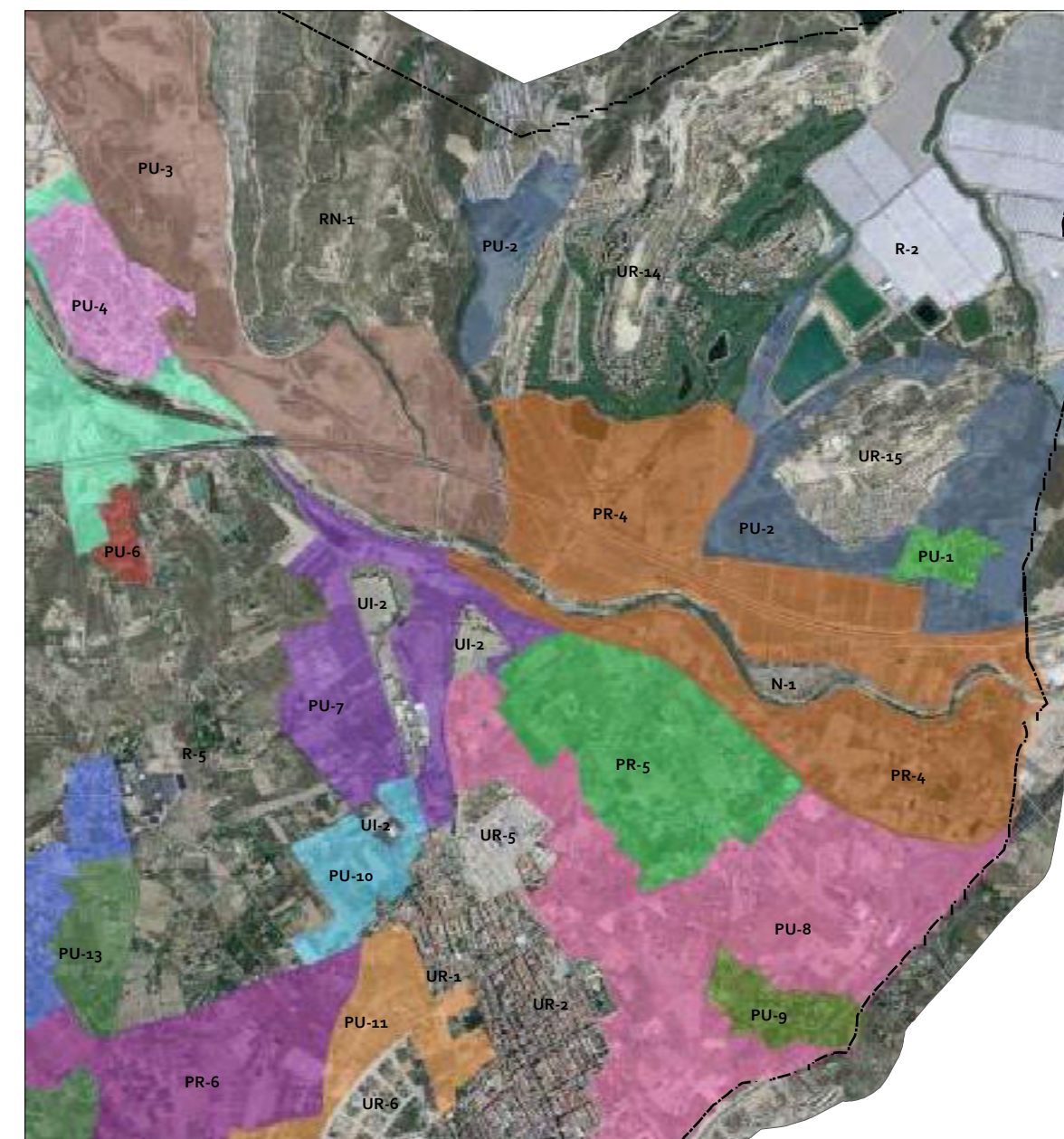
En les zones més pròximes al llit del riu Sec tradicionalment han sigut utilitzades per a usos agrícoles extensius en hivernacle per al cultiu de tomaques. En l'actualitat i amb la construcció de l'AP-7, aquests aprofitaments agrícoles corrien el risc de convertir-se en marginals i han sigut abandonats, i han sigut colonitzats per la vegetació natural encara que poguera ser que en el moment de realització de l'estudi estigueren en guaret.

Recursos.-

Aquesta subunitat es troba travessada pel riu Sec, on es troben recursos d'índole cultural com els Assuts de Sant Joan o de Mutxamel. A més, el llit conté les sendes locals definides per l'Ajuntament.

Conflictes.-

- Augment de la densitat d'edificacions disperses per tot el territori degut a la proximitat de les urbanitzacions de Cotoveta i Bonalba, així com per l'actual presència d'edificacions en la partida del Cantalar.
- Impacte visual de la línia elèctrica d'alta tensió que discorre paral·lela al riu Sec, en l'extrem més pròxim a les urbanitzacions de Cotoveta i Bonalba.
- Implantació d'hivernacles en una zona d'alta visibilitat i trànsit turístic molt elavat.
- Pressions sobre el riu Sec.
- Necessitat d'establir una àrea d'espais oberts al voltant de les carreteres i el riu Sec.
- Molt baixa qualitat visual a l'entorn de l'Assut del Sant Joan per proliferació de cartells publicitaris en tot l'entorn.

PR-5: "Benesiu-Benaüt"

La subunitat descrita està situada a l'est del nucli urbà de Mutxamel, limitada al NE pel traçat de la carretera N-340, al sud per la prolongació de l'Avinguda de la Gran Via de València i per l'oest amb la subunitat PU-5.

Es tracta d'una subunitat de caràcter rústic on es conserven restes d'horta tradicional en bon estat, encara que la seua proximitat al nucli urbà i, especialment, al sector residencial de l'Allusser, el doten d'un cert caràcter periurbà.

La característica principal d'aquesta subunitat és la presència de zones d'horta tradicional que es constitueixen en el principal exponent i de qualitat d'aquesta mena d'aprofitaments en tot el terme municipal.

En el passat el territori cultivat s'estenia per gran part del territori municipal. Mentre que la major part del terme havia de dedicar-se a l'agricultura de secà de subsistència, la xarxa de séquies (com la del Gualeró) desenvolupada a partir del riu Sec va facilitar el desenvolupament d'una horta tradicional com a base de l'economia de moltes famílies. Per contra, mentre que en la major part del territori aquesta superfície d'horta tradicional s'ha anat reduint fins a veure's pràcticament limitada a unes poques parcel·les, en aquesta subunitat s'ha mantingut tan sols alterada per la proliferació de les edificacions disperses que la poblen en tota la seua extensió. Si bé aquest desenvolupament ha sigut més accentuat en els últims anys, els habitatges de segona residència presents en l'actualitat s'han edificat al costat dels antics horts, integrant-los en la seua trama periurbana i mantenint la seua configuració passada.

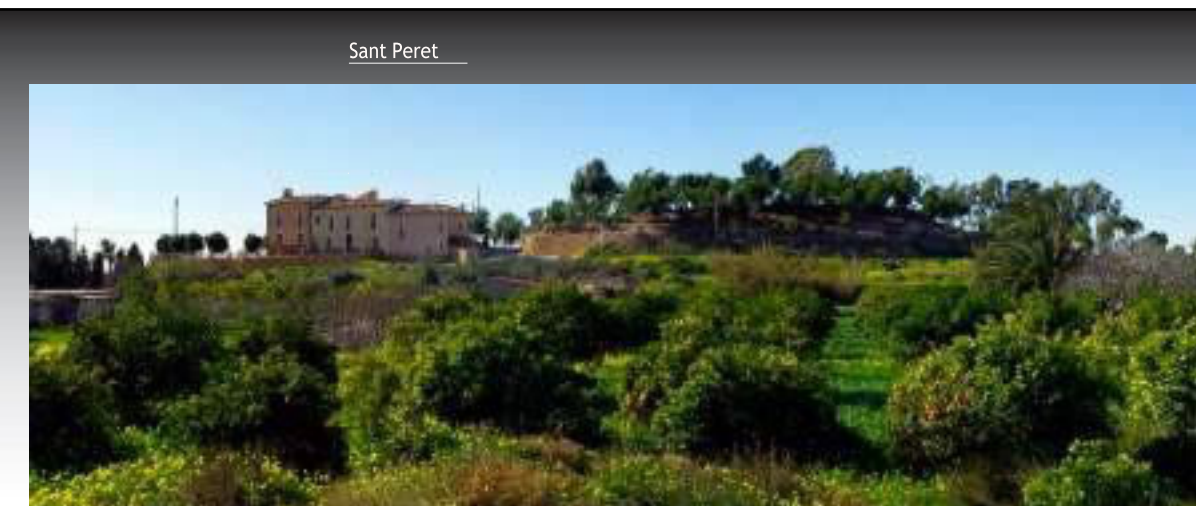
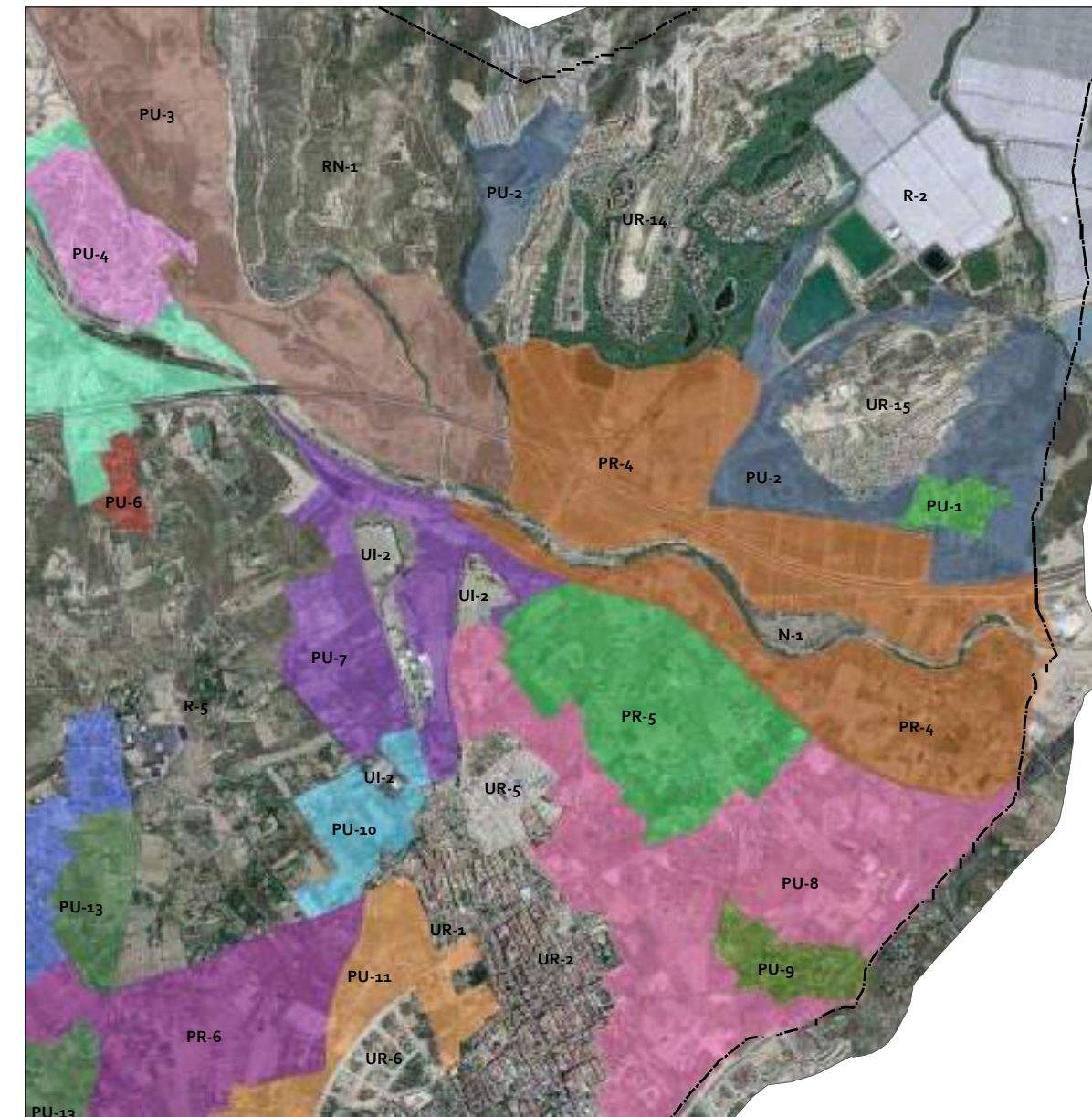
Aquestes restes de zones d'horta tradicional es consideren els exponents més clars i d'identitat de l'horta tradicional a Mutxamel, trobant-se xicotetes explotacions de carxofa, tomata, faves o fesols tendres entremesclats amb cultius de regadiu com poden ser els tarongers. Així mateix pot haver-hi presència de producció ecològica, encara que no s'ha pogut concretar la ubicació exacta en la partida de Benaüt.

Recursos.-

El principal recurs en aquesta subunitat és l'horta tradicional. A més, com a recurs cultural destaca el traçat de la séquia del Gualeró. Cal destacar també el turó de l'ermita de Sant Peret en constituir-se com una fita paisatgística d'una certa rellevància. El traçat de l'assegador del Cantalar discorre al sud de la subunitat i la limita en aquestes àrees meridionals.

Conflictes.-

- Pèrdua de valors tradicionals i d'identitat per canvi transformació i abandó total de l'horta tradicional, especialment en aquells espais pròxims al turó de Sant Peret i el canal del Gualeró.
- Ocupació del sòl per edificacions confrontants a les infraestructures viàries existents.
- Pèrdua de visibilitat del turó de Sant Peret i transformació del seu entorn immediat.

PR-6: Zona oest del nucli urbà

Està situada a l'oest del terme municipal i limitada al nord per la carretera de la Venteta (CV-823), a l'oest per la CV-819 i a l'est i sud per la unitat periurbana PU-7.

Es caracteritza per la combinació d'usos que presenta, ja que es localitzen des de restes minoritàries d'horta tradicional fins a instal·lacions d'hivernacles, passant per nombrosos habitatges dispersos, àrees d'apilament de materials, vivers, etc, tot i que també trobem àrees abandonades i instal·lacions vinculades a Declaracions d'interès comunitari, com és el cas del Centro Reto.

Es percep una clara diferència en el paisatge d'aquesta zona respecte a les àrees agrícoles de cultius tradicionals presents en la zona nord de la carretera CV-823. A excepció d'alguna àrea puntual, pràcticament desapareixen en aquesta subunitat els usos tradicionals d'horta, sent substituïts fonamentalment per aprofitaments agrícoles de regadiu (tarongers) o de secà (ametlers, oliveres i garrofers) entremesclats. L'horta per tant, queda reduïda a unes escasses parcel·les en les quals es cultiven fonamentalment carxofes, faves, fesols tendres o tomates, per la qual cosa la seua significació respecte a altres àrees d'horta és mínima. No obstant això, en el tram pròxim a les urbanitzacions de Serveres, L'Horta i Marseta, sí que s'han localitzat parcel·les en explotació en bon estat.

Dins d'aquest àmbit, en la zona més pròxima a Ravel, es localitzen explotacions sota plàstic. Es tracta d'hivernacles de cultiu de tomata fonamentalment, l'impacte visual de la qual és de consideració. Aquests hivernacles inclouen basses de reg de xicoteta grandària que hi solen

aparèixer annexes.

La resta de parcel·les es troben clarament en fase d'abandó de l'activitat agrícola i això s'evidencia per la desaparició de la pràctica totalitat dels exemplars arbrats i per la colonització de la vegetació ruderal i arvense associada a les àrees rústiques i que normalment apareix en vores de camí o fites de camps.

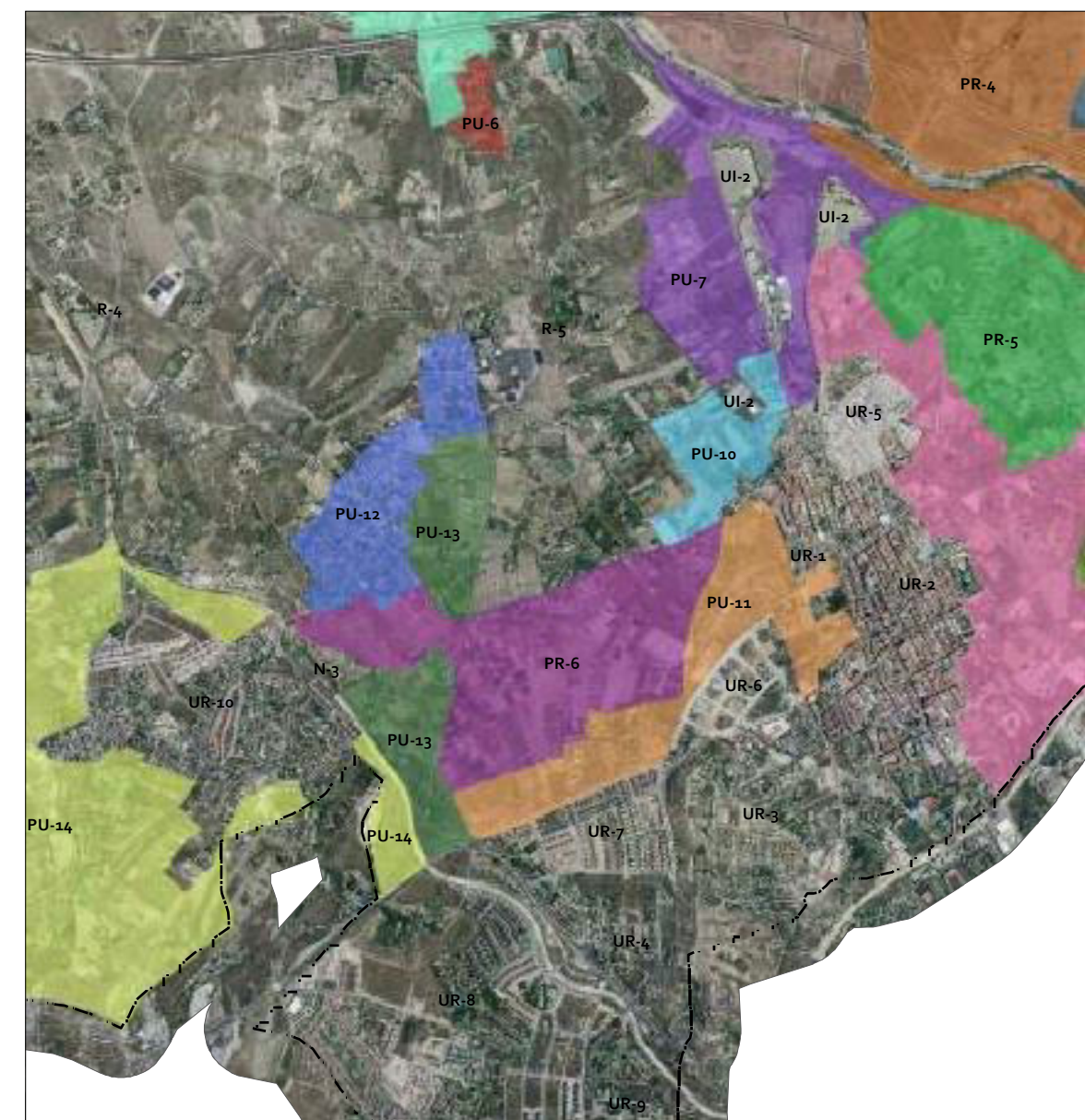
Per aquesta zona transcorria antany el barranc del Mut, ara desaparegut per ocupació de sòls agrícoles, abocant directament cap a Ravel.

Recursos.-

Cases del camí de la Venteta, presència d'horta tradicional, a l'oest de la CV- 819, visibilitat del turó del Calvari i infraestructures viàries CV-819, CV-823 i Av. Arquitecte Antoni Gaudí.

Conflictes.-

- A excepció d'algunes parcel·les concretes, la qualitat paisatgística és baixa i heterogènia, sent especialment sensible en els entorns de BIC i carreteres principals.
- Espai potencial per a consolidació i unificació dels nuclis urbans presents, creant una ciutat més compacta, però altament sensible al risc d'inundació en el cas d'aprofitament del subsol. Això pot motivar incrementar altures per a obtenir els mateixos rendiments d'ocupació, però pot generar problemes d'integració visual en determinades zones, especialment en les proximitats de viaris.
- Aparició de zones degradades per apilaments de material i abocaments de residus puntuals.

hivernacles

R-1: Entorn dels paratges de "La Vibra - Borratxina"

Se situa al NO del terme municipal quedant delimitada al sud pel traçat de l'autopista AP-7 i al nord per la Serra del Boter. Els límits orientals queden ben definits per la triangulació entre l'Aeròdrom i l'autopista, mentre que els límits occidentals els marquen la urbanització Vall del Sol i els aprofitaments agrícoles en hivernacles pròxims a aquesta.

Aquesta subunitat es caracteritza pel seu caràcter rural ben definit, especialment en la zona més al sud en la qual s'evidencia l'aprofitament en regadiu extensiu i sota plàstic. La resta de zones rurals manquen d'un aprofitament actiu si bé encara són patents en moltes parcel·les restes de l'activitat agrícola secular, en concret del cultiu de garrofers o ametlers. A més, moltes de les parcel·les ja abandonades encara conserven l'estructura parcel·laria original, així com les fites entre elles.

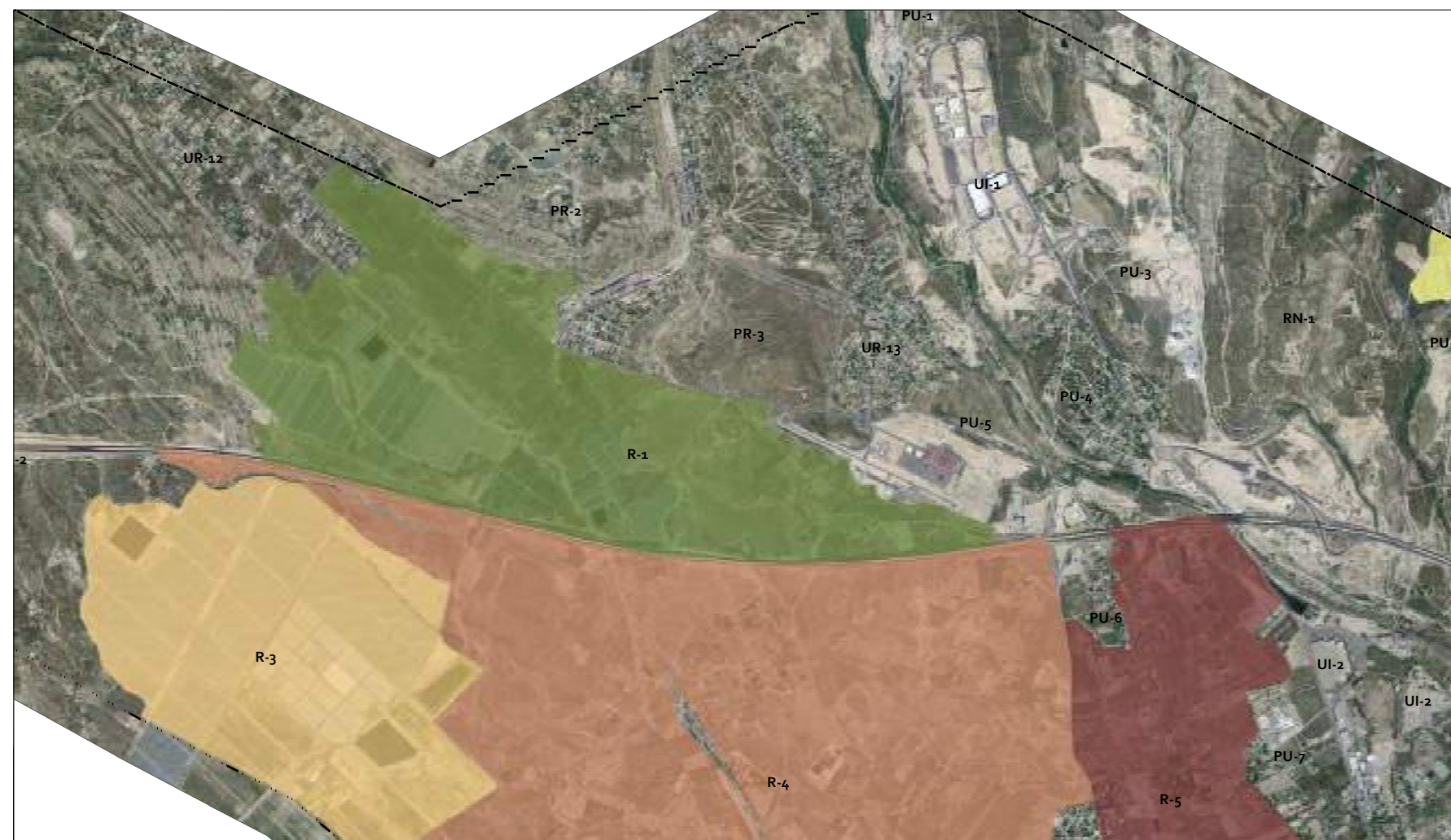
A mesura que ens desplacem al nord de la subunitat, aquesta adquireix un caire antròpic, evidenciant-se així la influència de les urbanitzacions Riopark o Vall del Sol, tan pròximes. Aquesta influència es posa de manifest en la major proporció de zones agrícoles abandonades, així com en l'existència d'algunes àrees amb un cert índex de degradació, com aquelles situades entre l'AP-7 i l'aeròdrom de Mutxamel.

Recursos.-

L'assegador de la Baiona transcorre per la seua zona central i l'AP-7, amb la seua franja d'afecció visual, limita aquesta unitat. Encara que no conté fites visuals rellevants, a l'ésser una àmplia zona plana es destaquen com a fons escènic recursos com el Bec de l'Àguila, Tossal Redó o Serreta del Boter.

Conflictes.-

- Degradació de zones de vora.
- Proximitat a nuclis residencials.

Hivernacles

R-2: Hivernacles a Bonalba

Aquestes zones es troben localitzades en l'extrem NE del terme municipal de Mutxamel, en l'àrea compresa entre les urbanitzacions de Cotoveta i Bonalba.

La seua característica principal és la presència de grans estructures d'hivernacles que dominen tot el territori i s'estenen com una gran lona de plàstic per tota la superfície. L'únic exponent del paisatge que no es troba afectat per aquestes estructures és el barranc Fondo o barranc de Cabrafic que discorre entre els hivernacles, seccionant-los en dos i les infraestructures de reg associades a ells, grans embassaments necessaris per al subministrament del reg en aquestes zones.

Ja en els anys 50 comença el cultiu intensiu de la tomata que ha anat evolucionant fins a convertir-se en una forma d'explotació que abasta grans extensions en tot el terme municipal definint el paisatge rural.

Aquesta transformació va ser possible en modificar-se territoris tradicionalment de secà per hortes de tomata regades mitjançant reg per degoteig. Actualment el cultiu de la tomata es realitza majoritàriament en aquestes estructures que es configuren com a "mars de plàstic".

Els hivernacles condicionen el paisatge de les àrees en les quals s'instal·len distorsionant-lo respecte a la seua situació original i focalitzant l'atenció dels potencials observadors. La seua presència provoca una certa desnaturalització del paisatge tradicionalment agrícola present en altres zones del terme municipal.

Recursos.-

Com a fons escènics destaca la presència del Cabeçó d'Or en direcció NE i de les serres del Maigmó o Peña Roja en direcció NO-S-E

Conflictes.-

- Degradació de zones de vora.
- Proximitat a nuclis residencials altament poblats, amb problemes d'olors a causa de la incorporació d'adobs.

R-3: Àrees rústiques i d'hivernacles de la partida de Baiona.

Les àrees d'hivernacles localitzades en la partida de Baiona estan situats al NO del nucli urbà i delimitades per les àrees rurals abandonades i els cultius en hivernacle, tant de la partida de Baiona Alta com de la partida de Baiona Baixa. La seua característica fonamental és la presència de grans estructures d'hivernacles que dominen pràcticament el paisatge.

L'explotació predominant és el cultiu de la tomata, que des dels anys 50 del S.XX, comença amb el cultiu intensiu a Mutxamel. Aquesta tipologia d'aprofitament agrícola ha condicionat el paisatge de gran part del terme municipal des dels seus inicis. Aquesta transformació ha sigut possible en modificar-se els terrenys tradicionalment de secà i transformar-los en àrees de regadiu mitjançant reg localitzat o per degoteig.

La resta d'àrees rurals presents en la seua major part en la partida de Baiona Baixa, es troben en l'actualitat pràcticament abandonats i el seu estat de degradació és elevat. En alguns casos l'estat d'abandó és total, situació que aparentment ve succeint des de bastants anys perquè la major part de les parcel·les es troben ocupades per vegetació ruderal i arvense pròpia de cultius

abandonats, i residus.

Recursos.-

Com a fons escènics d'aquesta subunitat s'intueixen els relleus del Maigmó, Penya Roja, el Cabeçó d'Or o fins i tot la Serra del Cid. Aquestes importants panoràmiques són possibles en aquesta zona a causa del seu relleu pràcticament pla en el qual a penes apareix vegetació arbrada que pugua fer un paper de barrera visual.

Conflictes.-

- Abandó de l'explotació agrícola del sòl i proliferació de nombrosos punts d'abocaments de residus, fonamentalment de restes d'obra i demolició. Així com restes de plàstic.
- Visibilitat de baixa qualitat des de determinats trams de carreteres i camins.
- Alt impacte visual des de perspectives de les serres pròximes.

R-4: Entorns rústics entre "Foia Ampla" i "Marseta"

Aquesta subunitat es troba localitzada en la zona central del terme municipal de Mutxamel, amb límits clarament definits al nord per l'Autopista AP-7, a l'est per la carretera CV-819 i a l'oest per la subunitat R-3 composta pels hivernacles de la partida Baiona.

La unitat es troba en part dividida en dos pel barranc de Cocons-Juncaret, encara que aquesta divisió en alguns trams no es troba ben definida a causa de la dispersió del cabal del barranc entre els camps de cultiu.

Es tracta d'una subunitat clarament rural, encara que en els últims anys ha patit una important transformació amb l'abandó de gran part de les terres de labor, l'ocupació del sòl tradicionalment rústic per edificacions de caràcter residencial i el desenvolupament de grans hivernacles dedicats, en la seua major part, al cultiu d'hortalisses com la tomata.

Té la particularitat que la seua orografia està esguitada de turons dispersos.

Els habitatges de segona residència solen ocupar el terç sud de la subunitat, per la proximitat d'altres urbanitzacions ja consolidades i la major densitat de vies de comunicació. Aquestes edificacions ocupen el que antany eren terres de labor, mantenint en molts casos dins de la parcel·la privada el component vegetal agrícola, encara que sense aprofitament actiu.

Encara poden observar-se de manera dispersa per tota la subunitat xicotets aprofitaments agrícoles, sobretot de secà, caracteritzats per la presència d'oliveres, garrofers i ametlers

principalment, encara que també es poden observar cultius de regadiu (tarongers). En aquelles zones en les quals la vegetació agrícola ha desaparegut pràcticament íntegrament, es pot trobar vegetació típica d'àrees de cultiu, vores de camí o fites entre camps.

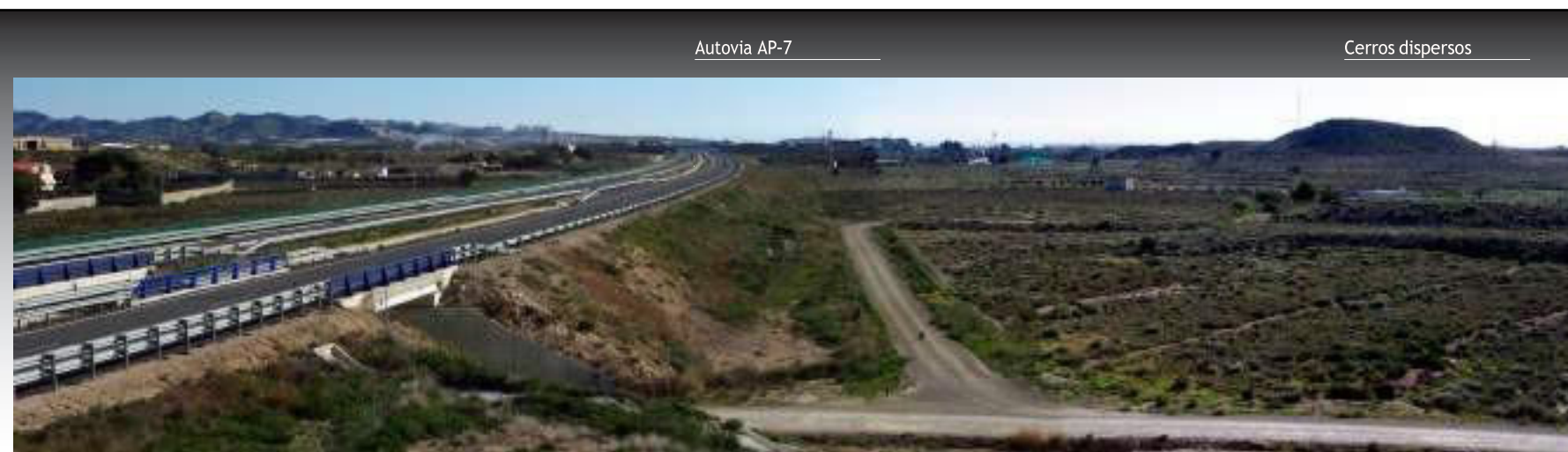
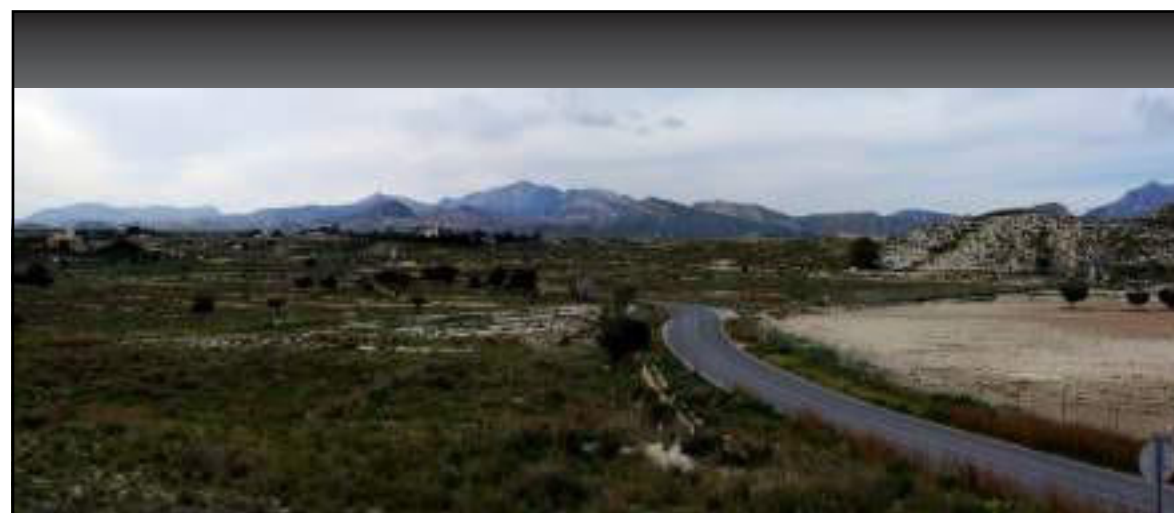
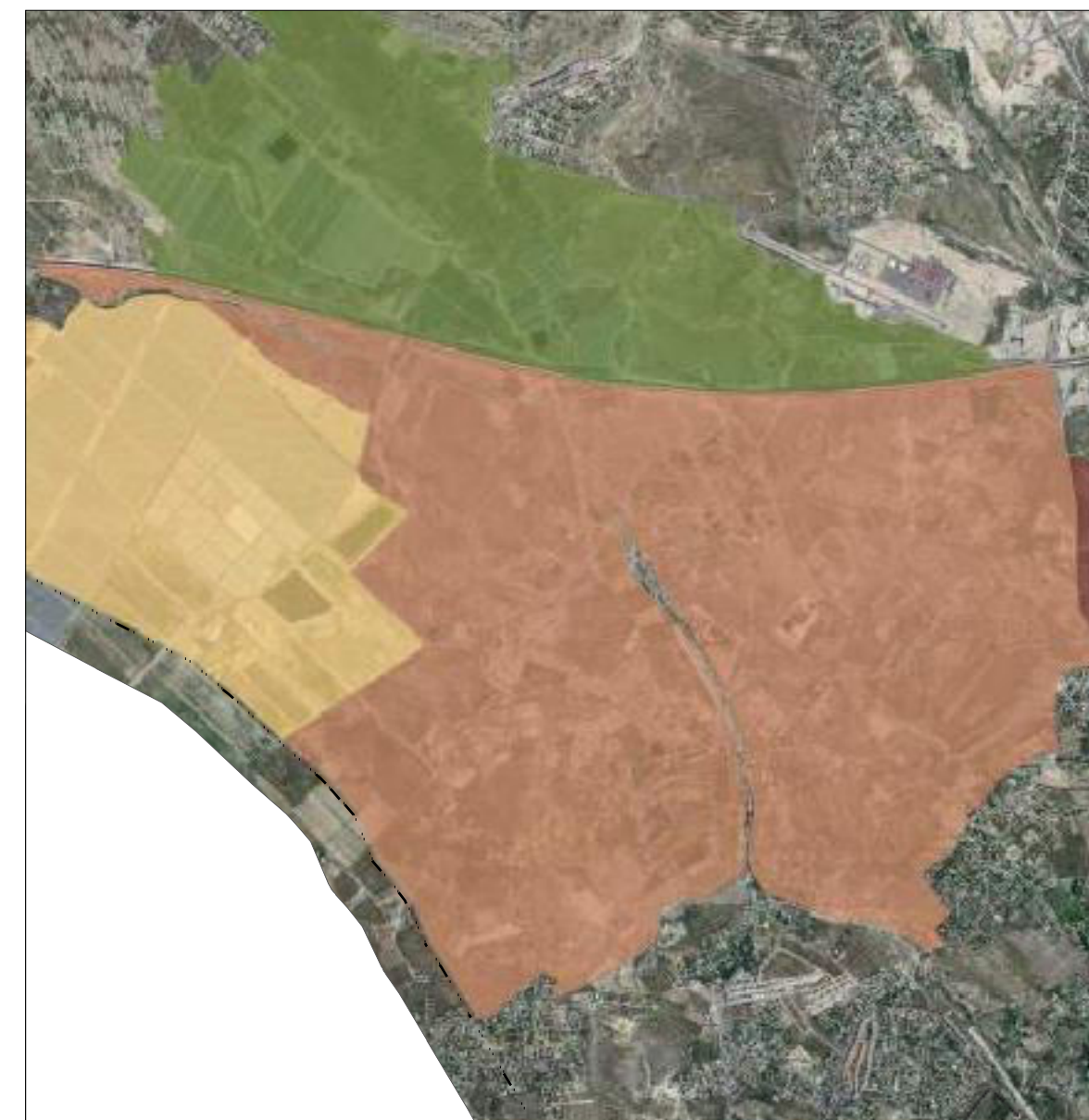
Una altra característica comuna en bona part d'aquesta zona és la presència de punts incontrolats de residus.

Recursos.-

Infraestructures viàries i tossals dispersos.

Conflictes.-

- Deterioració gradual de la zona per abandó de l'explotació agrícola.
- Ocupació i/o transformació de turons i llomes existents.
- Desaparició de comunitats de l'espècie vegetal Vella lucentina, que tradicionalment ocupaven aquestes zones a favor de l'expansió agrícola i de noves activitats.

Autovia AP-7

Cerros dispersos

R-5: Àrees rústiques entre "El Bolaor" i la CV-823.

Es troba limitada per la zona urbana de la urbanització "El Bolaor" i l'AP-7 al nord i per la carretera CV-823 o camí de la Venteta pel sud. Per la seua part, a l'oest queda clarament limitada per la carretera CV-819, mentre que en el vessant oriental el límit el marquen les àrees periurbanes properes al nucli urbà de Mutxamel i al Polígon Industrial "Els Plans".

En les zones més properes a la urbanització del Bolaor, es combinen els aprofitaments de secà (garrofers, ametlers i oliveres) i reg (tarongers i mandariners), trobant retalls d'horta. Aquestes zones d'horta són una de les escasses representacions d'aquesta mena d'aprofitament en tot el municipi, encara que la profusió d'edificacions redueix la seua qualitat paisatgística respecte a altres àrees com les que es troben a l'est del nucli urbà i limitades per la séquia del Gualeró.

Les hortes es consideren elements definitoris del paisatge agrícola que va arribar a caracteritzar les zones més baixes del terme municipal i de les quals tan sols queden unes certes àrees relíctiques. Entre els cultius més destacats es troba el de la tomata, el fesol tendre, la fava o la carxofa.

Una altra particularitat és la presència d'elements patrimonials de gran interès com són les cases d'horta presents en elles, així com les infraestructures hidràuliques dissenyades amb la finalitat de subministrar aigua a tota l'horta tradicional. Aquests components de l'arquitectura tradicional de Mutxamel queden clarament representats a les cases de Marbeuf i el de Sereix.

Considerades com a recursos patrimonials de gran interès per a la població local, aquestes dos construccions defineixen el caràcter agrícola del municipi que durant anys ha dominat l'economia municipal i que en

aquests es troben clarament en retrocés.

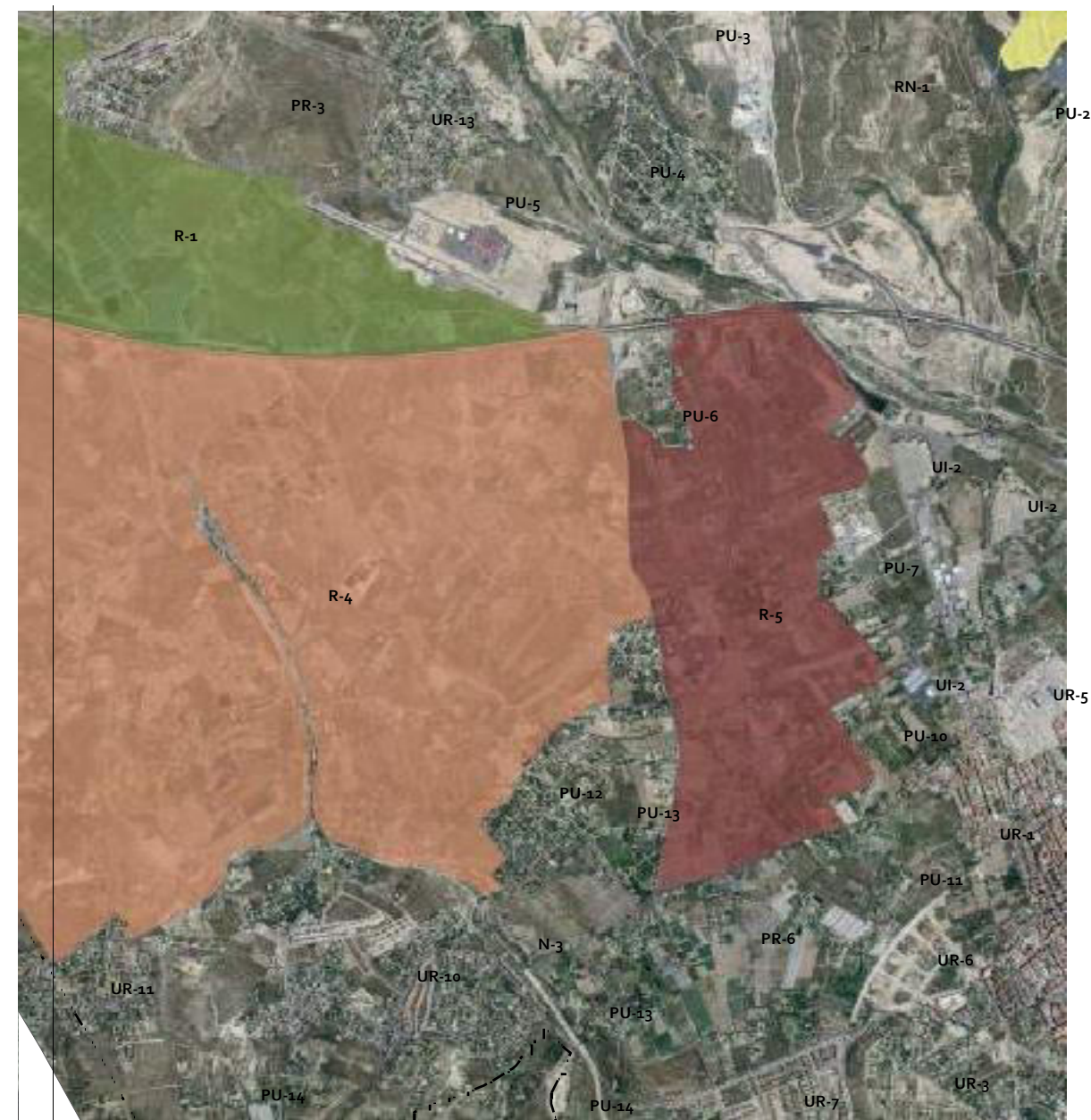
Recursos.-

En aquesta unitat es concentren la major part de recursos patrimonials del camp de Mutxamel, relacionats amb la, en altre temps, fèrtil horta tradicional del municipi, de la qual encara queda alguna resta dins d'aquesta unitat. Així, com a testimonis queden les grans hisendes, cases de labor, finques d'esplai, etc. com Sereix, Marbeuf, Belón, Venteta, Moixica, etc. que donen identitat al municipi i que amb gran profusió poblen aquest entorn rústic.

La CV-819 i la CV-823 limiten aquesta unitat i per la zona nord transcorre l'AP-7 i la senda PRV que travessa el municipi.

Conflictes.-

- Pèrdua de sòl agrícola a favor de les urbanitzacions o edificacions disperses presents per tota la subunitat i compartimentació del territori pels vials actualment existents. La proximitat a zones urbanes i periurbanes pot afavorir el desenvolupament d'edificacions aïllades que se uniran a les ja existents.
- Zones degradades properes a l'AP-7.

RN-1: Entorn del barranc del "Vergeret" y "Aigua Amarga"

Està situada al nord del terme municipal i queda delimitada pel llit i riberes del barranc del Vergeret, a l'oest, i per la carretera CV-773, a l'est. Pel sud, la delimitació de la unitat la marquen el llit del barranc del Vergeret i els camins rurals.

Es caracteritza pels clars processos de colonització de vegetació natural en entorns abans agrícoles que s'han abandonat amb el pas dels anys.

Encara és evident la configuració i distribució de les parcel·les agrícoles, si bé, els cultius han anat degradant-se fins pràcticament desaparèixer i ceder espai a la vegetació natural. Aquesta vegetació natural es caracteritza per la presència de comunitats vegetals pioneres en la colonització de nous espais i adaptades a l'alt grau d'antropització del sòl (espècies ruderals i arvenses principalment). Encara que a més es poden trobar espècies típicament forestals com ara el margalló, la coscolla, l'arç negre, etc.

Entre la vegetació natural es troben restes dels antics aprofitaments agrícoles, trobant-se exemplars aïllats tant d'oliveres com de garrofers. En alguns casos, aquests aprofitaments es troben associats a edificacions i cases de labor, on es manté la seua qualitat i aprofitament (baix per tractar-se de cultius marginals) i constitueixen vertaderes illes.

Una altra característica és el seu relleu, a causa de la presència dels barrancs d'Aigua Amarga i del Vergeret que seccionen el territori en dos grans lloms.

Recursos.-

Barrancs d'Aigua Amarga i barranc del Vergeret.

Conflictes.-

- Ocupació per edificacions dels cims de turons pròxims per la urbanització Bonalba.
- Accessos al riu Sec amb intensificació del trànsit pesat de càrrega i descàrrega de materials.
- Mal estat de les zones de contacte amb els barrancs.
- Alta visibilitat d'infraestructures elèctriques.
- Alta fragilitat visual.
- Marges d'infraestructures viàries.
- Concentracions d'habitatges unifamiliars aïllats.

RN-2: Entorn dels paratges "Foia Llarga - Els Brotons"

Es troba localitzada al NO del terme municipal de Mutxamel ocupant diverses partides com la de la Foia Llarga, els Brotons, la Foia dels Carratalans o el Quart.

Abarca una gran superfície de territori localitzat entre la urbanització de la Vall del Sol i la urbanització del Tossal Redó, la qual cosa la defineix com una àrea molt influenciada per l'acció antròpica. A més, la presència de l'autopista AP-7 que secciona la subunitat en dos, augmenta aquesta sensació d'àrea fortament antropitzada.

Es tracta d'una zona en què la vegetació natural ha anat desplaçant els aprofitaments agrícoles a conseqüència de l'abandó del cultiu, i ha generat un paisatge on es combinen les àrees naturals amb les rurals. Com a conseqüència, es poden observar restes dels aprofitaments agrícoles en forma de peus aïllats d'oliveres i garroferes fonamentalment.

Juntament amb aquesta vegetació agrícola es troba una gran proporció d'espècies adaptades a l'alt grau de nitrificació del sòl a conseqüència de l'acció agrícola. Són espècies molt adaptables que colonitzen sobretot espais degradats, vores de camí, camps de cultiu abandonats o fites entre camps (espècies ruderals i arvenses). Al costat d'aquestes també apareixen espècies pròpies de l'espectre corològic de la zona més properes a estats successionalis òptims, com és el cas de les coscolles, els llentiscles, els aranyoners, les botges blanques, etc.

Cal destacar en aquesta zona la possible presència de Vella *luentina, endemisme alacantí que podria desenvolupar-se en aquesta subunitat, ja que l'espècie tradicionalment s'ha trobat en aquesta mena d'hàbitats.

Morfològicament la subunitat pot considerar-se amb un relleu en forma de llomes i suaument basculat cap a la mar Mediterrània i cap al pla prelitoral on se situa el municipi, que dota la subunitat d'excel·lents vistes cap a aquestes zones més planes. Aquest fet ha motivat el desenvolupament de les esmentades urbanitzacions així com d'una certa proporció d'edificacions aïllades.

Inclou, en la part nord, recursos visuals que pertanyen a tota la franja muntanyenca nord-occidentals del municipi i recursos ambientals com la zona ZEPA i el Barranc dels Cocons.

Conflictos.-

- Territori seccionat per l'AP-7.
- Zones de contacte amb els hivernacles pròxims.
- Implantació de nous habitatges en el tram nord de l'autopista, més pròxim a la serra.
- Zona de fauna sensible.

N-1: Llits del riu Sec - Barranc del Vergeret – Barranc d'Aigua Amarga

S'inclouen dins d'aquesta unitat aquells llits fluvials presents en l'extrem *NE del terme municipal, entre els quals destaquen el barranc d'Aigua Amarga, el barranc del Vergeret, el barranc de Cabrafic o el barranc Fondo, que aboquen les aigües al riu Sec o Montnegre, el llit del qual discorre en un tram considerable pel municipi.

El riu Sec o Montnegre es considera el principal llit que travessa Mutxamel. Es tracta d'un riu-rambla amb un curs d'aigua efímer i només trobem presència d'aigua durant escassos dies a l'any i a conseqüència de fortes pluges en la conca de drenatge. Es tracta a més, d'un corredor lineal de caràcter natural perfectament definit per la diferència de vegetació i la modificació del relleu respecte a àrees properes.

De tots els llits presents en el terme municipal, el riu Montnegre és el més interessant des del punt de vista mediambiental i paisatgístic, en el qual la Conselleria de Medi Ambient té pensat desenvolupar actuacions encaminades a convertir aquest llit en una gran zona verda creada amb la finalitat d'unir els valors naturals de l'interior provincial més proper a la capital alacantina amb el poder recreatiu i cultural dels municipis més properes a ella. No obstant això, existeixen trams on la deterioració de l'entorn pot comprometre seriosament aquesta iniciativa. Tradicionalment les aigües que ha acumulat el riu Sec al seu pas per Mutxamel han sigut canalitzades i aprofitades per a reg mitjançant els diferents assuts instal·lats al llarg del mateix (Assut de Mutxamel i Assut de Sant Joan).

Les activitats extractives d'àrids han sigut font de riquesa per a la zona, però la seua intensitat en el mateix riu ha afavorit la degradació al que cal sumar els efectes pel pas de l'AP-7.

Dins d'aquesta unitat s'agrupen dins de la mateixa categoria tots aquells barrancs situats al nord del terme municipal de Mutxamel i que aboquen les seues aigües al riu Sec per posseir característiques comunes, a excepció del cabal, ja que es tracta de llits que, en règim normal tenen un cabal efímer o fins i tot estan secs, però que en èpoques de forts xàfecs, es comporten en règim torrencial, podent albergar cabals punta capaços de provocar avingudes. Queden caracteritzats per la vegetació associada a ells i per la presència de

canyars. A més, de manera puntual apareixen baladres que colonitzen dipòsits de grava amb cudols en les zones més altes dels barrancs, i que fan un important paper protector contra l'erosió.

El Barranc del Vergeret inclou en el seu llit i riberes una pedrera d'àrids; activitat extractiva que redueix la qualitat paisatgística del barranc en aquestes zones. A més, la pressió antròpica queda també palesa en la construcció de naus industrials i zones edificades (Molí Nou) que han modificat de manera notable el paisatge. La resta de llits es mantenen més o menys inalterats a excepció de punts d'abocaments puntuals, característics també d'altres llits en el terme municipal.

El Barranc de Cabrafic es troba fortament encaixonat pels hivernacles que dominen el paisatge rural en les zones per on discorre. En referència al riu Sec, malgrat que les actuacions previstes en el PATEMAE pretenen la creació d'un gran parc lineal al llarg del riu Sec, hi ha en l'actualitat una gran quantitat de nodes de comunicació que seccionen el riu de manera transversal.

Conflictes.-

- Elevat deteriorament de la qualitat natural i paisatgística tant dels llits fluvials com de l'entorn directe.
- Estat de conservació dels assuts i falta de posada en valor, amb proliferació de cartells de publicitat en l'entorn més immediat.
- Pas de infraestructures, que impedeixen la permeabilitat i redueixen la capacitat de trànsit de vianants o ciclistes per l'entorn.
- Elevat nivell sonor.
- Punts d'abocaments de residus sòlids i de restes d'obres i demolicions.
- Paisatge molt deteriorat entre els assuts.

N-2: Paratges de serra Pelada i Bec de l'Àguila

Aquestes zones se situen en les àrees situades a major altitud, especialment en les orientacions N i NO, ocupant zones de marcat caràcter muntanyenc.

Es corresponen amb els contraforts del Bec de l'Àguila, serra Pelada, el tossal Redó, el tossalet dels Cocons i la serra del Boter.

Les zones forestals arbrades es troben compostes de manera monoespècífica per pins blancs que es distribueixen en zones molt localitzades en les àrees en les quals augmenta la proporció d'aigua en el substrat. Les densitats són variables, encara que normalment escasses, a causa de les limitades condicions ambientals. En general, aquest tipus de vegetació es localitza en les àrees d'ombria en les quals les condicions d'humitat solen ser més favorables. Aquest és el cas de les proximitats del Bec de l'Àguila.

En les zones de matoll, les comunitats representades es caracteritzen per la presència de coscolles, arços negres o margallons, així com de vegetació pròpia d'àrees de pasturatge. Aquestes comunitats de matoll representen en moltes ocasions la vegetació potencial.

En la serra Pelada i Bec de l'Àguila les formacions naturals, encara que escasses, estan dotades de gran naturalitat, que tan sols es veu trencada per la presència de les urbanitzacions disperses situades entorn del tossal Redó. Una altra característica d'aquestes zones és l'entramat de barrancs present i que arriben a abocar o conformar barrancs de major entitat com ara el de Cocons.

La Serra del Boter es caracteritza per ser una de les fites topogràfiques més destacables del terme. Presenta un relleu fonamentalment

cretàcic de naturalesa calcària i margocalcària.

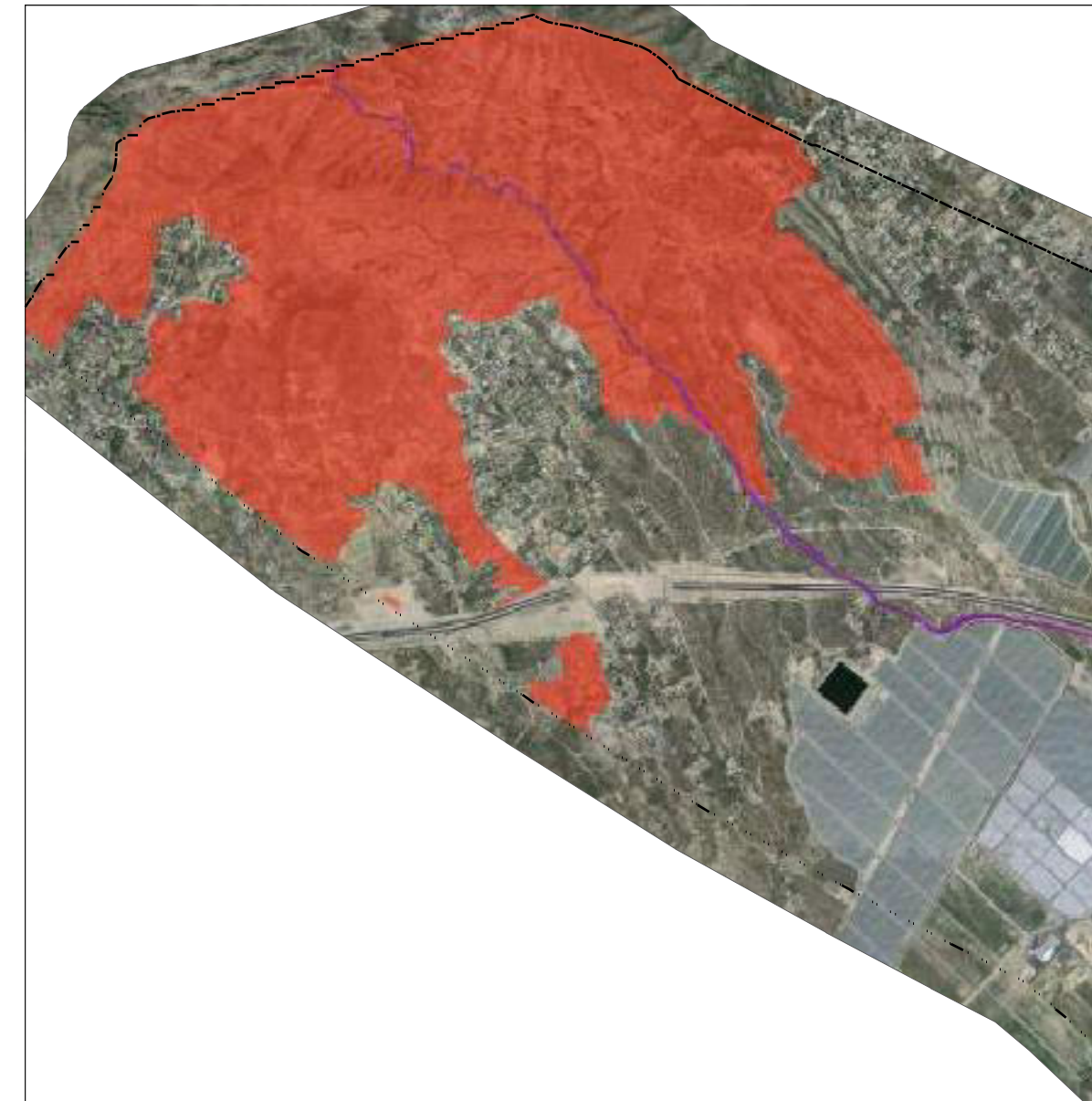
Quant a les formacions vegetals que dominen la zona es troben els pasturatges i espartars típics de climes semiàrids caracteritzats per la presència d'espècies com ara el rabet de gat, el timó, l'espart, la botja blanca o el cantueso.

Recursos.-

Els recursos visuals de serra Pelada, tossal Redó, Bec de l'Àguila, etc. són els de major incidència en el terme municipal. Com a recursos ambientals destaquen la Zona ZEPA, la microreserva de flora del Bec de l'Àguila, la ruta de les mines d'ocre i les mateixes mines com a recurs etnològic, a més de la capçalera del barranc dels Cocons.

Conflictes.-

- Presència de nuclis residencials en les proximitats.
- Zones de transició amb zones rurals, on el procés de recolonització natural està en desenvolupament.
- Risc d'incendis per acumulació puntual de residus en zones perifèriques.
- Impacte visual d'infraestructures i cultius sota plàstic.

Tossal Redó

Bec de l'Àguila

N-3: Barranc del Juncaret - Cocons

El barranc del Juncaret discorre de manera lineal en direcció NO-SE i comença el seu traçat dins del terme municipal en la serra Pelada. En aquest primer tram, el barranc rep la denominació de barranc de Cocons i continua tenint aquesta denominació fins a l'altura del camí de la Torreta, on rebrà ja el nom de barranc del Juncaret, després de superar un espai on el seu llit desapareix per l'alteració agrícola.

Des de la urbanització L'Horta, en el pont de Tàngel, el llit del barranc es canalitza amb la finalitat de solucionar els problemes que la desaparició del mateix a l'altura de l'ermita de Santa Teresa venia produint i que determinava cabals desbordats que venien a seguir un antic paleocanal no definit d'abocament a la platja de l'Albufereta a Alacant, que rep la major part de les aigües procedents d'escolament de serra Pelada i Bec de l'Àguila, així com les aigües superficials procedents del paleocanal del barranc del Mut, en Ravel.

Únicament dins d'aquesta subunitat els trams no canalitzats, quan la resta del traçat forma part de les unitats urbanes sobre les quals discorre.

El barranc del Juncaret té un cabal efímer o fins i tot està sec la major part de l'any i augmenta el cabal en les èpoques de forts xàfecs, quan es modifica el seu règim a torrencial. Pel que fa a l'ús del sòl en la conca alta, és de caràcter forestal però amb greus problemes d'erosió i que gradualment se substitueixen per usos purament agrícoles.

En general, el Juncaret no es troba en bon estat de conservació, excepte determinats trams. És precisament en les zones confrontants a zones urbanes on

en millor estat es troba, possiblement perquè en àmbits rústics pot estar subjecte a abocaments de residus incontrolats mentre que en aquestes zones el trànsit de persones és major i incapacita aquesta possibilitat. Així mateix es troba seccionat per viaris en diversos punts.

La vegetació no és de baladres, com podria haver-se esperat, sinó que predominen els matolls excepte en punts concrets. Únicament en l'extrem on s'inicia la canalització, és on es poden trobar espècies pròpies d'ambients més humits, ja que des de la tardor fins a la primavera permet una xicoteta acumulació d'aigua quasi permanentment. Això motiva, a més, l'aparició de fauna vinculada a zones humides.

La visibilitat des del llit a vegades és tan tancada que no deixa observar paisatges més enllà del barranc. No obstant això, el fet que discórrega per zones agrícoles més o menys transformades i que, fins i tot, arribe a perdre's el llit, fa que les vistes s'òbriguin considerablement i afavoresquen la visió dels principals fons escènics de les serres circumdants (Cabeçó d'Or, Maigmó, serra del Cid o fins i tot Aitana).

Conflictes.-

- Estat de deterioració general en àmbits rústics.
- Restes de residus.
- Interrupció del traçat per viaris.
- Risc d'erosió.

Zona d'inici de l'endegament

Juncaret al seu pas per la urbanització L'Horta

1. RECURSOS PAISAJÍSTICOS.

1.1. Recursos paisatgístics d'interés ambiental

ZEPA "Riu Montnegre".

S'inclou com a recurs de caràcter ambiental la recentment aprovada mitjançant Acord de 5 de juny de 2009, del Consell, d'ampliació de la Xarxa de Zones d'Especial Protecció per als Ocells de la Comunitat Valenciana, ZEPA "Riu Montnegre".

La zona ZEPA inclou els municipis de Mutxamel, Alacant, Sant Vicent del Raspeig, Tibi i Xixona.

L'interés de la seua inclusió dins de l'ampliació d'aquestes zones és el fet que alberga un dels escassos nuclis reproductors de Passerell trompeter de la Comunitat Valenciana.

A més, destaquen rapinyaires com la Marcenca europea, l'Àguila-astor cuabarrada, el Falcó pelegrí i el Mussol reial.

Considerant que l'àrea es troba inclosa dins de la unitat natural, i que es tracta d'una figura de protecció, únicament ha sigut descrita a fi de destacar-la, per la qual cosa s'ometrà de les valoracions de recursos.

Microreserva Bec de l'Àguila.

En el paratge del Bec de l'Àguila, al nord-oest del municipi, es troba la microreserva vegetal del mateix nom, d'especial interès per a la seua preservació per posseir una de les últimes comunitats vegetals existents de Vella luentina, espècie endèmica exclusiva del territori comprés entre els termes municipals de Mutxamel, Xixona, Monforte del Cid, Alacant i Sant Vicent del Raspeig. En l'actualitat, donades les pressions antròpiques a les quals s'ha vist sotmés el territori, la preservació de l'espècie s'està veient seriosament afectada, desapareixent gran part dels seus hàbitats.

Un altre dels valors ambientals a destacar és que aquest territori posseeix una de les poques àrees forestals del municipi, composta per una pineda, la major part de repoblació, l'escàs desenvolupament en altura i gruix de la qual s'atribueix a l'ombrotipus semiàrid de la zona. Aquest escàs desenvolupament dels peus arbrats ha afavorit una millora considerable de l'estat vegetatiu del matoll que es desenvolupa sota la pineda.

A més, la zona del Bec de l'Àguila es considera d'interés per ser un lloc transitat pels habitants de Mutxamel i els municipis pròxims en constituir-se com una àrea d'esplai, passeig o recreativa.

Considerant que l'àrea es troba inclosa dins de la unitat natural, i que es tracta d'una figura de protecció, únicament ha sigut descrita a fi de destacar-la, per la qual cosa s'ometrà de les valoracions de recursos, per la qual cosa s'ometrà de les valoracions de recursos.

ZEPA (en verd)

Muntanyes d'utilitat pública.

El Catàleg de muntanyes de Domini Públic i d'Utilitat Pública de la Comunitat Valenciana es constitueix a partir d'un catàleg anterior a la Llei 3/1993, Forestal de la Comunitat Valenciana, en aplicació de la Disposició Transitòria primera d'aquesta, per la qual, a l'entrada en vigor e la Llei, es mantindria la classificació dels terrenys forestals que estigueren declarats com d'utilitat pública o protectors. A aquest catàleg s'han anat unint noves muntanyes, la gestió de les quals s'atribueix a la Conselleria competent en la matèria.

Dins del terme municipal es troben dos

muntanyes de gestió pública, la del Bec de l'Àguila (AL1048AL41) i la del Pla de la Maneta (AL1050). Aquesta últim de recent incorporació mitjançant Decret 159/2013, de 18 d'octubre, del Consell, pel qual s'inclou en el Catàleg de muntanyes de Domini Públic i d'Utilitat Pública de la Província d'Alacant la muntanya número 131 denominada Pla de Maneta, situada en el terme municipal de Mutxamel i propietat de la Generalitat.

Paratge Natural Municipal.

A més dels elements descrits en referència als recursos paisatgístics de caràcter ambiental inclosos en la Infraestructura Verda bàsica, es considera necessari incloure com a recurs de caràcter ambiental, el Paratge Natural Municipal Bec de l'Àguila,

pendent d'aprovació definitiva, encara que amb Informe Ambiental i Territorial Estratègic (IATE) publicat (DOGV núm. 8461 de 10.0.2019) i pendent d'aprovació definitiva.

El paratge se situa al nord-oest del terme municipal de Mutxamel i comprén els paratges del Bec de l'Àguila, barranc de Cocons i Tossal Redó. Tots aquests paratges queden a més, inclosos en la zona ZEPA "Riu Montnegre".

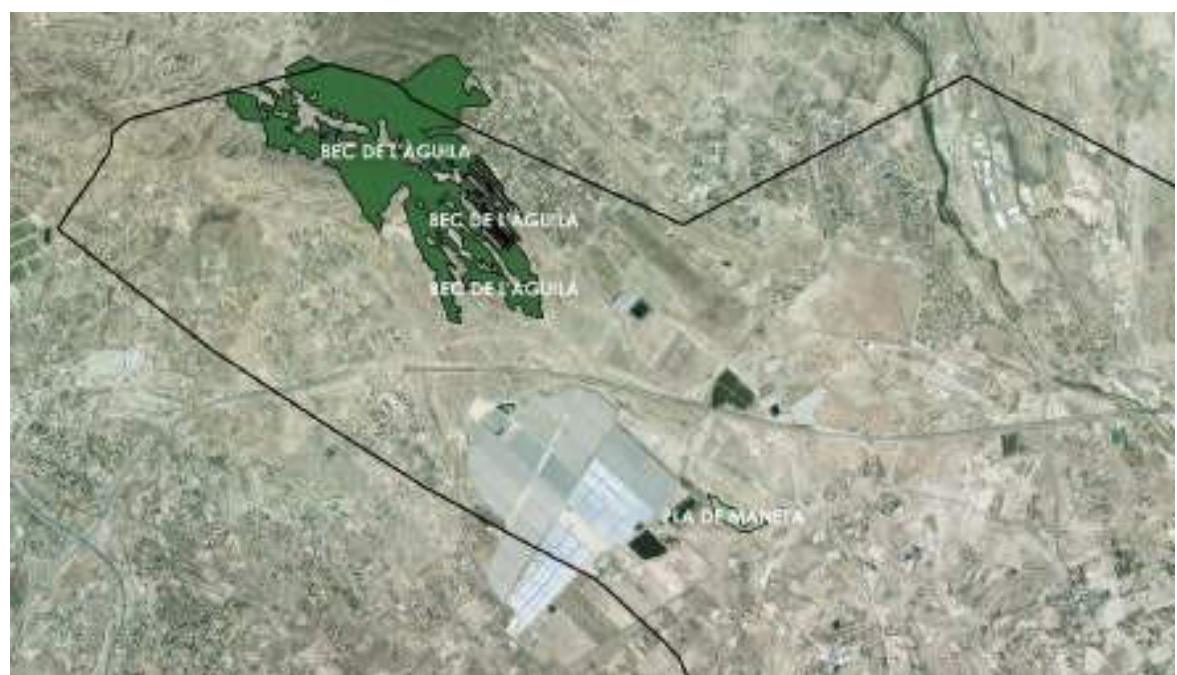
El paratge presenta un notable interès des del punt de vista paisatgístic, així mateix, es tracta d'un enclavament que, a causa de la seua ubicació, valor històric, riquesa natural,

riquesa florística i de comunitats vegetals, jaciments i accessibilitat, ofereix possibilitats per a la realització en el seu entorn d'activitats i estudis científics, d'educació ambiental i de turisme rural. El Bec de l'Àguila, a més, és un paratge interessant a causa de l'abundant presència de flora rara o endèmica.

Acull una bona representació del timoner alacantí en el qual destaquen les espècies *Sideritis leucantha* subsp. *leucantha* (rabet de gat), *Teucrium carolipau*, *Thymus moroderi* (cantueso) i *Vella luentina*.

La figura del Paratge Natural Municipal permet habilitar mecanismes de protecció,

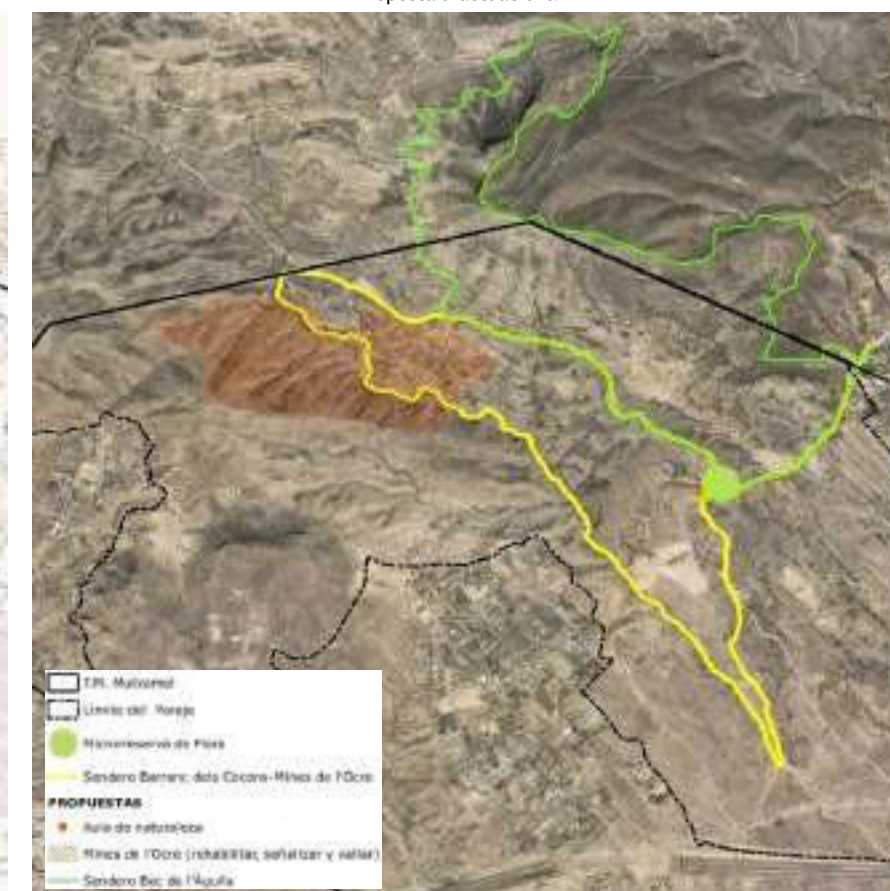
ordenació i gestió per a valors significatius del patrimoni natural del municipi, amb la finalitat de preservar-los per a les generacions futures i de posar-los en valor com a recurs ambiental. En el règim jurídic dels Paratges, aquests mecanismes es tradueixen en normes d'ús, en directrius de gestió i en programes d'actuació concrets, dirigits tots ells a la conservació, l'aprofitament sostenible i l'ús públic ordenat dels citats valors.

Delimitació del Paratge Natural Municipal.

Proposta d'actuacions.

1.2. Recursos paisatgístics d'interés cultural i patrimonial natural.

Arbres i conjunt d'arbres singulars.

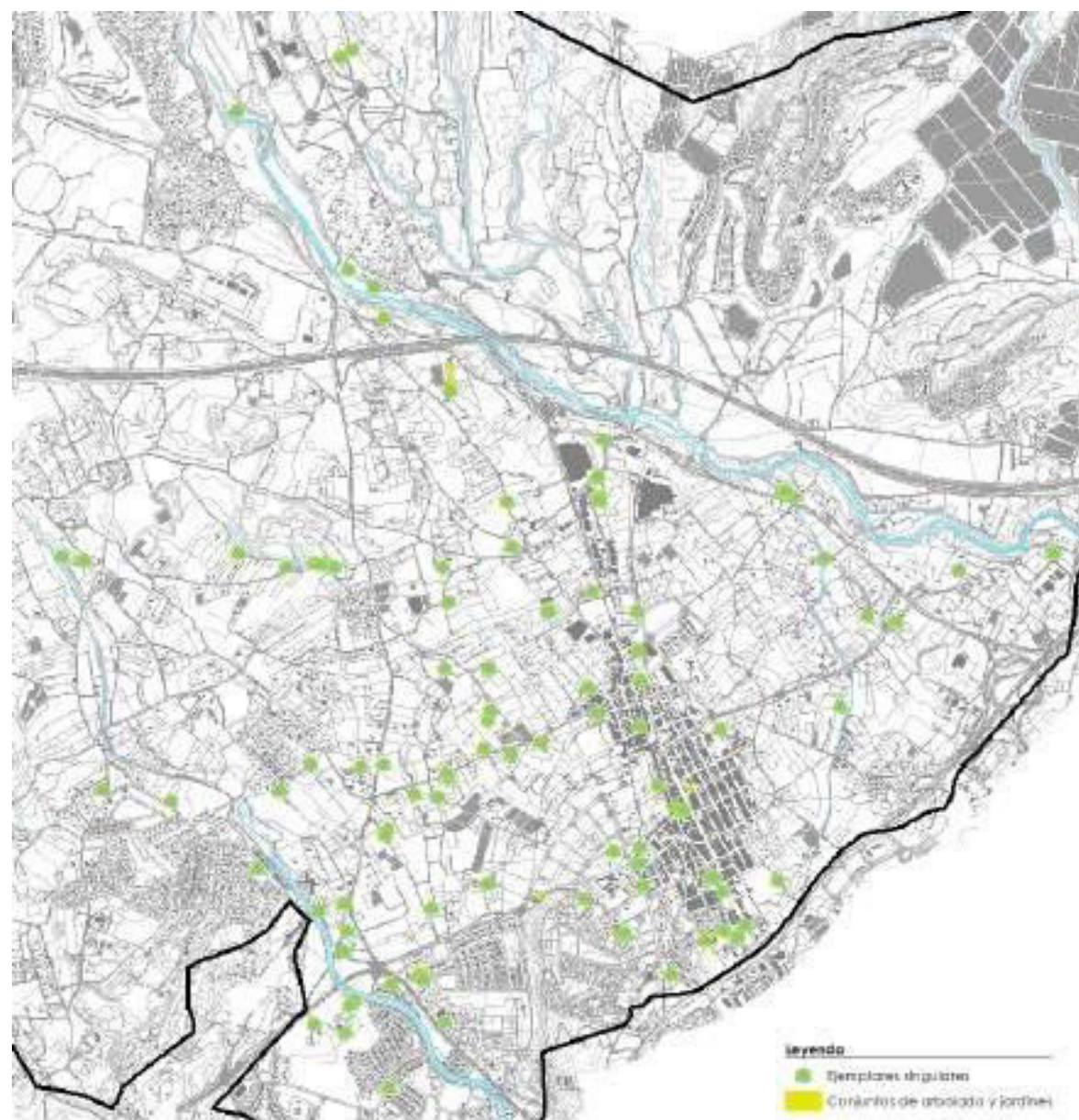
Des de la Unitat Ambiental de l'Ajuntament de Mutxamel s'ha desenvolupat un esborrany de Catàleg d'arbres i conjunt d'arbres singulars que té una finalitat conservacionista i de divulgació basat en la catalogació dels exemplars arboris més destacats en el terme municipal.

Fins al moment, s'han estimat un total de 106 espècies arbòries i agrupacions d'arbres, dels quals, aproximadament 30 s'han inclòs com a recursos paisatgístics per les seues característiques botàniques de monumentalitat o circumstàncies extraordinàries d'edat, port

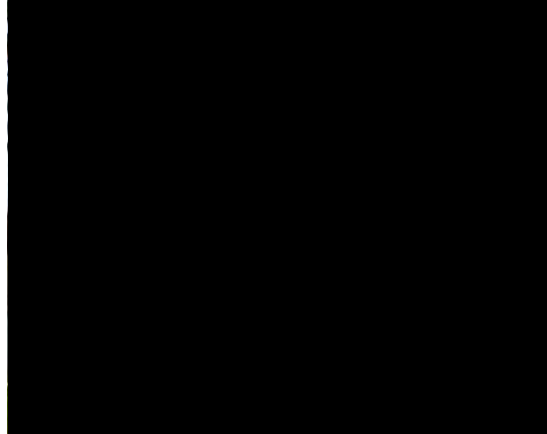
o altres tipus d'esdeveniments històrics, culturals, científics, d'esbarjo o ambientals lligats a ells o al seu llegat.

Destaquen, entre tots ells, el pi pinyoner de la Finca Soqui, el pi del paratge del Molí o l'arbreda de l'ermita de Montserrat. Aquests dos últims s'inclouen en l'Inventari Provincial d'Arbres Monumentals.

A més, el Catàleg de proteccions inclou el Ficus de l'Hort de Ferraz, els oms del poliesportiu - Molí de Rates i les palmeres del Canyar de les Portelles.

Arbreda Ermita de Montserrat

Pi Finca Soqui

Pi del Molí

Xarxa de reg tradicional. Séquies i Braçals.

Tradicionalment Mutxamel ha gaudit, anys arrere, d'una extensa horta la qual es troba, en l'actualitat, en clara recessió a causa de raons territorials, urbanístiques o econòmiques. No obstant això, encara es conserven xicotets horts en explotació entorn al nucli urbà de Mutxamel, així com les séquies i braçals que, des de l'assut de Mutxamel, distribueixen l'aigua del riu Sec a aquestes zones agrícoles d'horts tradicionals.

Així, des de l'assut de Mutxamel s'articula l'eix vertebrador de l'espai agrari. Entre les séquies destaca la séquia Major o del Consell, i d'ella, arranquen huit braçals: Alfàs, Benitia, Albercoquer, la Torre o Carnisseria, Canelles i el Racó que corresponen als de Lloixa i del Racó de Giner, el d'Alfadramí identificat amb el de Beniali o Maigmona i finalment, el de les Moletes. La majoria d'ells se situen en la riba dreta de la séquia Major, amb excepció del braçal d'Aljusser o Benitia i el de les Moletes.

La séquia Major o del Consell desvia part de les aigües de l'assut cap al sector nord del terme municipal: les partides de Vidal, El Carmen, Marbeuf, Penya-serrada, arribant al Palamó i Vistahermosa. Les seues aigües discorren per l'Alameda -El Ravalet-, carrer la Séquia, carrer la Soledat, passeig de la Constitució, carrer Manuel Antón, carrer Cura Fenoll, carrer Sala Marco, plaça Nova, carrer Sant Antoni i accedeix a Sant Joan d'Alacant pel carrer Maigmona; continua pel carrer Major fins a Benimagrell, i

d'ací fins a la seua desembocadura en la mar Mediterrània. En total d'aquesta naixen, repartits per tota l'Horta d'Alacant, 22 braçals; i d'aquest, les diverses filloles, ramals i subramals.

Destaca a més, la séquia del Gualeró, que des de l'assut de Sant Joan, distribueix les aigües per tota la zona oest del nucli urbà, abocant finalment a la séquia Major o del Consell. En l'actualitat, part del seu traçat està entubat, però encara es localitzen trams oberts al llarg del seu recorregut a l'entorn de Sant Peret-Les Penyetes.

S'inclouen així, tant en el Catàleg de Proteccions del municipi com a elements vertebradors de la Infraestructura Verda municipal, aquelles séquies i braçals de major rellevància en el terme municipal.

Aquestes són: Fillola dels Plans, Fillola d'Enmig, Braçal de l'Alfàs, Séquia Mare o del Consell i canal o séquia del Gualeró.

Totes elles s'inclouen com a elements d'interés patrimonial en el Catàleg de Proteccions del municipi.

Es considera necessari incloure en aquest apartat la zona del Pantanet en considerar-se un element definitori del caràcter agrícola del municipi i de la seua horta tradicional i xarxa de reg. La zona del Pantanet se situa a més, en una àrea de gran exposició visual.

El Pantanet.

Assut de Mutxamel

Constitueix un dels elements patrimonials i identitaris més importants, encara que alguns dels seus elements necessiten una profunda restauració. Encara que en el mateix assut no es troba cap zona verda, al costat del marge del riu hi ha la zona recreativa de la Sabateta, a partir de la qual s'accedeix a aquest. Es considera una àrea molt apreciada per la població local.

Assut de Sant Joan i àrea recreativa.

En el llit del riu Sec o Montnegre, se situa l'assut de Sant Joan. Gran estructura de derivació i retenció de les aigües del riu d'origen àrab. La seua funció principal era la de recollir part de les aigües del riu Montnegre i enviar-les a la séquia principal des d'on es derivaven diferents braçals per a regar tot el camp d'Alacant. S'ha rehabilitat parcialment, constituint un conjunt patrimonial i identitari de rellevància.

En l'actualitat, molt pròxim a ell, s'ha establert un espai mediambiental en el qual s'han fet unes certes tasques de repoblació i en el qual es permet l'acampada. No disposa dels serveis mínims per a ser considerada una àrea recreativa en tota regla, encara que és una zona ben volguda pels veïns, si bé la instal·lació de cartelleria i altres elements distorsionadors redueixen la seua qualitat visual.

Assut del Campello.

És el que se situa en una posició més oriental, aigües avall del riu, paisatgísticament no ofereix rellevància significativa, ja que queden únicament alguns vestigis d'aquest, per la qual cosa la seua qualitat resideix a ser un element patrimonial, etnològic i històric del municipi, per la qual cosa ha de ser tinguda en compte la seua potencialitat de restauració.

Àrees recreatives:*Àrea recreativa de la Sabateta.*

Coneguda popularment també com "els Pinets". Es tracta d'una àrea recreativa recentment reconstruïda, ja que presentava un estat bastant deteriorat. En la zona s'ha creat una àrea verda dotant-la de diferents àrees diferenciades: zones d'aparcaments, jocs infantils, àrees d'acampada, zones recreatives amb bancs i taules de fusta, així com paeller-barbacoa cobert, pila-aigüera i mirador. És des d'aquest mirador des del qual es pot observar el llit del riu Sec, així com l'assut de Mutxamel a través d'una tanca de fusta.

Constitueix com un excel·lent mirador per a observar pràcticament tot el terme municipal i les localitats veïnes, si bé és perceptible des del mateix algunes àrees degradades per instal·lacions de caràcter industrial o l'elevat impacte visual que produeixen les urbanitzacions situades sobre turons i vessants.

A través d'ella s'accedeix a l'assut de Mutxamel per una senda escalonada habilitada per a tal fi, i és zona de partida de rutes locals amb un elevat caràcter d'identitat municipal.

Assuts de Mutxamel i Sant Joan

Àrea recreativa "La Sabateta"

Àrea recreativa del Calvari

Situada en la zona més septentrional d'aquest monticle, es tracta d'una esplanació al costat de l'ermita del mateix nom on s'ha instal·lat una zona d'esplai dotada de mobiliari urbà (bancs, papereres, enllumenat, etc.), una font i zona verda amb espècies autòctones, al costat d'una xicoteta pineda de repoblació. El principal valor d'aquesta zona és la seua visibilitat, ja que des d'ella s'albira tot l'entorn metropolità de Sant Joan- Mutxamel i la zona d'horta, així com bona part dels relleus estructurals supramunicipals (Cabeçó, Aitana, Fontcalent, etc.). Així mateix, forma part de rutes turístiques i senders locals. Existeixen parts del seu entorn que es troben deteriorades per falta de condicionament o acumulació puntual de residus.

Vistes des del Calvari.

Àrea recreativa "El Calvari"

Àrea recreativa "Pla de la Maneta"

Àrea recreativa Pla de la Maneta.

Es tracta d'una gran zona verda situada fora del nucli urbà, al costat de les instal·lacions agrícoles d'hivernacles i grans extensions agràries latifundistes. Està composta fonamentalment per una xicoteta pineda, un bon nombre d'oliveres i, en menor proporció, garrofers, als quals se'ls ha dotat d'un sistema de reg per degoteig a través d'una cisterna situada en aquest enclavament. En aquesta zona recreativa s'han efectuat diverses campanyes de repoblació municipal i educació ambiental encara que el seu estat actual és de molt baixa qualitat, per la proliferació de punts incontrolats d'abocament de residus i la quantitat ingent de brossa que s'acumula. A més, el seu difícil accés i la mala qualitat del ferm per a la seua entrada fan que aquesta zona siga infrautilitzada i es considera com un dels conflictes paisatgístics municipals a tractar.

Vies pecuàries.

Les dos úniques vies pecuàries registrades són la del Cantalar i la de Baiona.

L'assagador del Cantalar discorre per camins rurals o per carreteres ja asfaltades. Inicia el seu recorregut pel terme municipal a l'oest del mateix i procedent del Campello. Travessa tant el riu Sec com la N-340 i discorre per l'actual prolongació de l'Avinguda de València, fins a arribar al nucli urbà que travessa pel Carrer de la Mar, i continua el seu recorregut passant pel camí Vell i pel cementeri vell fins a eixir del terme en direcció a Sant Joan d'Alacant.

Per una altra part, l'assagador de Baiona ve del terme municipal de Sant Vicent del Raspeig, entra per les cases de Baiona Alta i Baixa, creua el camí dels pescadors i porta com a eix el camí de la Baiona. Ix del terme per la llima del Portell per a continuar el seu recorregut cap al terme municipal d'Alacant.

Aquestes vies han perdut el seu objectiu original en bona part sent substituït per una funcionalitat connectiva i de permeabilitat territorial. Actualment tenen potencial com a itineraris paisatgístics i ecoturístic aprofitant la seua condició de domini públic. No obstant això, el paisatge que les envolta és molt deficient en bona part dels seus traçats. En alguns trams han sigut ocupats per carreteres, en uns altres la seua amplària s'ha vist minvada per la construcció d'habitatges, i

en altres trams directament l'estat del paisatge circumdant és de degradació, especialment en els entorns pròxims a cultius sota plàstic.

La principal amenaça d'aquests elements és la seua ocupació per desenvolupaments urbanístics, activitats agrícoles o per tancaments dins de finques privades, que menyscaben la funció connectiva d'aquestes àrees.

L'oportunitat d'erigir-se com a sòl lliure d'edificació ha de realitzar-se a l'empara de la legislació sectorial corresponent i amb una normativa urbanística municipal que reculla aquests elements dins del sistema d'espais oberts, com a interconnectors de recursos i unitats paisatgístiques d'interès. Senders i rutes locals.

Sendes.

Segons el DECRET 179/2004, de 24 de setembre, del Consell de la Generalitat, de regulació del senderisme i esports de muntanya de manera compatible amb la conservació del medi natural, es consideren senderes aquells itineraris senyalitzats que, localitzant-se durant la major part del seu recorregut en el medi natural i seguint en la mesura del possible sendes, camins, vies pecuàries, pistes forestals i altres vials tradicionals, es troben inscrits en el Registre Públic de Senderes de la Comunitat Valenciana i formen part de la Xarxa de Senderes de la Comunitat Valenciana.

Com que estan inclosos dins d'altres recursos o unitats paisatgístiques naturals, les valoracions poden considerar-se extensibles a aquestes.

